

VERSLAG VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE GEMEENTE DORDRECHT - DORDTSE DINSDAG D.D. 23 APRIL 2024

Vergaderzaal 1

2. Vragenhalfuur

Voorzitter: De heer Van der Kruijff
Raadsgriffier: Mevrouw Wepster
Verslag: NotuBiz

Aanwezig:
Dhr. Van Ballegooijen (VVD)
Dhr. Bootsman (GroenLinks)
Mevr. Kamphuis (SP)

Portefeuillehouders: wethouder P. Heijkoop, wethouder M. Merx

De voorzitter: Goedenavond, allemaal aanwezig. We gaan starten met het vragenhalfuur. En we hebben vanavond twee vragen op deze 23e april. En ik start maar gelijk met de eerste. En die eerste vraag is afkomstig van de VVD, van de heer Luca van Ballegooijen. En betreft het inzetten van tegenprestatie voor mensen in de bijstand. De vraag aan de heer Van Ballegooijen is of hij zijn vraag kort kan inleiden, toelichten.

De heer Van Ballegooijen: Dank u wel, voorzitter. Werk is goed voor je. Nuttig bezig zijn is goed voor je. Onder de mensen komen is goed voor je. En jarenlang thuiszitten is dat absoluut niet. En dat is nu ook bewezen door een onderzoek van de Erasmus School of Economics. Uit dat onderzoek blijkt dat bij mensen die lang in de bijstand zitten een tegenprestatie zeer positief effect heeft. Ze vonden een flinke afname in het gebruik van medicatie bij psychische problemen. En er zijn zelfs aanwijzingen dat het voor de kinderen van deze mensen positieve effecten heeft op hun leerprestaties en hun medicatiegebruik voor psychische problemen. U snapt dat wij verbaasd waren om te horen dat in Dordrecht de tegenprestatie helemaal niet wordt ingezet. En daarom de volgende vragen. Waarom wordt de tegenprestatie nu niet ingezet? En nu de positieve effecten van de tegenprestatie zo duidelijk zijn bewezen, is de wethouder van plan om de tegenprestatie meer in te gaan zetten? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u. Dan kijk ik naar links. Daar zitten twee wethouders. En ik zie het lampje van de heer Heijkoop al aangaan. Aan u het woord.

De heer Heijkoop: Voorzitter, dank. De tegenprestatie vind ik een slecht plan. En het is alweer enige jaren geleden dat ik daar voor het laatst vragen over heb gekregen. En dat is omdat het hele maatschappelijk sentiment rondom die tegenprestatie ook wel gewijzigd is. Tegenprestatie gaat uit van wantrouwen, gaat uit van controle en gaat eigenlijk van alles uit van een mensvisie die we in deze tijd niet meer passend vinden.

Dat laat onverlet dat meedoen en zoveel mogelijk ritme krijgen en gezien zijn in de samenleving, bij voorkeur ook je bijdrage leveren door betaald werk, dat dat buiten kijf staat dat we dat goed vinden. En daar hebben we ook in deze regio tal van

instrumenten, aanpakken voor. Denk ook aan de participatieplekken. We hebben ook trajecten gedaan, samen met de GGZ. Dan blijkt inderdaad ook dat het aanbieden van werk, het mensen helpen bij het structureren van hun leven, bijdraagt aan het verminderen van zorgkosten. Wij geloven daar nadrukkelijk in. Maar niet via het instrument van de verplichte tegenprestatie. En uit de evaluatie van de Participatiewet in 2019 door het Sociaal Cultureel Planbureau, daar komt ook nadrukkelijk uit dat het geen effectief instrument was. Dat het ook niet helpt bij het toeleiden naar werk. Dat er ook geen betere resultaten waren. Ik heb even het onderzoek waar u op doelde er nog bij gepakt van zo'n anderhalf jaar geleden van Rotterdam School of Economics, waaruit ook blijkt dat het niet werkt bij arbeidstoeleiding. Het helpt wel inderdaad als mensen meedoen in de samenleving, bijdragen. Dan vermindert het de zorgkosten. Ik geloof ook heel erg in die maatschappelijke businesscase om daarop in te zetten, maar niet in het instrument van de verplichte tegenprestatie. Dat vond ik in het verleden al niet en dat vinden we nog steeds niet. En inmiddels zijn we in Nederland zover dat ook in de herziening van de Participatiewet de tegenprestatie helemaal gaat verdwijnen uit de wet. Daarmee zullen we dat hoofdstuk ook afsluiten. Waarbij we wel onverminderd blijven inzetten om zoveel mogelijk mensen mee te laten doen. En ieder naar zijn of haar talenten.

De voorzitter: Dank u. Ik kijk of er nog een aanvullende vraag op is. Ik zie de heer Van Ballegooijen zijn vinger opsteken.

De heer Van Ballegooijen: Voorzitter, ik zou de wethouder graag willen vragen, in dat geval, of hij ons een raadsinformatiebrief zou kunnen sturen met of, in ieder geval, niet de tegenprestatie gebruikt wordt. Waarom niet? En hoe dan wel deze positieve effecten beoogd worden bereikt te worden? Om het zo maar te zeggen. Is dat mogelijk? Dank u wel.

De voorzitter: De heer Heijkoop.

De heer Heijkoop: Voorzitter, een raadsinformatiebrief over iets wat we niet doen en wat binnenkort helemaal afgeschaft gaat worden, dat lijkt mij niet de meest zinvolle tijdsbesteding voor de ambtenaren. Die zijn wel hard aan het werk om na te denken over de Participatiewet, hoe we daar ook in de toekomst mee verder gaan. En ik vind het wel opportuun. En ik wil u vraag daar wel in meenemen, hoe we ook mensen kunnen laten meedoen en hoe dat bijdraagt, werk en structuur in het arbeidsritme en dergelijke, aan de mentale gezondheid van mensen. En ik ben het wel met u eens dat we heel erg oog moeten hebben voor ook de positieve neveneffecten van het meedoen. En dat het goed is om mensen te activeren naar hun mogelijkheden. Ik zeg u toe dat we dat nadrukkelijk ook zullen betrekken bij die bespreking. En ik vertrouw ook op uw inbreng in deze, dat we dat zeker met elkaar in het debat aan de orde zullen laten komen.

De voorzitter: Dank u. Dan laten we het er voor nu bij. En zo te horen wordt het later vervolgd. Komen we aan bij de tweede vraag. En meteen de laatste inderdaad.

Die gaat over de toegankelijkheid van de Tour de Femmes en is afkomstig van GroenLinks. En de heer Bootsman gaat deze vraag kort toelichten.

De heer Bootsman: Jazeker. Dank u wel, voorzitter. Aankomende zomer verwelkomt Dordrecht een geweldig sportevenement, de Tour de France Femmes. Sport is voor en van iedereen. Als Dordrecht willen we immers bij de top tien sportiefste steden horen. Iedereen moet kunnen genieten van wat de Tour naar onze stad brengt. Ook mensen die toegankelijkheid nodig hebben. De gemeente Westland, waar de Tour ook doorheen komt, geeft aan op haar website om geen aparte toegankelijkheidsvoorzieningen te treffen. En eerlijk, hier schrokken wij van. Het is immers duidelijk dat mensen met een handicap soms iets extra's nodig hebben om op grond van gelijkwaardigheid met anderen te kunnen genieten van dit prachtige evenement. Daarom de volgende vragen. Ziet het college in dat sport de verbindende factor kan zijn waar iedereen van moet kunnen genieten, maar die ook inclusie kan bevorderen? Wat gaat het college doen om ervoor te zorgen dat de Tour de France Femmes in Dordrecht een evenement wordt waar iedereen van kan genieten. In tegenstelling tot in de gemeente Westland? En drie, is het college bereid op te trekken samen met andere steden die het Grand Départ organiseren om dit evenement zo toegankelijk en inclusief mogelijk te maken? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u. Daar zitten drie vragen in opgesloten. En de heer Merx steekt zijn vinger daarvoor op. Aan u het woord.

De heer Merx: Dank u wel, voorzitter. Dank u wel, mijnheer Bootsman, voor deze vragen. Terechte vragen naar mijn overtuiging, want Dordrecht is gewoon een heel diverse stad. Mensen in allerlei soorten, maten, genders, culturele achtergronden, sociale achtergronden. En iedereen moet gewoon mee kunnen doen. Precies wat u zegt. Het is ook niet voor niks dat de ondertitel van onze Sportnota niemand buitenspel heet. Hier hebben we ook echt wel aandacht aan besteed in de totstandkoming van en waar we nu zijn. En we blijven er ook nog aandacht aan besteden. Het antwoord op uw eerste vraag is volmondig ja. Het antwoord op uw tweede vraag is ja, we zijn daarmee aan de slag. Sowieso is de route voor iedereen vrij toegankelijk en ook bereikbaar. Het gaat gewoon door onze stad heen. Mensen ook met een rolstoel kunnen in principe overal komen. Maar om te voorkomen dat ze achteraan zitten en alleen maar tegen billen aan staan te kijken, bij de start richten we een ruimte in, speciaal voor mensen met een rolstoel. Ik vind dat niet heel erg inclusief, maar ik vind wel dat die plek gecreëerd moet worden. Wij zijn aan het nadenken en we hebben al plannen over bijvoorbeeld een prikkelvrije of een prikkelarme zone. Er zijn ook mensen die daar last van hebben. En ook die willen we laten meegenieten van het evenement. Maar ook in de aanloop naar het evenement organiseren we tal van activiteiten, waaronder vier Dikke Banden Races. En dat zijn mensen op gewone fietsen. Twee daarvan zijn ook toegankelijk voor mensen met een handbike. Ook daarin willen we dat zoveel mogelijk meenemen. En misschien bedenken we in die paar maanden die ons resteren nog wel andere leuke dingen voor mensen, zodat het een zo inclusief mogelijk evenement is. En als antwoord op uw derde vraag, we werken zeer intensief samen met Den Haag en Rotterdam.

De twee andere steden die dit ook vooral organiseren. Wat allerlei gemeenten doen, waar ook de Tour voorbijkomt of langskomt, daar hebben we niet zo heel veel contact mee. Wij hebben nu vooral met Rotterdam en Den Haag ideeën, inspiratiesessies, waarbij van alles passeert. En als zij iets bedacht hebben waarvan we denken, daar hebben wij nog helemaal niet aan gedacht of andersom, dan maken we daar natuurlijk

gebruik van. In die zin werken we heel intensief samen. Vorige week donderdag was ik bij de opening, de start. En bijvoorbeeld Rotterdam heeft ook een heel inclusief programma georganiseerd. Het antwoord op uw derde vraag is ja, maar niet met alle gemeenten waar toevallig deze Tour doorheen gaat.

De voorzitter: Dank u. Ik kijk in eerste instantie even naar de heer Bootsman of zijn vraag dan voldoende beantwoord is. Ja? Dan kijk ik nog even in de breedte rond.

Mevrouw Kamphuis: Voorzitter.

De voorzitter: Mevrouw Kamphuis wil aanvullend nog een vraag hierover stellen.

Mevrouw Kamphuis: Dank u wel. U bent met verschillende partijen in gesprek. En dat waardeer ik ook. Bent u ook in gesprek met iemand die werkelijk in een rolstoel zit, zodat die ook mee kan denken?

De voorzitter: De heer Merx.

De heer Merx: Dank u wel. Ongetwijfeld. Als u mij om namen gaat vragen, dan moet ik die schuldig blijven. Maar we hebben bijvoorbeeld de Sportraad, waar ook iemand in een rolstoel is vertegenwoordigd. Betrekken we bij tal van onderwerpen. En ik kan me haast niet voorstellen dat ze ook niet hierover meegedacht hebben. Maar mocht niemand, mijnheer Bootsman bijvoorbeeld zeggen, ik heb ook wel nog een idee, iedereen is gewoon welkom om zijn of haar ideeën naar voren te brengen.

De voorzitter: Dank u wel. Ik kijk even rond. Dan denk ik dat we hiermee het vragenhalfuur kunnen afsluiten. Dank allemaal.

3. Beantwoorden door het college van artikel 40-vragen RvO van de fractie VVD over Gebruikersruimte Kromhout-Kasperspad - Antwoordbrief artikel 40/41

Voorzitter: De heer Klerk
Raadsgriffier: Mevrouw Van Poppel
Verslag: NotuBiz

Aanwezig:

Dhr. Van Ballegooijen (VVD)
Dhr. Bootsman (GroenLinks)
Dhr. Damen (PvdA)
Dhr. Droog (CU/SGP)
Mevr. Van Herwijnen (Partij voor de Dieren)
Mevr. Jager (Beter voor Dordt)
Dhr. Kleinpaste (Gewoon Dordt)
Dhr. Laban (CU/SGP)
Dhr. Van der Net (VVD)
Mevr. Pichel (FvD)
Dhr. Portier (SP)
Dhr. Schalken-den Hartog (Beter Voor Dordt)
Dhr. Van der Spoel (Fractie van der Spoel)

Mevr. Stolk (VSP)
Dhr. Stolk (VSP)
Dhr. Tutupoly (Op Ons Eiland)
Mevr. Van Vugt-Roose (CDA)

Portefeuillehouders: wethouder M. Merx

Overige aanwezigen: mevr. Kerpel, dhr. Van der Gouwe, dhr. Freeke, mevr. Gumbs, mevr. Klooster, mevr. America, dhr. Noordam, dhr. Prins

De voorzitter: Goedenavond, allen hartelijk welkom. Welkom in dit rondetafelgesprek, waarin wij... Nu wil ik graag de aandacht. Nou wordt het stil. We zijn hier bij elkaar voor het rondetafelgesprek over het thema Gebruikersruimte Kromhout-Kasperspad. Ik heet alle raadsleden van harte welkom. Ik heet de wethouder van harte welkom. De heer Merx is hier aanwezig. Die loopt snel weg, maar die komt straks weer terug. En ook een welkom aan de gasten. We hebben aan tafel mevrouw Kerpel van Antes. De heer Van der Gouwe van het Trimbos-instituut. De heer Freeke en mevrouw Gumbs van het Leger des Heils en mevrouw Klooster en mevrouw America van De Binnenvest, waar een gebruikersruimte aanwezig is in Leiden. En de heer Noordam als inwoner van de wijk. Voor de notulen beginnen we met een voorstelronde, waarbij voor de sprekers even de aanwijzing dat als u het woord voert dat u even op de knop voor u drukt. En als u daarmee klaar bent, dat u hem weer indrukt, zodat een ander het woord kan voeren. Ik begin voor mij aan de rechterhand.

Mevrouw Kerpel: Helma Kerpel, manager bedrijfsvoering bij Antes.

De heer Noordam: Joost Noordam, bewoner van het Kromhout.

Mevrouw Pichel: Ruby Pichel, Forum voor Democratie.

De heer Schalken-den Hartog: David Schalken, Beter voor Dordt.

De heer Damen: Leo Damen, Partij van de Arbeid.

De heer Van der Spoel: Wouter van der Spoel, Fractie van der Spoel.

De heer Stolk: Leo Stolk, VSP.

Mevrouw Stolk: Margret Stolk, VSP.

De heer Tutupoly: Gersom Tutupoly, Op Ons Eiland.

Mevrouw Van Vugt-Roose: Franciske van Vugt, CDA.

De heer Bootsman: Nick Bootsman, GroenLinks.

De heer Van der Net: John van der Net, Dordtse VVD.

De heer Kleinpaste: Gert Jan Kleinpaste, Gewoon Dordt.

Mevrouw Jager: Ineke Jager, Beter voor Dordt.

De heer Portier: Ronald Portier, Socialistische Partij.

Mevrouw Van Herwijnen: Irma van Herwijnen, Partij voor de Dieren.

De heer Freeke: Gert Jan Freeke, Leger des Heils.

Mevrouw Gumbs: Patricia Gumbs, Leger des Heils.

De heer Van der Gouwe: Daan van der Gouwe van het Trimbos-instituut.

Mevrouw America: Saskia America van De Binnenvest.

Mevrouw Klooster: Emmy Klooster van De Binnenvest

De heer Merx: Marc Merx, wethouder.

Mevrouw Van Poppel: Denise van Poppel, commissiegriffier.

De voorzitter: En mijn naam is Albert Klerk. En ik ben uw voorzitter deze vergadering. We hebben nog een tweede rij ook. Wilt u zich ook nog voorstellen?

De heer Van Ballegooijen: Luca van Ballegooijen, Dordtse VVD.

De heer Droog: André Droog ChristenUnie/SGP.

De heer Laban: Vincent Laban, ChristenUnie/SGP.

De voorzitter: En de tweede ring voor mij neemt ook deel aan het gesprek? Nee? Het Actiecomité Kromhout Kasperspad heeft een brief geschreven, die is toegevoegd aan de vergaderstukken. En zij zullen niet inspreken. Daarin staat hun standpunt helder verwoord. Indien de gelegenheid zich voordoet en hij er de behoefte aan heeft, zal mijnheer Prins wellicht nog wel het woord voeren, maar dat gaan we zien. Op verzoek van de VVD is de subsidieovereenkomst 2024 met het Leger des Heils nog toegevoegd aan de vergaderstukken vandaag. En de betrokken ambtenaren, de heer Elias en Wieriks kijken mee thuis of hier op de tribune. De reden dat we hier bijeen zijn, is de beantwoording van artikel 40-vragen van de fractie van de VVD. Deze waren de aanleiding om dit rondetafelgesprek te initiëren.

Met als doel om informatie te verzamelen over de wenselijkheid van een gebruikersruimte bij het Leger des Heils op het Kromhout/Kasperspad. En hiertoe zijn de verschillende partijen, die zich zojuist ook hebben voorgesteld, uitgenodigd. Even de vraag aan de heer Van der Net of hij wellicht nog iets wil aanvullen hierop, als initiatiefnemer.

De heer Van der Net: Dank, voorzitter. De problematiek op het Kromhout/Kasperspad met de opvang van het Leger des Heils is natuurlijk iets wat al een aantal jaren speelt. Er is een plan van aanpak opgesteld. Dit jaar verloopt dat. De gelden zijn dan op. En wij wilden toch wat aandacht besteden aan de overlast die mensen nog steeds ervaren. En

wij zijn ook een keer in Leiden bij De Binnenvest geweest. En wij vroegen ons af waarom er geen gebruikersruimte is bij het Leger des Heils, omdat wij van mening zijn dat dan de overlast, maar ook de gezondheid van de mensen daar meer bij gebaat is. En dat was hem. Nog even, er is ook nog een stuk toegevoegd, als het goed is, kijk ik even naar de griffier, met het rapport van het Trimbos-instituut is ook aan de stukken toegevoegd. Dat was hem, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Dan geef ik nu graag het woord aan de genodigden. En de vraag is of zij in vijf minuten zichzelf kunnen voorstellen en ook aan geven hoe zij vanuit hun professionele optiek aankijken tegen het fenomeen gebruikersruimte. Ik ga maar even beginnen aan mijn linkerhand, De Binnenvest. Dan geef ik het woord aan mevrouw Klooster.

Mevrouw Klooster: Ik maak een start en mijn collega Saskia America zal mij zo aanvullen. Wij hebben sinds 2013, 2014 een gebruikersruimte. Die is toen eigenlijk ingesteld, omdat we waren bezig met een verbouwing, waar het ging om de opvang. We waren bezig met een inrichting van die opvang. Die bestaat uit crisisopvang eigenlijk en doorstroomkamers. En er was veel overlast van gebruikers in de buurt. Wij hebben eigenlijk van meet af aan de gewoonte gehad om goed met de buurt te overleggen. We doen dat in een beheerplatform. Er was een monitoring van de overlast vanuit de politie. En het bleek dat er inderdaad sprake was van veel overlast in de buurt. Er mocht openlijk gebruikt worden. Dat werd gedoogd eigenlijk. Nieuwe Energie in Leiden is gelegen aan een park. En de toegang tot dat park was toen eigenlijk een afgesloten situatie. En daaromheen, maar ook in de straat eromheen, was er veel overlast. Uiteindelijk, dat is ook een politiek besluit geweest, is daar een gebruikersruimte ingericht. Eigenlijk in feite drie. Eén voor harddrugsgebruikers, één voor softdrugsgebruikers en één voor alcoholgebruikers. Het zijn drie gescheiden ruimten, omdat het drie type verslavingen eigenlijk zijn, waar ook een specifieke aanpak bij nodig was. Voor de gebruikers is de afspraak vanaf dat moment geweest dat zij niet meer buiten mochten gebruiken. Het was in feite bedoeld voor iedereen. Iedereen die wilde gebruiken, kon binnenlopen en gebruikmaken van die ruimtes. Het gebruik van die ruimtes is goed gegaan. En heeft er inderdaad toe geleid dat in de omgeving geen of nauwelijks gebruik maar heeft plaatsgevonden. Er zijn een aantal cliënten geweest die geen gebruik van de ruimtes wilden maken. Die wilden eigenlijk ook niet echt zorg ontvangen. En zij hebben zich eigenlijk verspreid over de stad. Dat is een soort waterbedeffect. Je krijgt een verspreiding, maar daarmee ook een verdunning.

Ook die verspreiding en die verdunning is goed gemonitord door de politie. Eigenlijk kunnen wij zeggen dat het een succes is. Ongeveer de helft van de cliënten maakt gebruik van die gebruikersruimte. We zien wel dat in de tegenwoordige tijd, we zijn inmiddels natuurlijk bijna tien jaar verder, dat drugsgebruik veranderd is. En daar kan Saskia het een en ander over vertellen.

Mevrouw America: Ik denk dat het wel belangrijk is om te benoemen dat het gebruik van de gebruikersruimte is ook echt verweven met het spreekuur van de verslavingszorg. Wij houden een aantal keer per week in de locatie een spreekuur door verslavingszorg. En als men gebruikmaakt van de gebruikersruimte, moet men ook naar dat spreekuur gaan. Op die manier hebben we ook beter zicht en beter beeld bij, wat gebruiken mensen? En wat natuurlijk de tweede stap is, juist doordat verslavingszorg mensen op die manier in

beeld krijgt, kunnen wij ook stappen gaan zetten, zodra men gemotiveerd is, om te werken aan afbouw. En dat mensen inderdaad abtinent worden van het gebruik, of in ieder geval verminderen of stabiliseren. Ik denk dat dat een heel belangrijk onderdeel is bij het inrichten van een gebruikersruimte. Het is wel zo dat op het moment is het gebruik... Toen deze kamers werden ingericht, was met name in Leiden heroïnegebruik een groot probleem. En dat is een fors aantal jaren geleden overgegaan naar GHB gebruik. En juist voor die groep is het inrichten van dit soort kamers lastiger, omdat dat een continu gebruik vraagt. Maar daar weet mijnheer van het Trimbos denk ik ook meer vanaf. Het is niet specifiek voor alle drugsproblematiek een oplossing. Maar ik denk wel voor een heel groot deel van de verslavingen dat we gewoon veel beter grip en beeld krijgen bij, wie gebruikt dan en wat gebruikt men? En de gebruikersruimtes zijn natuurlijk wel goed gemonitord. Er is cameratoezicht. Men moet zich melden bij de beveiliging, op het moment dat die gebruiker de ruimte open doet. In die zin hebben wij wel beter grip op de drugsproblematiek, wat een groot onderdeel is van de maatschappelijke opvang. Daar moeten we gewoon realistisch in zijn.

De voorzitter: Dank u wel. Nog even een puntje van orde, wat ik nog niet had toegelicht. Als u vragen heeft, dan kan dat. Verhelderende vragen kunt u direct na het spreken doen, maar voor de rest willen we vooral daarna het gesprek laten plaatsvinden. Als u nog een verhelderende vraag heeft... De heer Portier.

De heer Portier: Een paar verhelderend vragen. Ik zal me enigszins proberen te beperken. De mensen die de gebruikersruimte voor harddrugs gebruiken, die moeten zelf hun eigen spullen meenemen, neem ik aan. Is er dan ook contact met dealers of zwerven de dealers in de buurt rond? Want dat is een van de dingen die hier speelt. Dat is een vraag. En de tweede vraag is, de mensen die buiten willen gebruiken, zijn die wel op de een of andere manier nog opgevangen in De Binnenvest. En de derde vraag, ik hoor nu het begrip continu gebruik. Wat moet ik me precies voorstellen bij continu gebruik? Ieder half uur of hoe moet ik dat zien? Dat zijn de drie vragen.

De voorzitter: Mevrouw America.

Mevrouw America: Ik begin met de laatste. Wij hebben helaas een GHB hub. En dat schijnt niet overal het probleem te zijn. Maar die GHB is met name een drug die gewoon iedere twee uur een dosis van genomen moet worden. En dat is een heel hardnekkig iets. Daar zijn we nu ook wel met Trimbos en Brijder Verslavingszorg heel actief mee. Maar dat is niet passend voor die kamers. Dat is echt de uitzondering bij ons op het moment. De volgende vraag, dat was ook alweer?

Mevrouw Klooster: Hoe zit met de dealers rondom het pand.

Mevrouw America: De dealers.

Mevrouw Klooster: Natuurlijk, mensen moeten zelf inderdaad in hun drugs voorzien. Wij reiken dat niet aan of uit. Dealers worden natuurlijk wel gesignaleerd. Meestal maakt men ergens een afspraak in de stad om iets te kopen. Als dealers gesignaleerd worden in de buurt van het pand, wij hebben natuurlijk camerabewaking. Daarmee bewaken we

wat er gebeurt buiten het pand, in de parkomgeving, rondom de opvang. Er zit natuurlijk ook camerabewaking in het pand. Dan treden wij daarbij op. Er is beveiliging aanwezig bij de ingang. Die hebben de opdracht om op te treden als er iets gesignaleerd wordt. Politie zit niet ver van de opvang. We hebben ook een heel snel contact met de politie als we zien dat dingen dreigen te ontsporen of onbeheersbaar dreigen te worden. Misschien is het nog wel interessant om toe te lichten, dat het park lange tijd ook afgesloten is geweest. Dat daar eigenlijk geen Leidenaren doorheen konden of gebruik van konden maken. Die situatie is er niet meer. Het park is overdag gewoon open. Er loopt ook een doorgaand fietspad, wandelpad doorheen. Waardoor mensen over het water kunnen komen. Dat is een korte route voor veel Leidenaren naar het centrum toe. Dat gaat eigenlijk heel goed. Betekent wel dat we daar heel alert op zijn. Als er dingen gaan spelen, dan zijn we er snel bij. Maar die openheid van het park is wel een interessante ontwikkeling in dit geheel. Dat kan gewoon op deze manier plaatsvinden. Het wordt alleen nog 's avonds afgesloten op dit moment.

Mevrouw America: In de nacht wordt het terrein afgesloten. Maar overdag is het vrij toegankelijk.

Mevrouw Klooster: En in de toekomst zal het ook in de nacht opengesteld gaan worden.

De voorzitter: Dank u wel. Zou u de microfoon willen uitzetten? Nog een korte vervolgvraag, de heer Portier.

De heer Portier: Eentje die nog niet beantwoord was. Namelijk, wat gebeurt er met de mensen die wel gebruiken buiten het pand? Zijn die helemaal uit beeld of worden die wel opgevangen in het...

De voorzitter: Mevrouw America.

Mevrouw America: Wij hebben, waarschijnlijk zoals ook denk ik bij het Leger des Heils zal zijn, een team dat is ons outreachend team. En dat zijn onze ogen en oren, met name in de binnenstad. Zo houden wij echt toezicht.

Want we kennen onze cliënten op een gegeven moment. Dan weten we ook, wie gedraagt zich niet zoals het zou moeten. En dat kan consequenties hebben.

De voorzitter: Dank u wel. Ik zag nog vragen van de heer Van der Net, de heer Damen en mevrouw Stolk. Die van de heer Van der Net is gesteld. Dat is mooi. De heer Damen.

De heer Damen: Begrijp ik goed dat de klachten in de omgeving van de omwonenden ook zijn afgenomen?

Mevrouw America: Zijn afgenomen? We zijn in goed contact met de omwonenden. Die contacten zijn heel nabij. Maar wij vertellen wel steeds het verhaal van, er woont hier een groep mensen met zware problematiek. Dat verhaal blijven wij vertellen. En verder hebben we het terrein zo ingericht dat de overlast voor de omwonenden beperkt blijft. Maar ik moet eerlijk zijn, als mensen eerlijk zijn, de meesten willen graag dat het ver buiten de stadsmuren plaats heeft. Maar dat is natuurlijk niet realistisch. Dit zijn ook mensen die onderdeel uitmaken van onze maatschappij en die gewoon een zware

tegenslag hebben gehad, denk ik dan maar, in hun leven. We hebben hier ook een verantwoordelijkheid naar. En zo wordt het ook door een groot deel van de omwonenden ervaren. Het is natuurlijk de binnenstad. En die kent problematiek. En men vindt het heel prettig dat wij een outreachend team hebben, die wij ook contacten op straat. Dat we gewoon goed in de gaten houden van, om wie gaat het en wat kunnen we daarmee?

De voorzitter: Dank u wel. Dan mevrouw Stolk.

Mevrouw Stolk: Voorzitter, even een vraag ook richting Antes. Want jullie richten je op met name zware psychische en verslavingsproblematiek. Worden jullie gesubsidieerd vanuit de gemeente of vanuit de zorgverzekering?

De voorzitter: U stelt de vraag aan De Binnenvest, neem ik aan, en niet aan Antes? Ja? Wie kan ik het woord geven?

Mevrouw Klooster: Onze Nieuwe Energie, de dag- en nachtopvang, is een gesubsidieerde voorziening. Het is een regionale voorziening en het is een specialistische voorziening. Wij werken al enige tijd in een gedecentraliseerde opvangomgeving. Dat betekent dat wij de meeste mensen die dakloos zijn opvangen in gewone woningen in alle gemeenten in het werkgebied. Dat betekent dat de dag- en nachtopvang, daar worden cliënten geplaatst die 24/7 zorg en toezicht nodig hebben. Inderdaad een complex en problematiek kennen. Vaak psychische problematiek in combinatie met verslavingsproblematiek. Het is gesubsidieerd. We vangen er ook cliënten op met een Wlz-financiering en cliënten met een justitiefinanciering.

Mevrouw Stolk: Voorzitter, korte vervolgvraag.

De voorzitter: Nog een korte vervolgvraag en dan gaan we door.

Mevrouw Stolk: Een korte vervolgvraag. En krijgt u ook gesubsidieerd vanuit de gemeente, even los van de Wlz en de...

Mevrouw Klooster: De subsidie wordt verstrekt door de gemeente Leiden, namens alle gemeenten in het werkgebied. Alle gemeenten dragen daaraan bij.

De voorzitter: Dank u wel. Dan stel ik voor dat wij doorgaan met de heer Van der Gouwe van het Trimbos-instituut.

De heer Van der Gouwe: Goedenavond, Daan van der Gouwe van het Trimbos-instituut. Ik ben drugsonderzoeker, al heel lang. En hou me ook al heel lang bezig met laagdrempelige voorzieningen, zoals methadonverstrekking, heroïneverstrekking en ook gebruikersruimtes. We hebben onderzoek gedaan naar gebruikersruimtes in Nederland en daarbuiten. Het laatste rapport is overigens niet uit 2018, maar 2021. Daaruit blijkt een teruggang van het aantal gebruikersruimtes in Nederland. Men denkt dan altijd, de overlast zorgt ervoor dat die gebruikersruimtes dichtgaan. Maar het is eigenlijk een beetje dat ze ten ondergaan aan hun succes. Als ze dichtgaan, is het vaak dat er bijvoorbeeld, wat wij dan Housing First projecten noemen... Dat zijn voorzieningen waar mensen gewoon in een soort van pension of in ieder geval met een aantal mensen bij elkaar wonen, vaak ondersteund door de verslavingszorg, waarbij men op hun eigen

kamer mag gebruiken. Als dat eenmaal gebeurt, dan zie je dat mensen ook veel minder gebruikersruimte nodig hebben en dat ook helemaal niet zo graag willen. Gebruikersruimtes is een noodzakelijk kwaad. Het is een kwaad, omdat je eigenlijk mensen apart zet en een beetje het idee geeft van, zoek het maar uit. Maar het is tegelijkertijd ook noodzakelijk, omdat die mensen die er gebruik van maken nergens anders terecht kunnen, vaak verslaafd zijn, ook al jarenlang aan allerlei soorten middelen en het liefst ook niet buiten gebruiken. Maar verslaafd betekent dat je dat het wel moet doen. En uiteindelijk liever dan ook maar buiten. Gebruikersruimtes zijn bewezen effectief, als het gaat om terugdringen van de overlast. Niet alleen in Nederland, maar ook daarbuiten. Er komen eigenlijk steeds meer gebruikersruimtes bij in de wereld. Daar waar ze komen, zijn ze eigenlijk al natuurlijk een succes. En meestal volgt een bepaald patroon. Dordrecht is misschien een uitzondering. Meestal is er overlast in een gebied. En dan is het de verslavingszorg of de gemeente of zelfs politie ook wel die dan het initiatief neemt om een ruimte te starten. Veel protest vanuit de gemeente, vanuit de buurtbewoners. Ik kan me nog herinneren Den Haag waar hele wijken te hoop liepen tegen een gebruikersruimte. Maar wat we eigenlijk zien, is dat wanneer die ruimtes eenmaal van de grond gekomen zijn, mits ze ook goed opgezet gezet zijn... In samenwerking ook met bewonerscomités, met verslavingszorg, vaak ook met een vertegenwoordiging vanuit de gebruikers, mocht dat zinvol zijn. Maar vaak is dat wel zinvol. Als je alle partijen bij elkaar aan de tafel zet en van start gaat, dan zie je dat het ook veel breder gedragen wordt en dat het de succeskans ook sterk vergroot. Het is wel van belang... En daarin verschil ik misschien een beetje van mijn buurvrouw, een van de knelpunten op dit moment is dat er zijn nieuwe middelen op de markt, heroïne, basecoke, speed. Al die middelen zijn allang op de markt. Er zijn nu middelen bijgekomen GHB, maar ook een middel wat flakka heet. Andere middelen die vaak niet worden toegestaan in gebruikersruimtes.

Die mensen zijn toch verslaafd. En als je geen dak boven je hoofd hebt, dan ga je toch op straat gebruiken. Wat ik eigenlijk wil zeggen, is dat het succes, de kans van slagen van de gebruikersruimtes neemt toe, naarmate je de drempel lager maakt. En dan zijn er ook nog allerlei verschillende soorten gebruikersruimtes. Alleen voor cliënten van verslavingsinstellingen of voor iedereen die daar behoefte aan heeft. We hebben bijvoorbeeld, ik woon in Rotterdam, daar zie je heel veel arbeidsmigranten. Een deel daarvan is ook verslaafd geraakt aan drugs. Kunnen vaak niet terecht bij een gebruikersruimte. En daarvoor geldt hetzelfde, die gebruiken ook op straat en sterven op straat, terwijl dat eigenlijk helemaal niet nodig is en ook behoorlijk verwerpelijk, zou ik zeggen. Het standpunt van het Trimbos-instituut is, we zijn warm voorstander van gebruikersruimtes, mits goed opgezet en mits de drempel zo laag mogelijk is. Dat is het eigenlijk.

De voorzitter: Dank u wel. Dan geef ik nu het woord aan het Leger des Heils. En wie mag ik als eerste het woord geven? Mevrouw Gumbs.

Mevrouw Gumbs: Patricia Gumbs, regiomanager bij het Leger des Heils. Als Leger des Heils hebben we bepaalde doelstellingen waarmee we werken. Wij werken met hele bijzonder kwetsbare doelgroep. Deze mensen benaderen we vanuit een gezond denken en een gezond handelen. Wij stimuleren en willen graag gezond leven bevorderen en benadrukken bij onze deelnemers. En daar hoort wat ons betreft het gebruiken niet echt

bij. In ieder geval niet het faciliteren van gebruik. Wij zijn niet principieel tegen, maar het inrichten en het faciliteren van gebruik staat wel haaks op al onze doelstellingen als Leger des Heils. Daarnaast moeten we ook erkennen dat wij daarin niet de juiste partij zijn, want wij hebben niet alle middelen, terwijl een gebruikersruimte vraagt om een hele zorgvuldige aanpak. Wat we net ook hebben gehoord, je moet het heel goed kunnen monitoren. Het vraagt om goed geschoold medisch personeel, artsen die kunnen opvolgen en ook goed met ons kunnen bewaken. En ik denk om de veiligheid van de deelnemers, die daar eventueel zouden gebruiken. Een aparte ruimte. Dat zijn allemaal faciliteiten die wij niet hebben. Daar kunnen wij gewoon niet in voorzien. Daarnaast denken we ook wel dat het eigenlijk... We hebben ook in een brief beantwoord eigenlijk dat het juist een bijdrage zal zijn aan de onrust in een wijk. Ik denk dat op de route naar de gebruikersruimte meer sprake zal zijn van mogelijk dealers, die ons natuurlijk ook weten te vinden. Wat er niet alleen voor de wijk een negatieve impact zal hebben, maar mogelijk ook voor andere deelnemers op het terrein van Kromhout, die we ook gewoon moeten beschermen. Ik weet niet of jij nog aanvullingen hebt?

De voorzitter: Dank u wel.

Mevrouw Stolk: Voorzitter.

De voorzitter: Mevrouw Stolk.

Mevrouw Stolk: Gaat dat in één streep door of mogen we...

De voorzitter: Zullen we anders het Leger des Heils eerst even en dat we dan...

Mevrouw Stolk: Ja hoor, prima.

De voorzitter: Prima. Dan geef ik het woord aan, ik ben even de naam kwijt, de heer Freeke.

De heer Freeke: Even nog als aanvulling daarop, wat Patricia Gumbs al zei, als Leger des Heils hebben we daar... Dat heeft ze netjes uitgelegd. Maar we doen het ook nergens, want dat is gewoon, eerlijk gezegd, onze expertise niet. Dat zit met name in de GGZ hoe. Mevrouw van Antes komt zo meteen wat vertellen. Dat merken we ook in het Rotterdamse. Dat is heel erg aan de medische kant. Zit bij Antes. En dat hebben we ook vanuit onze expeditie steeds gezegd. We snappen best wel dat er bepaalde voordelen voor een gebruikersruimte kunnen zijn, maar dat moet je juist niet doen waar je hele kwetsbare mensen opvangt. Dat moet je op een andere plek doen. Ook niet in het centrum. Want ik hoor ook de mensen van De Binnenvest zeggen, iedereen kan daar gebruik van maken. Je trekt meer mensen ernaartoe, naar zo'n plek. Onzes inziens is het heel helder. En het is volgens mij ook wat het college in de brief heeft gezegd, zal het eerder overlast verhogend zijn dan vermindert.

De voorzitter: Dank u wel. Er was een vraag van mevrouw Stolk.

Mevrouw Stolk: Voorzitter, even een vraag. Want het is dat het Leger des Heils het niet wil, omdat u bepaalde doelstellingen heeft. Maar volgens mij is de problematiek die bij jullie zit best zwaar. En dan vraag ik me oprecht af, en misschien is dit niet het juiste

moment om die vraag te stellen, maar wie bepaalt dan als we subsidie geven of daar zo'n binnenruimte komt of niet? En is de problematiek voor het Leger des Heils, wat daar op dit moment zit, want u zegt, het zijn kwetsbare mensen die daar zitten, dan niet te zwaar die daar zit?

De voorzitter: Ik denk de eerste vraag dat we die even moeten parkeren, ten aanzien van de subsidie, dat we die niet aan het Leger des Heils kunnen stellen. Maar het tweede deel van de vraag, daarvoor geef ik mevrouw Gumbs graag het woord.

Mevrouw Gumbs: Over de doelgroep. Jazeker. De doelgroep die daar zit, dat is onze expertise. Daar zijn wij goed in. Zijn wij in opgeleid. En daar weten we onze weg in te vinden. De doelgroep die bij de gebruikersruimte hoort, dat is een hele specialistische doelgroep, denk ik dan. En dat zeg ik ook met name vanuit mijn ervaring binnen de GGZ. Ik heb bijna twintig jaar ervaring in de GGZ. En verslavingszorg is zeer specialistische zorg. En ik zie daar grote verschillen in. Ik zie dat wij dat binnen het Leger des Heils gewoon niet hebben. Die kennis en kunde hebben wij niet in huis. Dat zou een hele omslag betekenen ten aanzien van personeel, ten aanzien van scholing, ten aanzien van ons structuur en de ruimtes die we hebben. Die doelgroep bedienen, dat is echt de verslavingszorg en specialistische zorg, dat hebben we niet.

De voorzitter: Ik zag een vervolgvraag bij mevrouw Stolk.

Mevrouw Stolk: Voorzitter, zit er dan niet een verkeerde doelgroep? Want dit is niet de eerste keer dat we deze problematiek bespreken. De mensen die hier aan tafel zitten en de bewoners van het Kasperspad, ik ken ze bij wijze van spreken allemaal. En volgens mij degene die zitten, kennen ze ook allemaal. Hoe komt het dat we daar dan toch steeds verslaafde mensen hebben zitten die opgevangen worden en die tussen andere kwetsbare doelgroepen zitten. En dat is dan even de vraag aan het Leger des Heils.

De voorzitter: Kunt u deze vraag beantwoorden? De heer Freeke.

De heer Freeke: Wij vangen mensen op die kwetsbaar zijn. Dat is helder. Want anders ben je niet dak- en thuisloos. Maar gelukkig zijn heel veel mensen die bij ons wonen ook niet verslaafd. En de harddrugsverslaafden, die met name van de gebruikersruimte gebruik maken, dat is niet onze expertise. Dat is met name het punt. Nogmaals, we zijn niet tegen een gebruikersruimte, maar je moet het niet concentreren bij elkaar, vanwege de aantrekkende werking. En nogmaals, dat is met name een medisch GGZ-verhaal. En dat doen wij nergens in Nederland. Dat is ook niet onze expertise. En wij vinden het oprecht onverstandig om dat ook te doen met andere mensen die ook dak- en thuisloos zijn, ook kwetsbaar zijn.

Mevrouw Stolk: Ik heb nog een vervolgvraag.

De voorzitter: Mevrouw Stolk.

Mevrouw Stolk: Ik wil graag een punt van orde maken eigenlijk, want er worden nu allemaal vragen gesteld die eigenlijk pas in het tafelgesprek horen. En we zouden eerst even iedereen horen, was mijn idee.

De voorzitter: Maar we zouden ook verhelderende vragen wel... Ik heb een heel lijstje met mensen die nog verhelderende vragen hebben.

Mevrouw Stolk: Voorzitter.

De voorzitter: Nog een korte vraag van mevrouw Stolk en dan heb ik de heer Portier op mijn lijstje staan voor een volgende vraag. En laten we inderdaad beperken tot verhelderende vragen. En daarna gaan we verder met het rondje. En bij het rondetafelgesprek kunnen we verder het gesprek voeren. De heer Portier.

De heer Portier: Voorzitter, even heel kort. Ik begrijp wat u stelt, wij zijn niet de plek waar we met zijn zware verslavingszorg. Dat kunnen we gewoon niet bieden. Dat willen wij ook op die manier niet bieden. Is er een andere plek of organisatie in Dordrecht waar dakloze verslaafden nu op een goede manier opgevangen kunnen worden?

De voorzitter: De heer Freeke.

De heer Freeke: Dan kom je met name natuurlijk bij de GGZ uit. En dat doet hier bijna altijd Yulius. Dat is natuurlijk de grootste partij die dat in Dordrecht doet.

De voorzitter: De heer Portier, nog een vervolgvraag.

De heer Portier: Kunnen de mensen daadwerkelijk inderdaad dan ook bij Yulius terecht, als ze dakloos zijn of op een andere manier buiten systemen vallen?

De voorzitter: De heer Freeke.

De heer Freeke: Nee, dan kom je bij het punt uit, en dat noemde ik net ook al, wij kunnen ons best wel voorstellen dat er, met alle randvoorwaarden die ook de mijnheer van het Trimbos-instituut meldde, een gebruikersruimte komt, onder de verantwoordelijkheid ook van Yulius. En volgens mij is dat op dit moment niet geregeld. Maar daar zouden we ons best wel wat bij voor kunnen stellen.

De voorzitter: Dank u wel. Dan geef ik nu het woord, als er verder geen vragen zijn, aan mevrouw Kerpel van Antes.

Mevrouw Kerpel: Ik wilde eigenlijk beginnen met zeggen dat er bijna geen GGZ is zonder verslaving, omdat de meeste mensen beginnen met zelfmedicatie. Dat is volgens mij bij iedereen bekend. We hebben in Rotterdam drie gebruikersruimtes. Huiskamers noemen we dat. Alleen voor drugsgebruik, niet voor alcohol, niet een scheiding tussen soft- en harddrugs. Daar mogen alleen geregistreerde mensen komen, die bekend zijn bij Centraal Onthaal. Je krijgt een intakegesprek. Dan krijg je een bezoekerspas. En in dat intakegesprek bespreek je wat je gebruikt, hoeveel je gebruikt, als je dat voor waar aan kan nemen, en hoe je het gebruikt. Er is een verpleegkundige aanwezig. Maar de gebruikersruimte is niet in combinatie met een nachtopvang, niet in combinatie met een

woonvorm. We hebben wel woonvormen waar ook gebruikersruimtes zijn, maar die zijn alleen voor de mensen die daar wonen. En die mogen daar niet shotten. Niet intraveneus heroïne spuiten. Dat mag alleen in de gebruikersruimtes, onder toezicht van een verpleegkundige. Die kijkt mee achter een camera. Wij krijgen ook subsidie. De gemeente bepaalt wanneer we open zijn. En dat is in Rotterdam... Het is wel in overleg, maar uiteindelijk bepaalt de gemeente. De ene locatie is tot zes uur 's avonds open en de andere tot vier uur 's middags. Er is een hele goede band met de deelnemers daar. En overlast buiten de openingen, daar hebben wij ook beheerscommissies voor. Alle woonlocaties hebben trouwens ook een beheerscommissie. En klachten worden direct gemeld. En mensen worden daarop aangesproken en lopen ook het risico dat ze geen gebruik meer mogen maken van de gebruikersruimte. Of er meer overlast zit, dat geloof ik niet. Er zal best meer politie zijn. Ik heb zelf niet de gebruikersruimtes in de wijk. Die horen niet bij mij. Maar ik weet wel waar ze zijn. En ik weet dat er heel goed contact is met de wijkagent. Ik ben het wel met de mijnheer van het Trimbos eens, ze kunnen het beter binnen doen dan buiten. Maar niet 24 uur per dag. En bij een nachtopvang weet ik niet of dat een goede keus is. En ik weet ook niet of Yulius degene is met de expertise, groot van verslaving. Maar dat is niet aan mij om daarover te oordelen.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er nog verhelderende vragen aan mevrouw Kerpel? Mijnheer Damen.

De heer Damen: Van internet begreep ik uit een rapportage over het project in de Spanjaardstraat dat de omwonenden zelfs aangaven dat men wilde dat de gebruikersruimte bleef. Overlast was er in het verleden natuurlijk in die omgeving heel erg. Dat die fors is afgenomen.

De voorzitter: Mevrouw Kerpel.

Mevrouw Kerpel: Mensen kunnen in ieder geval naar binnen toe. En ik wilde nog wel zeggen, we faciliteren niet in drugs, maar wel in schone naalden. Er zijn naaldenboxen. Dat is niet onbelangrijk dat de mensen schoon materiaal hebben. Daar faciliteren we wel in, maar niet in drugs. Ik kan me voorstellen dat de overlast met naalden op straat en zo stukken minder is.

De voorzitter: Dank u wel. Vragen? Als er een korte aanvulling is.

De heer Van der Gouwe: De korte aanvulling is tweeledig. Eén is dat de openingstijden van gebruikersruimtes door heel het land behoorlijk verschillen. Sommigen zijn een paar uur open. Maar ik was een paar weken terug in Utrecht, vlak bij het station zit ook een gebruikersruimte, piepklein, maar die is open van zeven uur 's ochtends tot twee uur 's nachts. Die is eigenlijk maar vijf uur per dag dicht. En voor de rest is hij gevuld met mensen die daar ook nog een keer slapen. Het andere puntje betreft het spuiten of niet spuiten. Belangrijk dat spuitmateriaal aanwezig is. Maar tegelijkertijd is het gelukkig zo dat er in Nederland steeds minder gespoten wordt en het is met name roken van zowel heroïne als basecoke.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van der Net.

De heer Van der Net: U ging net heel snel over naar Antes, maar ik wilde nog eventjes een verhelderende vraag stellen. Wat het verschil is tussen De Binnenvest en het Leger des Heils? Want dat vat ik op dit moment niet. Want het Leger des Heils geeft aan, we doen niet aan verslavingszorg. Terwijl ze wel verslaafde mensen opvangen. Maar in eerste instantie, wat is het verschil tussen De Binnenvest en het Leger des Heils? Want De Binnenvest doet gewoon regionaal opvang regelen en dat doet het Leger ook, volgens mij.

De voorzitter: Is dit niet meer een vraag die we straks kunnen stellen tijdens het rondetafelgesprek?

De heer Van der Net: Ja, maar anders vergeet ik hem weer.

De voorzitter: Wij hebben hem genoteerd. Nu tenslotte het woord aan de heer Noordam, inwoner van de wijk Kromhout/Kasperspad.

De heer Noordam: Dank u wel, voorzitter. Ik ben Joost Noordam, bewoner van het Kromhout, schuin tegenover het Leger des Heils. Ten eerste, wat ik net van De Binnenvest, Trimbos en mevrouw hiernaast hoorde, daar worden wij als bewoners wel wat enthousiast van.

Daarnaast, in de mail hebben de genodigden vijf minuten gekregen om een professionele blik te geven op deze materie. Ik ben geen professional, maar wel een uiterst bezorgde bewoner van het Kromhout. Tevens neem ik deel aan de Beheergroep Kromhout/Kasperspad, waar wij regelmatig overleg hebben met de gemeente, politie en het Leger des Heils. Dit onderwerp komt elke keer weer op de agenda. Ik spreek nu wel een als bewoner, omdat we als Beheergroep onvoldoende info hebben om namens alle bewoners te kunnen praten. Het is volgens mij een verkeerde discussie die we hier voeren. Door falend overheidsbeleid zijn we voor de Drechtsteden het afvalputje geworden voor personen die niet in een noodopvang van het Leger des Heils thuishoren. Het Leger des Heils is bedoeld voor mensen die tijdelijk geen onderdak hebben, maar wel ergens terecht moeten kunnen. Die zijn er gelukkig ook bij, bij het Leger des Heils. Maar een grote groep heeft problemen, met drank, drugs en dergelijke. En dat zijn degenen die overlast veroorzaken. Nu laten ze hun rommel achter op straat en mogen wij dat opruimen. Eergisteravond werd er een persoon uit het Leger des Heils gezet, omdat hij zwaar dronken was. Op dat moment wordt de buurt de dupe van falend beleid. Laten we eerst zorgen dat het Leger des Heils weer gaat doen waar ze goed in zijn, namelijk mensen opvangen, die tijdelijk geholpen moeten worden. Maar tot die tijd moeten we wel iets met de overlastgevers. En niet op de manier wat de wethouder recent aangegeven heeft in een interview van zaal naar kamers, dat het niet goed is om de overlast van drank en drugs binnen de poorten laten. Eigenlijk zegt de wethouder dan dat de buurt de overlast maar voor lief moet nemen. En dat past niet in het plan van aanpak wat al ruim twee jaar loopt, bijna drie jaar al, en wat dit het laatste jaar is, om de buurt naar een hoger niveau te helpen. Om de wijk op een hoger niveau te krijgen, heeft de gemeente meer dan een miljoen subsidie uitgetrokken. Recent is de OCD uitkomsten bekend geworden. En de bedoeling was dat we van een net aan voldoende naar een 7,8 zouden gaan. Maar we blijven nu al 2 jaar steken zo rond de 6,6, 6,7. Het onderzoek geeft ook aan dat de meeste overlast ervaren wordt door overlastgevende personen die onder invloed zijn van drank of drugs. Ik heb geen kennis van zaken of een

gebruikersruimte wel of niet zal helpen om de overlast in de wijk te verminderen, maar vind wel dat er alles aan gedaan moet worden om de overlast te verminderen. Ik ben zeker voorstander om te onderzoeken of een gebruikersruimte wel of niet de overlast op straat zal verminderen. Momenteel zijn er door de gehele wijk verstopplekken voor drank en drugs. Ook in de speeltuin. Ik moet er niet aan denken dat een kind dit vindt en het zal doorslikken. Laatst hebben wij bij onze wekelijkse opruimronde injectienaalden gevonden bij de ingang van de speeltuin. Ook wordt er de laatste tijd menselijke poep gevonden. Vandaag nog in de steeg bij de speeltuin. Het is niet aan de wijk of aan de buurtbewoners om dit op te lossen. Dit probleem ligt toch echt bij de overheid.

De voorzitter: Dank u wel. Een verhelderen vraag van mevrouw Van Vugt.

Mevrouw Van Vugt-Roose: Het is niet per se een verhelderende vraag, moet ik eerlijk zeggen. Het is een vraag aan de bewoner. Mag dat al? Ja. Dank u wel voor het genuanceerde verhaal, want dat geeft meer kanten aan dan alleen, het is goed of het is fout om een gebruikersruimte te hebben. Ik heb van een andere bewoner begrepen dat er ook gewoon veel overlast is door de illegale kamerverhuur.

Dat er momenteel geen cameratoezicht is, omdat er wegwerkzaamheden zijn. Dat de suswachten geen zeggenschap hebben. Inderdaad de verstopplekken. De bewoners van Trivire die afval op straat laten staan. En dat al die problemen daar bij elkaar komen. Het is een beetje verdeeld onder de bewoners. In welke mate ziet men de doelgroep van Leger des Heils als het probleem, of is het slechts een stukje van het probleem?

De voorzitter: Eigenlijk had deze vraag straks ook bij het rondetafelgesprek gemoeten, want we zijn nog niet helemaal klaar. Maar kunt u hier kort antwoord op geven?

De heer Noordam: Zeker. Ja hoor. Wij vinden het erg jammer dat het cameratoezicht uitgevallen is door werkzaamheden, want daardoor gebeurt er veel meer buiten beeld. De capaciteit van de politie is ook te weinig. Dan wordt hij een beetje te uitgebreid. Ik zal hem even kort te houden. De overlast van afval op straat komt door iedereen. Dat kan je niet zeggen dat dat door het Leger komt. Maar ik kan wel zeggen dat de drank- en drugsoverlasten hoofdzakelijk van cliënten noemen ze dat of deelnemers van het Leger des Heils zijn.

De voorzitter: Dank u wel. Dan kijk ik nog voor de zekerheid heel even de heer Prins aan of hij nog een toevoeging heeft.

De heer Prins: Het Leger des Heils zegt dat het eigenlijk vooral gaat om opvang van daklozen. Ik heb de jaarverslagen weleens gelezen. En daaruit blijkt dat gewoon het overgrote deel wel verslaafd is. Ik denk dat het verhaal van die mijnheer van het Trimbos wel wat duidelijker is.

De voorzitter: Dank u wel. Dan hebben we alle insprekers gehad. En dan kunnen we het gesprek voeren. Ik heb een vraag genoteerd van de heer Van der Net al. En daarna zie ik al verschillende handen weer. De heer Van der Spoel en mevrouw Van Vugt. Ik begin bij de heer Van der Net, die een vraag had. Wat is nu het verschil tussen De Binnenvest en het Leger des Heils?

De heer Van der Net: En dan ook inderdaad met betrekking tot de verslavingszorg, richting het Leger. Want laten we wel wezen, daar komen ook veel mensen die dakloos zijn, omdat ze verslaafd zijn aan middelen. En dan is de vraag ook aan het Leger, wat doen zij dan met die problemen? Maar in eerste instantie eventjes, wat is het verschil tussen De Binnenvest en het Leger des Heils?

De voorzitter: Wie kan ik daar als eerste het woord over geven?

Mevrouw Klooster: Misschien moeten we dat samen maar gewoon eens definiëren. Want ik weet dat natuurlijk ook niet heel precies waar de verschillen zitten. In het globale plaatje zie je die wel. Ik kan wel zeggen waar De Binnenvest voor staat. Wij werken in een situatie waarin wij in de Nieuwe Energie op een bepaald aantal bedden cliënten opvangen met echt problematisch verslavingsgedrag en GGZ problematiek. En vaak in die combinatie van die twee. Dat betekent dat onze medewerkers erop zijn toegerust om daarmee om te gaan. Onze medewerkers zijn merendeels maatschappelijk werkers en social workers.

En wij zien wel, omdat wij nu zitten in een situatie dat deze eigenlijk... We zien de doelgroep verzwaren. Dat is eigenlijk wel de ontwikkeling waar we op dit moment mee te maken hebben. Dat zit hem natuurlijk ook in het gedrag wat dan hiermee gepaard gaat. Wij zijn wel bezig met een plan om meer specialisme in huis te halen. Binnen het bestand aan medewerkers ook nog meer gespecialiseerde medewerkers te hebben.

De heer Van der Net: Even nog van, want ik probeer natuurlijk dingen te begrijpen, zo zijn we bij elkaar, maar de opvang van daklozen, zit dat dan bij De Binnenvest of heeft u alleen een functie voor opvang van verslaafden?

Mevrouw Klooster: Wij vangen daklozen op.

De heer Van der Net: Juist. En daar zitten dan heel veel mensen bij die verslavingsproblematiek hebben?

Mevrouw Klooster: Ja. En wij zijn een GGZ erkende instelling. En met de verslavingsproblematiek kunnen wij in de opvang ook uit de voeten. Maar wij hebben wel natuurlijk een samenwerkingsverband met Brijder, de verslavingszorg in onze regio, en ook Rivierduinen, de GGZ-specialist, is bij ons over de vloer.

De voorzitter: Helder. En dat allemaal via de voorzitter.

De heer Van der Net: Voorzitter, dan dezelfde vraag natuurlijk aan het Leger. En wat zij dan doen inderdaad met ook de mensen die daar dakloos binnenkomen, maar een verslavingsproblematiek hebben. Hoe gaan ze daar dan mee om? En wat is het verschil met De Binnenvest?

De voorzitter: Ik denk dat de heer Freeke daar antwoord op kan geven.

De heer Freeke: Mevrouw van De Binnenvest zei het al netjes, ze zijn een GGZ-instelling. Dat zijn we als Leger des Heils niet. Daar werken we mee samen, met partners zoals

Yulius en Antes. En voor de rest de opvang van dak- en thuislozen, dat zal ongetwijfeld hetzelfde zijn.

Mevrouw Stolk: Voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stolk.

Mevrouw Stolk: Dat betekent, als ik u goed hoor, als ik goed naar u luister, werkt u samen met de partners, maar zitten er bij u in het Leger des Heils geen verslaafden?

De voorzitter: De heer Freeke.

De heer Freeke: Het heeft niet te maken met de mensen. Het heeft te maken met de werkzaamheden die wij als organisatie doen. En wij vangen mensen op, hetzelfde wat in Leiden gebeurt bij De Binnenvest, die dak- en thuisloos zijn. Daar zijn mensen bij die verslaafd zijn.

Ook een heel aantal uiteraard niet. En degene die verslaafd zijn, die worden voor dat specifieke gedeelte behandeld, geholpen door de GGZ-instellingen hier. En dat is Antes en Yulius.

De voorzitter: Dank u wel.

De voorzitter: Voorzitter.

De voorzitter: Nog een vervolgvraag.

Mevrouw Stolk: Die mensen, 24 uur per dag worden die opgevangen door Leger des Heils. Begrijp ik dat goed? Ze verblijven daar ook overdag. Maar als zij bijvoorbeeld doorverwezen worden... Want nu mogen we toch wat dieper op de materie in gaan?

De voorzitter: Jazeker. Ja hoor.

Mevrouw Stolk: Dan begrijp ik het goed. Dat betekent dat die mensen voor de verslavingszorg misschien een uur, twee uur per week naar jullie toe komen. Zie ik dat dan goed of zie ik dat helemaal verkeerd? Want ik neem aan als ze bij jullie zitten, hebben ze 24 uur per dag...

De voorzitter: Wie bedoelt u met jullie?

Mevrouw Stolk: De Vest.

De voorzitter: Binnenvest.

Mevrouw Stolk: Binnenvest.

Mevrouw America: Wij hebben spreekuur. Maar sowieso zijn de lijntjes heel kort. We hebben goede contacten. Maar we hebben ook een aantal keer per week spreekuur, waar wij de mensen die verslavingsproblematiek hebben... En dan moet ik echt zeggen, wij hebben een regionale, specialistische opvang. Dat betekent dat van zeventien

gemeenten alle multiproblematiek, daar zit bijna altijd verslaving bij, komt bij ons. Maar wat wij heel graag willen, is dat wij willen zicht hebben op de problematiek. Want je kan niet doen alsof het er niet is. Juist door mogelijkheden te creëren binnen in de opvang, krijgen wij ook een beter beeld bij, wie zijn het, wat gebruiken ze? Maar daar waar het voor ons overstijgend is, wat onze expertise en kennis betreft, dan sluiten wij heel nauw aan bij de verslavingszorg. En dat is bij ons Brijder. En die hebben sowieso een spreekuur, een aantal keer per week, bij ons op de locatie. Hetzelfde geldt voor de Rivierduinen.

De voorzitter: Dank u wel.

Mevrouw Stolk: Die is heel helder. Mag ik nog een vervolgvraag stellen?

De voorzitter: Nog een kleintje dan, want mijnheer Van der Spoel zit ook op hete kolen om zijn vraag te stellen.

Mevrouw Stolk: Alles wat aan verslavingsproblematiek bij het Leger des Heils zit, is bij jullie in beeld?

De heer Freeke: Maar De Binnenvest is in Leiden, voor de helderheid.

Mevrouw Stolk: Leiden, dat snap ik. Maar even om het helder te krijgen. Ik wil helder krijgen in deze commissie wat het verschil is tussen De Binnenvest en het Leger des Heils. Want daar zit namelijk de crux van het hele probleem, dat er multiproblematiek zit in het Leger des Heils.

De voorzitter: Ik stel voor dat we doorgaan naar de volgende vraag. De heer Van der Spoel.

De heer Van der Spoel: Dank u wel, voorzitter. Wij zitten nu met een rondetafelgesprek over de wenselijkheid van een gebruikersruimte, en dan komt hij, bij het Leger des Heils op het Kromhout. Nu hoef je volgens mij niet over heel veel empathisch vermogen te beschikken om aan te voelen dat het Leger des Heils hier absoluut niet op zit te wachten. Althans, dat trek ik hier uit het verhaal wat ik net hoor. Is er een mogelijkheid, is er een optie, waardoor het Leger des Heils wel enthousiast raakt over een gebruikersruimte bij jullie?

De voorzitter: Wie van het Leger des Heils kan ik daarvoor het woord geven? Mevrouw Gumbs.

Mevrouw Gumbs: Vind ik een beetje lastig, want ik weet niet of u dan een stukje hebt gemist in mijn uitleg net. Het is niet zozeer of wij er zelf enthousiast van worden, ja of nee. Het gaat ook echt om hoe bewust ze zijn van onze mogelijkheden. En wij kennen onze beperkingen daarin. Het vraagt echt hele specialistische zorg en aandacht. En dat kunnen wij niet faciliteren. Naast het feit dat het gewoon haaks op de doelstellingen staat. Dat is één. Want wij zien verslavingszorg. Dat zien wij binnen onze opvang. Maar wij richten ons daar niet primair op. Vandaar de samenwerking met de ketenpartners. Maar het zit hem niet in enthousiast worden, ja of nee. Maar het zit hem echt in kennen van onze beperkingen daarin.

De heer Van der Spoel: Dank u wel. Mag ik daar een vervolgvraag op stellen, voorzitter?

De voorzitter: De heer Van der Spoel mag nog een vervolgvraag stellen.

De heer Van der Spoel: Dank u wel. Dat was inderdaad heel duidelijk. En met mogelijkheden en opties bedoel ik, dan zou er eventueel ook samengewerkt kunnen worden met een andere organisatie, die op dat terrein, en terrein echt fysiek, ingezet kan worden. Is dat ook een optie voor jullie? Of zeggen jullie, het past zo niet bij onze doelstellingen, daar willen we ook geen ruimte voor bieden?

De heer Freeke: Dan kom ik weer bij dat andere argument, wat ook de mevrouw van De Binnenvest... Die noemde dat iedereen daar binnen kan lopen. En dat is het punt wat wij natuurlijk ook te berde hebben gebracht.

Dat zou volgens ons zitten in het gebied van het centrum in Dordrecht, zal dat eerder overlast aanwakkeren dan verminderen. Als je dat al wil, doe dat dan op een plek buiten het centrum.

De heer Van der Spoel: De laatste vervolgvraag.

De voorzitter: Dank u wel. Laatste vraag voor de heer Van der Spoel.

De heer Van der Spoel: En als ik de andere sprekers hoor vanavond, dan raak ik daar best enthousiast van, van die resultaten. En is het Leger des Heils dan daar niet gevoelig voor of gelooft u niet in die cijfers? Hoe kijkt u daar tegenaan?

De voorzitter: De heer Freeke.

De heer Freeke: Ik heb de mevrouw van Antes heel helder horen zeggen dat ze niet enthousiast is van een opvang met de gebruikersruimte bij elkaar. En ook de mijnheer van het Trimbos heb ik daar toch wel op een genuanceerde wijze ernaar horen kijken. En ten aanzien van De Binnenvest, die hebben een andere systematiek, omdat ze ook een ander type instelling zijn.

De voorzitter: Dank u wel. Helder. Mevrouw Van Vugt.

Mevrouw Van Vugt-Roose: Dank u wel, voorzitter. Ik ben heel benieuwd naar hoe de mijnheer van het Trimbos-instituut aankijkt tegen de positie van het Leger des Heils hier in Dordt. Ik heb wel begrepen dat er een samenwerking is met Yulius. Maar ook, hoe gewenst vindt u het dat een daklozenopvang, waar ook gewoon moeders en vaders zitten die niet verslaafd zijn, gemixt wordt met gebruikersruimtes? En echt specifiek de situatie in Dordt.

De voorzitter: De heer Van der Gouwe.

De heer Van der Gouwe: Als het gaat om de situatie specifiek voor Dordrecht ken ik die niet. Daar kan ik niks over zeggen. Maar de mevrouw links van mij zegt duidelijk, het staat haaks op de doelstellingen. Het faciliteren van gebruik in een ruimte staat haaks op de doelstellingen van het Leger des Heils. Ik zie daar geen mogelijkheden. Terwijl

tegelijkertijd binnen het Leger des Heils zijn er een heleboel plekken die heten Domus, en die zie je in allerlei steden, waar gebruik op kamers wordt toegestaan. En dat is overigens ook nog een groot succes. Daarvoor zou je misschien wat minder gebruikersruimtes moeten hebben, omdat mensen liever op hun kamer gebruiken dan op een andere manier. Staat misschien haaks op de doelstellingen, maar tegelijkertijd zijn die voorzieningen er wel, ook binnen het Leger des Heils.

De voorzitter: Nog een vervolgvraag van mevrouw Van Vugt.

Mevrouw Van Vugt-Roose: Een vervolgvraag dan aan het Leger des Heils nog. Hoe groot is de groep die niet gebruikt en die midden tussen de gebruikers komt te zitten.

De voorzitter: Mevrouw Gumbs, kunt u daar iets van zeggen?

Mevrouw Gumbs: Ik heb zo helaas geen exacte data, maar de groep die niet gebruikt, is wel het grotere gedeelte. Wat net ook wordt gezegd, we hebben bepaalde plekken waar we gebruik gedogen. Punt. Maar faciliteren doen we het niet. En het merendeel gebruikt niet. En dat is ook onze doelstelling. En wij helpen hen in het gezond gedrag. Wat ik net ook al zeg, gezond gedrag voorleven.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Freeke.

De heer Freeke: We hebben ook in Dordrecht overigens een Domus-voorziening, voor de helderheid. U allemaal natuurlijk wel bekend.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Noordam wilde nog reageren.

De heer Noordam: Ik vind het eigenlijk een bijzondere situatie dat het Leger zegt, we werken samen met Yulius. Die doet voor ons de verslaafden. Ze verblijven en wonen in het Leger des Heils, de kamers of in het gebouw. Waarom zitten ze dan daar? Waarom zitten ze dan niet bij Yulius? En mijn tweede vraag is, als dat mag... Ik word helemaal enthousiast van De Binnenvest. Zijn er geen mogelijkheden voor de gemeente om in de toekomst te kijken of er zo een partij in Dordrecht zou komen.

De voorzitter: Die laatste vraag is niet voor nu, denk ik. Maar de eerste vraag, aan wie kan ik die... Sorry, ik ben hem even kwijt nu, de eerste vraag.

De heer Noordam: Er is een samenwerking met Yulius. Waarom verblijven de verslaafden in het gebouw van het Leger des Heils, waar geen voorzieningen voor zijn.

De voorzitter: De heer Freeke kan daar antwoord op geven.

De heer Freeke: Hier zit het goede knopje. Dat doen we overal. Bijvoorbeeld, de mevrouw van Antes vertelde net netjes, in Rotterdam hebben wij ook op heel veel plekken opvangvoorzieningen. En de verslavingszorg doen we samen met Antes, want dat is ook wat ons betreft de specialist op dit onderdeel. En nogmaals, in heel veel steden doen we dat. Met heel veel verschillende zaken en problematieken werken we met elkaar op een goede manier samen. Eenieder heeft daar zo zijn eigen expertise in.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Gumbs.

Mevrouw Gumbs: En ik denk ook, als ik nog even mag aanvullen, het verschil met Yulius ook, die behandelen primair. Die vangen niet op. Wij vangen op. Daarmee voldoen we aan een deel van die maatschappelijke opdracht. En Yulius behandelt. Vandaar dat we op dat gebied dan de samenwerking opzoeken, mocht het nodig zijn.

Mevrouw Stolk: Voorzitter, mag het?

De voorzitter: Mijnheer Bootsman vroeg ook om een vraag te stellen.

Mevrouw Stolk: Gaat daarover?

De heer Bootsman: Jazeker. Heb ik het goed begrepen dat de mensen bij De Binnenvest... Dat daar een spreekuur is van Brijder. En Brijder is volgens mij gewoon GGZ via de Parnassia Groep. En dat jullie dat dan niet zelf doen. En dan vraag ik mezelf ook weer af, is zo'n intense samenwerking bij het Leger des Heils dan ook niet gewoon mogelijk? Want in De Binnenvest gebeurt het ook.

De voorzitter: Aan wie stelt u de vraag? Mevrouw Klooster.

Mevrouw Klooster: Dank u wel. Ik wilde dat eigenlijk net al opmerken. Zelfs voor mij voelt het een beetje alsof het verschil is tussen het Leger des Heils en De Binnenvest, dat voor ons de verslaving en de psychische problematiek horen bij die cliënt. En die zijn onderdeel van wat er met die cliënt aan de hand is. En zijn ook integraal onderdeel van de afspraken die wij maken, de begeleiding die we bieden, specialistische zorg die we er ook bij halen, om ervoor te zorgen dat daar iets goeds gebeurt. Wij zeggen niet van onze cliënten, de verslaving is iets waar wij niks mee doen. Dat is dan voor de Brijder. Het is gewoon, het hoort bij die cliënt. Het wordt meegepakt in het hele traject en in die begeleiding. De Brijder is denk ik vergelijkbaar met Parnassia, maar is gespecialiseerd in verslavingszorg. En bij ons Rivierduinen, dat is de GGZ, doet eigenlijk niet zoveel met verslaving, maar behandelt, diagnosticeert wat er op psychisch gebied aan de hand is.

De voorzitter: Dank u wel.

Mevrouw Stolk: Voorzitter.

De voorzitter: Mevrouw Stolk.

Mevrouw Stolk: Ik wil toch nog even inhaken. We zitten nu hier aan tafel. Ik wil nu toch wel van de gelegenheid gebruikmaken.

De voorzitter: Jazeker. Grijp uw kans.

Mevrouw Stolk: Zitten de mensen... Laat ik even iets anders zeggen. Alles wat jullie hier doen, de instanties die aan tafel zitten, want anders komt dat zo over, en dat wil ik toch even gezegd, die doen allemaal heel goed werk. Laat dat helder zijn. Alleen er wordt al jarenlang overlast ervaren op het Kromhout. En volgens mij is wat het Leger des Heils doet heel goed werk. Maar horen die verslaafden niet op het Kromhout thuis. En dat zou

een discussiepunt moeten worden hier in deze raad, denk ik. Want het is mij nu heel helder wat iedereen doet en hoe het in elkaar zit. Maar volgens mij tackelen we met elkaar heel veel dingen, als we de... Want als ik die mevrouw van het Leger des Heils even mag citeren, hoor ik u zeggen dat er meer gewone mensen zitten, tussen aanhalingstekens. Want ieder mens is gewoon. Laat ik dat vooropstellen. Alleen de één heeft een beetje last van dit en de andere is verslaafd. Maar dat we juist die problematiek van verslaafden, want die geven ook de meeste overlast in dat gebied, dat we die proberen bij het Leger des Heils weg te halen. Maar dan ga ik even richting de wethouder.

De voorzitter: Mijnheer Merx, kunt u hier iets technisch over zeggen?

De heer Merx: Het is een interessante discussie, laat ik dat voorop stellen. Je leert elke dag weer een hoop meer. Kun je de verslaafden weghalen bij het Leger des Heils? Dat lijkt mij een enorme klus. Niets is onmogelijk, denk ik. Maar het lijkt me wel heel erg ingewikkeld, omdat het Leger des Heils mensen opvangt, ook in de dag- en de nachtopvang die een verslavingsproblematiek hebben, maar niet een GGZ-instelling zijn die daar verder behandelingen voor geven. Dan zou je moeten zeggen, u bent hier niet welkom.

Mevrouw Stolk: Voorzitter.

De heer Merx: U heeft wel opvang nodig, maar u mag hier niet, want u bent verslaafd. Bij sommige mensen zul je dat misschien zien. Andere mensen zul je dat misschien niet zien. Ik heb daar niet meteen een antwoord op in de zin van, lijkt me een goed plan, gaan we doen of nee, het kan echt niet. Het lijkt me in ieder geval echt ingewikkeld. En hier kunnen we ook niet vanavond even zomaar in een paar minuten over beslissen. Dit vraagt echt wat meer nadenkwerk, overleg, voordat je hier verstandige dingen mee kan doen. Maar het is wel een hele hoop goede informatie die we hier krijgen.

Mevrouw Stolk: Voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Het is ook wel even buiten de scope van deze vergadering. Die gaat over de wenselijkheid van de gebruikersruimte. U heeft nog een vervolgvraag.

Mevrouw Stolk: Ik denk wel dat als we het puur over deze discussie hebben... Want we hebben een rondetafelgesprek over het Kasperspad met partijen die aan tafel zitten, maar ook met het Leger des Heils. Want nogmaals, het Leger des Heils doet ook heel veel goede dingen. Alleen moeten we niet eens met elkaar die discussie gaan voeren? Laten we die verslaafden die daar zitten... En ik begrijp echt wel dat dat niet van de één op de andere dag geregeld is... Maar volgens mij zitten we hier al tien jaar over te steggelen. En het is nog steeds niet geregeld. En het is nog steeds overlast op het Kasperspad. En wat volgens mij iedere keer terugkomt, is de verslavingsproblematiek die tussen de gewone mensen zit. En dat wil ik toch wel even gezegd hebben.

De voorzitter: Punt. Geen vraagteken, begrijp ik. Helder. Dan zag ik de handen van mevrouw Van Vugt, de heeft Portier en mevrouw Van Herwijnen. In die volgorde. Mevrouw Van Vugt. En daarna mevrouw Pichel.

Mevrouw Van Vugt-Roose: Dank u wel, voorzitter. Dan maak ik er meer een vraag van, denk ik. We hebben vanuit de bewoners eigenlijk ook wel begrepen dat de problematiek breder is dan alleen wel of geen gebruikersruimtes. En dan wil ik ook eigenlijk straks van de wethouder graag weten, welke plannen zijn er op dit moment om camera's weer te herstellen, om samenwerking met politie te intensiveren? Want ik heb ook begrepen als er meldingen gedaan werden, dan komt er de volgende dag iemand en wordt er gezegd, op dit moment wordt er niet gedeald. Die blijven daar niet 24 uur staan. Suswachten bleek niet zo te werken. Was men niet enthousiast over. En het schrijven van het welbevinden is ook niet omhoog, bleek pas uit dat OCD-onderzoek.

Wat kan er op dit moment gewoon meteen gedaan worden om het daar voor de bewoners prettiger wonen te maken?

De voorzitter: Dit is een vraag aan de heer Merx? Het gaat niet helemaal over de gebruikersruimte, maar toch.

De heer Merx: Het gaat helemaal niet over gebruikersruimte.

Mevrouw Stolk: Het maakt misschien de gebruikersruimte overbodig.

De heer Merx: We hebben de afgelopen jaren veel geïnvesteerd in het gebied. We hebben een buurtkamer, we hebben een politiepost, we hebben de Suswachten gehad, die op zichzelf op een gegeven moment niet echt meer nodig waren. We hebben een paar handhavers, die daar inmiddels weer elke dag over straat lopen, als het goed is. En u vraagt, hoe kunnen we de problemen morgen opgelost hebben? Als dat zou kunnen, dan hadden we dat vier jaar geleden al gedaan. Dan hadden we een miljoen minder uit hoeven geven. Dat is het antwoord op die vraag, hoe kunnen we het morgen opgelost hebben? Dat moet ik u schuldig blijven. Ik denk dat niemand dat antwoord heeft. Het blijft een gebied waar we de nodige aandacht hebben. We hebben regelmatig overleg ook met de bewoners, een bewonerscomité. Ik heb de stellige overtuiging, ook op basis van het rapport, dat het echt een stuk beter gaat. Het is nog lang niet conform de wensen die u destijds heeft uitgesproken, 7,6. Ik denk ook dat ik die verwachting hier maar meteen moet weghalen, dat we die 7,6 nooit en te nimmer gaan halen. Tenzij we het hele gebied plat maken en helemaal opnieuw gaan opbouwen en allerlei voorzieningen ergens anders gaan zetten. Anders gaat het dat niet worden. Bovendien wordt het ook vergeleken met een gebied waar een andere situatie is. Wij blijven voorlopig doorzetten. Aan het eind van het jaar komen we met een evaluatie over, wat hebben we de afgelopen jaren allemaal gedaan en wat denken we nog verder te moeten doen? Ik ben er namelijk van overtuigd dat aan het eind van dit jaar het probleem niet is opgelost. Het geld is ook nog niet op. We hebben nog wat over. Er zijn nog wat dingetjes die moeten gebeuren. Zo'n speeltuin die ingericht gaat worden op het moment dat ook de verbouwingen klaar zijn. We hebben nog wat geld in de pocket zitten. En we moeten ook nog eens met elkaar goed nadenken over, hoe gaan we verder? We zijn inmiddels in goed overleg, al een paar jaren eigenlijk, ook met het Leger des Heils over hoe we samen die buurt leuker kunnen maken. Er worden ook regelmatig, en die komt nu toevallige weer ten goede aan het bewonerscomité, jaarlijks in ieder geval een barbecue georganiseerd. Ook de sociale cohesie wordt aan gewerkt. En ook de verloedering in de straat. En dat zal best echt nog wel regelmatig voorkomen dat er weer een voorbeeld is van, zie je wel, het is weer misgegaan, er ligt weer menselijke ontlasting of er ligt een

sput, wat natuurlijk echt vreselijk is als je dat voor je deur hebt liggen. Maar de verloedering op straat is al echt beter geworden. Is het top? Is het vergelijkbaar met De Hoven? Nee. Dat moeten we ook met elkaar niet verwachten. Ik zou eigenlijk u willen vragen, wacht met de totale aanpak tot het eind van het jaar dat we met de evaluatie komen en een plan of en op welke manier we verder gaan. En over de gebruikersruimte, waar het vanavond over gaat, daar moet u met elkaar nog verder over praten wat u daarmee wil en of u vindt dat dat bij het Leger des Heils moet. En het Leger des Heils zegt, dat wil ik eigenlijk helemaal niet. Past niet bij onze doelstellingen. Bovendien hebben we de experts niet. En we horen positieve verhalen over gebruikersruimte. Wie dan en waar dan? En hebben we de illusie dat als wij een gebruikersruimte situeren bij het Biesbosch Centrum dat dan alle verslaafden daar gaan vertoeven? Ik denk het niet. We moeten daar echt wel even wat fundamenteler over nadenken. En makkelijke oplossingen zijn er niet, want anders had ik ze zelf wel bedacht.

De voorzitter: Helder. Dank u wel. Makkelijke oplossingen bestaan niet, in dit geval. De heer Portier.

De heer Portier: Voorzitter, even een paar voorafgaande opmerkingen. Voor er komt dan een vraag in de vorm van, is de wethouder bereid om na te denken over? Ik ben eigenlijk vrij open naar deze sessie gegaan, zonder voorafgaand standpunt of wat dan ook. Maar ik ben inmiddels, gehoord de discussie, ervan overtuigd dat de gebruikersruimte een heel goed idee is. Dat is één. En ten tweede, dat dat niet bij het Leger des Heils tot stand gaat komen. Je kan ook geen melk uit een stier halen. Hoe hard je er ook aan trekt of klappen geeft of wat dan ook, dat gaat gewoon niet gebeuren. Het gaat ook niet bij Yulius gebeuren, in combinatie met maatschappelijke opvang. Want daar zijn ze ook niet op ingericht. Kortom, is de wethouder bereid om na te denken over hoe we kunnen komen tot een instantie, een plek in Dordrecht, uiteraard niet midden in de Biesbosch, waar ruimte is voor opvang van verslaafden met een gebruikersruimte? Wat dan tevens als voordeel heeft dat de verslaafden die opgevangen moeten worden, gescheiden worden van de gewone mensen die opgevangen worden bij het Leger des Heils. Dank u wel.

De heer Van der Net: Voorzitter.

De voorzitter: Dat was een hele lange vraag.

De heer Van der Net: Voorzitter, ik begrijp wel de vraag, maar het lijkt mij dat wij aan het einde van deze commissie tot een conclusie komen. En als het aan mij ligt, komt er inderdaad een oordeelsvormende commissie over dit onderwerp. En om dan gelijk ook al de wethouder, die hier ook alleen maar geïnformeerd wordt, met deze vragen te confronteren, lijkt mij een stap te ver, eerlijk gezegd.

De voorzitter: Ik deel die mening. Ik ga toch uit beleefdheid even vragen of de heer Merx erop kan reageren. En dan zeg ik altijd maar wat ik tegen mijn dochter zeg, nee is ook een antwoord.

De heer Merx: Dat zou nee zijn op een antwoord, willen jullie nadenken? Weet je, dat zou een heel raar antwoord zijn. Nadenken doen we altijd. Of daar de uitkomst uitkomt wat u misschien wil horen, dat weet ik niet. We moeten er echt nog wat fundamenteler... De

vragen waren, is het Leger des Heils bereid om een gebruikersruimte in te richten? Daar heeft u antwoord op gehad. Vanavond heeft u een heel aantal insprekers gehoord. En ik heb het met mijn collega Heijkoop, die hier vanavond helaas niet aanwezig kan zijn, omdat hij nu over vrouwenopvang zit te spreken, hier van tevoren al over gehad.

Want hier gaat het natuurlijk ook over de maatschappelijke opvang in deze stad. Wel van tevoren over gehad van, wat gaat hier gebeuren? Wij zijn op zich bereid na te denken over, wat zijn de mogelijkheden, wat zijn de onmogelijkheden en wat gaat het ook kosten? Want aan alles zit een kostenplaatje. Daar moeten we ook met elkaar even goed bijilstaan. Om te verkennen met elkaar van, wat is er, wat zijn de mogelijkheden, wat zijn onmogelijkheden, wat zijn de voorwaarden? We hebben er vanavond een aantal gehoord. Die zijn hier over tafel gegaan. Die moeten we ook even met elkaar goed op een rijtje zetten. Tot dat punt nadenken altijd, maar of daar iets uitkomt wat u wil, dat is maar de vraag.

De voorzitter: Helder. Dank u wel. Fijn om de bereidheid om na te denken te horen. Ik zou toch even willen vragen, richt u zich vooral op de insprekers vandaag, want zij zijn hier nu en de wethouder is hier vaker. Ik zag een vraag bij mevrouw Van Herwijnen.

Mevrouw Van Herwijnen: Dank u wel. In ieder geval eerst eventjes een vraag aan de bewoners, aan de heer Prins en, even kijken hoor, nog een andere, Noordam. Hebben jullie inzicht over de overlast die er is, welk percentage daarvan vanuit de verslaafden komt en welk percentage er van de andere cliënten van het Leger des Heils komt? Is daar iets over te zeggen?

De voorzitter: Heldere vraag. De heer Noordam.

De heer Noordam: Dat is wel een heldere vraag, maar ook een moeilijke vraag, want ik heb geen inzicht in hoeveel mensen er verblijven in het Leger des Heils. Wat wij zien, is dat er best wel een flinke groep normale mensen zijn die echt de opvang nodig hebben. En die zijn keurig beleefd. Die lopen langs. Die werken hoofdzakelijk ook. Daar merk je niks van. Maar waar wij vooral echt last van hebben, is een gedeelte cliënten. En dat is vooral het laatste halfjaar weer toegenomen. En dat is vooral dan die drank, drugs rondhangen op straat. Percentages kan ik niet noemen, maar je merkt wel dat het laatste half jaar het toegenomen is. En we hebben daar trouwens ook een peiling over uitgezet in de wijk. Dan zeg ik het evenals Beheergroep. Daar kwam uit dat bijna iedereen vond dat het... Want er zitten 52 bewoners in een Buurtplugroep. En daarvan vonden 34 mensen dat het toegenomen was, zowel drankgebruik als drugsgebruik.

De voorzitter: Helder. Dank u wel. Voordat ik de heer Prins het woord geef, wijs ik er nog even op dat er een RIB is gepubliceerd over de voortgang van het plan van aanpak Kromhout/Kasperspad, die op 21 mei ook naar de raad komt. Daar staat ook heel veel informatie in omtrent deze wijk. Kan ik de prins op deze vraag nog het woord geven?

De heer Prins: Ja. Daar kan ik duidelijk over zijn. Het grootste deel komt gewoon bij het Leger des Heils vandaan. Dat zie je daar ook gewoon naar binnen lopen.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Van Herwijnen.

Mevrouw Van Herwijnen: Dan had ik eigenlijk gewoon mijn vervolgvraag aan het Leger des Heils. Want ze gaven eigenlijk aan dat maar een klein percentage van hun deelnemers is verslaafd.

En die blijken waarschijnlijk voor het grootste gedeelte aan overlast te geven voor de omgeving. Zien zij in dat er een betere of een andere plek geschikter zou zijn voor deze mensen, waar eventueel wel zo'n gebruikersruimte bij gerealiseerd zou kunnen worden? Hoe staan jullie daarin?

De voorzitter: Wie van het Leger des Heils kan ik daarvoor het woord geven? De heer Freeke.

De heer Freeke: Een aantal aspecten hebben we natuurlijk al eerder genoemd van, hoe wij in zijn algemeenheid als organisatie tegen gebruikersruimtes aankijken en ook waar onze expertise wel en niet ligt. Dat maakt qua locatie niet uit. We hebben de afgelopen jaren wel op het pand bij ons aan het Kromhout, en dat is ook een van de aspecten ervan om de overlast te verlagen, is ook een deconcentratie geweest. Het aantal mensen wat daar slaapt, is de afgelopen jaren gewoon fors afgenomen. En dat is heel bewust gedaan. Dat is ook in overleg met iedereen gegaan. En dat ondersteunen wij van harte. Om een onderscheid te maken over wie wel, wie niet, in the end overigens daar gaat de gemeente over. Want die bepaalt wie bij ons mag slapen en wie niet. Maar om daar een onderscheid in te maken op het gebied van verslaving en wat is dan precies verslaving, wie is verslaafd, volgens mij is dat best wel ingewikkeld. Maar dat gesprek heeft nog nooit plaatsgevonden.

De voorzitter: Dank u wel. Er was nog een vraag bij mevrouw Pichel.

Mevrouw Pichel: Dank u wel, voorzitter. Ik schat in dat mijn vraag het beste beantwoord kan worden door mevrouw Kerpel. Maar misschien als iemand anders zegt, ik kan hem beter beantwoorden... Maar ik zal mijn vraag even inleiden. En ik denk dat hij ook wel inhaakt op wat mevrouw Stolk eigenlijk al aan het vragen was. Laat ik beginnen met te zeggen, de noodoproep van de bewoners neem ik heel erg serieus. Ik kan me ook echt voorstellen dat hier behoorlijk wat aan de hand is. Er wordt wel vrij snel gekeken naar dat de gebruikersruimte een oplossing zou zijn. En daar heb ik persoonlijk mijn twijfels bij. Als we het hebben over verschuiven van problemen, dan denk ik dat dat het is. Ik snap ook heel erg de oproep van het Leger des Heils om te zeggen, we hebben gewoon niet de capaciteit, we hebben de mensen niet, dat gaat niet passen. Maar wat ik niet hoor, waar heel de discussie nog niet over gaat, wat is uiteindelijk een effectieve benadering om die verslaving echt aan te pakken? En vandaar mijn vraag ook naar mevrouw Kerpel. Wat voor soort methodieken zijn er onderzocht of worden er onderzocht om uiteindelijk die effectiviteit ook aan te pakken of die effectiviteit te bereiken en de verslaving echt aan te pakken? Want daar zijn natuurlijk ook verschillende manieren voor. En dat is dan natuurlijk nu niet deze vergadering, want daar zouden we dan verder over moeten te praten. Want nu willen we natuurlijk besluiten over wel of geen gebruikersruimte. Uiteindelijk wil je natuurlijk het probleem bij de bron aanpakken. En mijn vraag aan u is, kunt u daar ons ook wat meer over vertellen, welke richtingen we zouden kunnen kijken?

De voorzitter: Mevrouw Kerpel.

Mevrouw Kerpel: Ik denk dat de mijnheer van het Trimbos veel beter uit kan leggen dan ik dat verslaving is een ziekte. En die kan effectief behandeld worden als de cliënt daarin mee wil werken. Maar een gebruikersruimte is er niet om mensen van hun verslaving af te helpen. Die is er eigenlijk om de overlast in de stad te verminderen. En ik denk dat de mijnheer van het Trimbos het veel beter uit kan leggen. Ik ben niet inhoudelijk opgeleid.

De heer Van der Gouwe: Ik wil daar best op aanvullen.

De voorzitter: De heer Van der Gouwe.

De heer Van der Gouwe: Gebruikersruimtes en sowieso die laagdrempelige voorzieningen zijn er niet op gericht om mensen te laten stoppen met gebruik. Het is alleen zorgen dat je voorkomt dat ze nog verder afglijden. Die gebruikersruimte is ook bedoeld voor de hele specifieke groep die nergens anders terecht kan. Die vaak niet gemotiveerd is of nog niet gemotiveerd is om te stoppen met gebruiken. Het is een hele kleine groep. In die gebruikersruimtes zit het overgrote deel van de mensen die drugs gebruiken en ervan af willen. Er zijn tientallen verschillende vormen van behandeling. De één is wat meer effectiever dan de andere. Maar mensen die willen stoppen met gebruiken en daar goed gemotiveerd voor zijn, die kunnen stoppen met gebruiken. Ook al ben je verslaafd en bij vijftig jaar verslaafd. Als je dat echt wil en je hebt de goede tools, dan kan dat. En die zorg is er in Nederland. Die verslavingszorg in Nederland is gewoon heel goed. En er heel groot scala aan verschillende zorginstellingen, met verschillende zorgvormen, van online, van alles en nog wat. Gebruikersruimtes zijn per definitie niet gericht op het stoppen met gebruiken. Maar ik moet wel zeggen dat ook de ervaring uitwijst dat het voor veel mensen een eerste stap is naar behandeling, omdat zij uit het niets komen. Ze hebben alleen maar gebruikt. Ze hebben een leven gehad op straat. Je wil niet weten hoe erg dat is, op straat geleefd. Een gebruikersruimte is het eerste contact ook met de zorgverlening, in een gebruikersruimte. En het kan een opstapje zijn dat je mensen motiveert van... Sowieso, het gebruik neemt vaak ook af als ze gebruikmaken van een gebruikersruimte, omdat ze kunnen gebruiken wanneer ze dat nodig hebben. En niet dat ze moeten gebruiken, omdat ze anders weggejaagd worden. Een heel verhaal eromheen. Het is vaak een eerste opstap tot zorg. Zo moet je het ook zien. En het is niet dat je mensen afschrijft van, zoek het maar uit. Hier heb je je drugs en veel plezier ermee. Het is vaak een eerste stapje naar toch zorg.

De voorzitter: Dank u wel. En mevrouw Kerpel wil daar nog wat op aanvullen.

Mevrouw Kerpel: Wat ik net niet gezegd heb, bij de gebruikersruimte is ook mogelijkheid om je was te doen, om te douchen, om activering te doen, om uitleg te krijgen over veilig gebruik. Het is niet alleen, je gaat de gebruikersruimte in en je gaat je ding doen en je bent weer weg, maar je kan ook in gesprek met begeleiders, net wat de mijnheer van het Trimbos zegt. En dat kan de eerste stap zijn naar beschermd wonen, behandeling, noem maar op.

De voorzitter: Dank u wel. U heeft nog een vervolgvraag, mevrouw Pichel?

Mevrouw Pichel: Ja, een vervolgvraag, maar ook even diepgang van de vraag die ik al had gesteld. Want mijn vraag ging met name ook over... Ik snap het punt dat natuurlijk een gebruikersruimte een onderdeel is van, een toepassing van een veel groter

probleem. Maar vandaar ook mijn vraag. Waar de discussie veel beter over moet gaan, is dat stukje van, wat is de effectiviteit van de verschillende toepassingen? En ik kan me heel goed voorstellen dat u waarschijnlijk heel veel ervaring heeft om ook te kijken van, dit heeft heel goed gewerkt. En wat ik wil voorkomen, is dat we blijven hangen bij een soort oplossing, wel of geen gebruikersruimte, terwijl er natuurlijk veel meer speelt. En ik persoonlijk heb ook wel ervaring met dit soort dingen, om verslavingsproblemen aan te pakken. Dat vind ik eigenlijk veel interessanter om daar experts ook even wat richting aan te laten geven van, daar kunnen jullie als commissie ook gewoon aan denken, zonder dat we te veel blijven hangen op wel of geen gebruikersruimte. Want dat geeft denk ik niet de diepgang weer.

De voorzitter: Maar de vraag die hier toch voorligt, is over wel of geen gebruikersruimte. Ik wil graag wel de scope op dat onderwerp houden, in deze vergadering.

Mevrouw Pichel: Die begrijp ik. En daarom denk ik, daar moet het ook wel over gaan. Maar we moeten ook vooral niet vergeten dat er natuurlijk een groter geheel is. En als dit maar een klein stukje is van een groter plaatje, dan moeten we wel dat grotere plaatje zien voordat je hier een klap op gaat geven, lijkt mij.

De voorzitter: Dat zouden we in een gevolgsessie wellicht kunnen doen. En daar komen we straks nog wel over te spreken. Mevrouw Van Vugt had een vraag.

Mevrouw Van Vugt-Roose: Dank u wel, voorzitter. Mijn vraag gaat eigenlijk wel over de overlast, die er mogelijk nog is. Het is natuurlijk heel mooi als mensen veilig kunnen gebruiken in gebruikersruimtes. Vervolgens lopen ze naar buiten, bedwelmd of minder bedwelmd, maar wel in een bepaalde staat. Ik wil graag even weten, in welke mate geven ze dan alsnog overlast? En kun je het dan effectief noemen voor de omgeving?

De voorzitter: Aan wie stelt u de vraag? Dat miste ik even. Sorry.

Mevrouw Van Vugt-Roose: Ik denk aan de mensen uit Leiden.

De voorzitter: Mevrouw America.

Mevrouw America: Daar kan ik kort over zijn. Mensen maken gebruik van de gebruikersruimte en gaan dan ergens rustig zitten. En dat kan ook in de opvang zijn. Dat is vaak in de opvang. Zeker als het bijvoorbeeld in het gebied druk is bij ons, doordat er iets bijzonders is, 4 oktober of zo, dan zien wij juist dat onze cliënten binnen blijven. Die willen gewoon niet geconfronteerd worden met druk verkeer of mensen die langslopen. Die willen zich kunnen terugtrekken. Wij zien gewoon dat de mensen die dan gebruik hebben gemaakt van de gebruikersruimte, die gaan dan vaak in de centrale ruimte op een stoel zitten even. En wij hebben ze wel in beeld dan. Dat is voor ons heel belangrijk.

De voorzitter: Dank u wel. En 4 oktober is het Leidens Ontzet, denk ik? Ja. Mevrouw Van Vugt, u heeft nog een korte vervolgvraag? Want we moeten ook naar een afronding toe voor nu.

Mevrouw Van Vugt-Roose: Een kort vervolgvraag inderdaad. De meeste drugs word je inderdaad heel rustig van, dat je je wil terugtrekken. Maar er zijn natuurlijk ook drugs

waar je gewoon behoorlijk gewelddadig van wordt en waar je gewoon wil bewegen. We hadden het net al even over GHB. Dat wordt misschien dan ook wel gebruikt, maar is minder geschikt. Flakka, snus, ik noem maar wat.

De voorzitter: Mijn mond valt open.

Mevrouw Van Vugt-Roose: Ik werk op een school.

De voorzitter: Ik word hier even stil van.

Mevrouw America: U bent goed op de hoogte.

De voorzitter: Ik geef mevrouw America nog een keer kort het woord hierop.

Mevrouw America: Nogmaals, het probleem is er. Ik kan niet zeggen dat er nooit een incident is of nooit iets gebeurt. Maar wij zorgen wel dat we de overlast wel kunnen controleren. We hebben een time in. Dan geven we iemand even een plekje waar hij rustig een beetje kan uitrazen, mocht dat zijn. En als het echt de spuigaten uitloopt, dan hebben we uiteraard beveiliging en volgen er andere maatregelen. Maar dat is gelukkig niet dagelijks. En nogmaals, we willen dat gewoon niet in de openbare ruimte.

De voorzitter: Dank u wel. Ik stel voor dat we naar een afronding gaan van deze sessie. De vraag die voorlag, ging omtrent de wenselijkheid van een gebruikersruimte bij het Leger des Heils op het Kromhout/Kasperspad. Nu is de vraag, heeft deze sessie u voldoende beeld opgeleverd om hiermee aan de slag te gaan of is er nog niet voldoende informatie en willen we nog een volgende beeldvormende sessie? En ik zie mijnheer Van der Net, die wil daar graag wat over zeggen.

De heer Van der Net: Volgens mij is er al wat oordeel over de tafel heen gegaan. En ik wil dan ook wel voorstellen om een oordeelsvormende commissie inderdaad hierover te hebben. En dan daarbij de politieke vraag of een gebruikersruimte in Dordrecht, en wel of niet bij het Leger des Heils, inderdaad nodig is?

Mevrouw Stolk: Voorzitter.

De voorzitter: Ik probeerde even mee te schrijven. Mevrouw Stolk.

Mevrouw Stolk: Aanvullend daarop, want volgens mij heeft het Leger des Heils heel duidelijk gezegd dat het niet bij de scoop hoort en bij de doelstellingen die zij hebben. En ik zou toch ook de discussie graag aan willen gaan. Als er een gebruikersruimte komt, waar? En waar slapen die mensen dan? Want dat vind ik ook een hele belangrijke.

Zoiets als wat De Binnenvest is, zouden we zoiets hier in Dordrecht kunnen krijgen of over nadenken? En dan heb ik het nog niet zozeer over nadenken, want de wethouder gaf heel netjes aan, ik weet niet of ik u wel blij daarmee kan maken. Maar volgens mij zijn wij het hoogste orgaan hier binnen deze raad. En als wij willen dat zoiets weggehaald wordt bij het Leger des Heils gaan wij daar volgens mij over. En die discussie zou ik graag met deze commissie aangaan.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Schalken.

De heer Schalken-den Hartog: In aanvulling op wat al aangegeven is, aangegeven werd door het Leger des Heils dat ze eigenlijk niet de expertise hebben om de verslaafde daklozen op te vangen. Wellicht moeten we ook verder nadenken over...

De heer Freeke: Dat heb ik niet gezegd, voor de helderheid.

De heer Schalken-den Hartog: Sorry, dat?

De voorzitter: De heer Freeke.

De heer Freeke: Dat ik dat niet heb gezegd.

De heer Schalken-den Hartog: Maar duidelijk is dat ze de expertise niet in huis hebben om de verslaafde daklozen op te vangen. Toch?

De heer Freeke: Nee. Wij hebben gezegd, we hebben niet de expertise om een gebruikersruimte, die heel erg medisch geoutilleerd is, te...

De heer Schalken-den Hartog: Maar ik wil er eigenlijk naartoe dat wij het denk ik als commissie er ook met elkaar over moeten hebben of we kunnen kijken of die groepen meer kunnen scheiden. Dat de verslaafden inderdaad zonder opgevangen worden. Als dat een aanvulling op...

De voorzitter: Dank u wel.

De heer Schalken-den Hartog: Sorry, heb ik het even gemist.

De voorzitter: Geen probleem. De heer Damen.

De heer Damen: Dit lijken mij tot nu toe allemaal goede ideeën. Maar ik heb daarbij ook wel behoefte aan inzicht in kosten en de omvang van de doelgroep.

Mevrouw Stolk: Voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel.

Mevrouw Stolk: Dat is een hele goede vraag, maar dat is ook een technische vraag. Maar misschien dat we die als commissie, voordat we oordeelsvormend gaan oordelen daarover, of we dan ook inzicht kunnen krijgen als commissie zijnde dat als we het niet meer bij het Leger des Heils laten slapen, wat dat dan aan kosten overhoudt en wat we eventueel anders in kunnen zetten.

De voorzitter: Dit is een technische vraag.

Mevrouw Stolk: Zei ik ook.

De voorzitter: Ik herhaal het even. Kan de commissie voorafgaand aan een eventuele oordeelsvormende commissie, want daarvoor hebben we nog geen meerderheid, daarover van tevoren geïnformeerd worden? Ik kijk heel even naar de wethouder.

De heer Merx: Ik kan u alleen beloven dat we ons best doen om zoveel mogelijk in beeld te brengen. Maar geef ons ook even de tijd dan. Ik bedoel, niet volgende week.

De heer Kleinpaste: Voorzitter.

De voorzitter: De heer Kleinpaste.

Mevrouw Stolk: Voorzitter.

De heer Kleinpaste: Ik heb ook wel behoefte, als we alle politieke vragen toch gaan stellen, dat we met elkaar in deze commissie nadenken over de kaders en criteria die wij, we zijn immers het hoogste orgaan, zouden willen meegeven aan het college. We kunnen hier niet over praten als we niet ook nadenken over de kaders en de criteria.

De voorzitter: Dank u wel. Ik hoor zes fracties die een oordeelsvormende vergadering willen. We hebben er nog één nodig. En zes politieke vragen inmiddels. Wie wil er een oordeelvormende vergadering? Dan is daar duidelijk voldoende animo voor. Dan stel ik voor dat aan de hand van de zes politieke vragen, en ik ben heel blij dat de commissiegriffier die heel zorgvuldig heeft opgeschreven, hij plaats gaat vinden. En dan dank ik voor nu... Sorry, nog een woord van de wethouder.

De heer Merx: Even om ook de verwachtingen te managen. Ik stel voor dat wij met de griffie contact houden over op wat voor termijn wij dingen in beeld kunnen brengen. En dat we dan pas die oordeelsvormende vergadering gaan houden. En dat zal niet 2027 zijn.

Mevrouw Stolk: Voorzitter.

De voorzitter: Helder. Mevrouw Stolk.

Mevrouw Stolk: Even aanvullend daarop.

De voorzitter: Graag nog heel even centraal. De vergadering is nog niet afgelopen.

Mevrouw Stolk: Ik heb liever dat het iets langer duurt en dat we de goede informatie hebben, zodat we ook een goed oordeel kunnen vellen en welke keuzes we ook maken.

De voorzitter: Exact. We laten ons als commissie goed informeren. En pas als de informatie waar om gevraagd is verspreid is, dan zal de oordeelsvormende vergadering worden ingepland. Ik dank alle sprekers voor hun komst en voor hun bijdrage aan deze commissie. En ook alle commissieleden. En ik wens u een fijne avond verder.

4. Vaststellen uitgangspunten aanpassing Huisvestingsverordening (insprekers)

5. RV Vaststellen uitgangspunten aanpassing Huisvestingsverordening - Raadsvoorstel (technische sessie)

Voorzitter: Mevrouw Kruger
Raadsgriffier: Mevrouw Van Poppel
Verslag: NotuBiz

Aanwezig:

Dhr. Damen (PvdA)
Dhr. Gündogdu (Op Ons Eiland)
Mevr. Van Herwijnen (Partij voor de Dieren)
Mevr. Jager (Beter voor Dordt)
Dhr. Kleinpaste (Gewoon Dordt)
Dhr. Van der Kruijff (CDA)
Dhr. Laban (CU/SGP)
Dhr. Noldus (VVD)
Dhr. Portier (SP)
Dhr. Safranti (DENK)
Dhr. Van der Spoel (Fractie van der Spoel)
Mevr. Stolk (VSP)
Dhr. Wringer (Beter Voor Dordt)

Portefeuillehouders: wethouder P. Heijkoop

Overige aanwezigen: dhr. Weber, mevr. Van den Hoek, mevr. Bolk, dhr. Schotel, dhr. Koolmees, dhr. Moens, dhr. Van den Berg

De voorzitter: Ik kan het toch niet laten om even het belletje te laten rinkelen, ten teken dat we gaan beginnen. Goedenavond allemaal. Dank u wel. We hebben een volle bak vanavond, met heel veel sprekers. Ook nog mensen op de tribune. Iedereen van harte welkom. Het is aardig warm vanavond. Niet alleen vanavond. Van mij mag er een deur open, zolang dat geen hinder heeft op de vergadering. Voor de zuurstof is dat denk ik wel aangenaam. Voor degenen die het nog niet weten, frisdrank of water of koffie of thee kan gewoon verkregen worden bij de counter in de gang. Voor degenen die nu niet echt actief iets hoeven te zeggen, kunnen dat nog pakken als ze willen. En zeker als het zo warm is, is dat wel lekker om af en toe een slokje water te hebben. Wij gaan het vanavond hebben... We hebben een raadsvoorstel. Het vaststellen uitgangspunten voor een aanpassing Huisvestingsverordening. Deze commissie is beeldvormend. We hebben de sprekers. Die krijgen ieder vijf minuten om hun verhaal te doen. U kunt dan vragen stellen. En dan zodra de sprekers klaar zijn met hun verhaal, gaan we daarna in het tweede gedeelte als commissie daarover debatteren. Ik wil eerst even een rondje doen dat iedereen zich voorstelt voor de notulen. Begin ik hier aan mijn linkerkant.

Mevrouw Van Poppel: Dank u. Mijn naam is Denise van Poppel. Ik ben commissiegriffier.

De heer Heijkoop: Mijn naam is Peter Heijkoop en ik zit hier namens het college.

De heer Weber: Ik ben Günter Weber en ik doe de ambtelijke ondersteuning vandaag.

Mevrouw Van den Hoek: Mijn naam is Miriam van den Hoek.

Mevrouw Bolk: Mijn naam is Jessica Bolk.

De heer Schotel: Mijn naam is Vincent Schotel en ik ben hier namens de Verandergroep Woonregels.

De heer Koolmees: Mijn naam is Thomas Koolmees en ik ben hier ook voor dezelfde groep.

Mevrouw Van Herwijnen: Irma van Herwijnen, Partij voor de Dieren.

De heer Portier: Ronald Portier, Socialistische Partij.

Mevrouw Jager: Ineke Jager, Beter voor Dordt.

De heer Kleinpaste: Gert Jan Kleinpaste, Gewoon Dordt.

De heer Gündogdu: Aydin Gündogdu, Op Ons Eiland.

De heer Safranti: Mehmet Safranti, DENK Dordrecht.

De heer Van der Kruijff: Wim van der Kruijff, CDA.

De heer Noldus: Robin Noldus, Dordtse VVD.

Mevrouw Stolk: Margret Stolk, VSP Dordrecht.

De heer Laban: Vincent Laban, ChristenUnie/SGP.

De heer Van der Spoel: Wouter van der Spoel, Fractie van der Spoel.

De heer Damen: Leo Damen, Partij van de Arbeid.

De heer Van der Meer: Frans Bauke van der Meer, GroenLinks.

De heer Moens: Ik ben Lammert Moens. Ik mag inspreken vanavond.

De heer Van den Berg: Michiel van den Berg, ik mag ook inspreken vanavond.

De voorzitter: En ik ben Kitty Kruger, uw voorzitter. En er werd al gewezen op, zitten er mogelijk op de tweede ring nog mensen die iets willen gaan zeggen? Die mag zich dan ook even voorstellen.

De heer Wringer: Jan-Willem Wringer, Beter voor Dordt.

De voorzitter: Dan kunnen we van start gaan, denk ik. We hebben nog een plekje aan tafel. Ik denk dat de heer Wringer zich prima vermaakt daar op die tweede... Als ik u mis, dan moet u maar even heel hard zwaaien. Ik heb begrepen van de Verandergroep Woonregels, die willen graag na elkaar inspreken. En dan beginnen we met mevrouw Bolk, dan de heer Schotel, de heer Koolmees en uiteindelijk mevrouw Van den Hoek. En graag nadat ze ingesproken hebben pas vragen stellen. Dat is het verzoek van u geweest. Heeft u vragen, schrijf ze even op of hou even vast. Mevrouw Bolk, mag ik u als eerste het woord geven?

Mevrouw Bolk: Goedenavond, ik ben Jessica. Ik wil graag het perspectief inbrengen van de mensen die steeds van het ene naar het andere logeeradres verplaatsen. In het bijzonder ouders met kinderen. Ook al lijkt er in de huidige regels een speciale aandacht voor ouders met minderjarige kinderen, als het erop aankomt, worden ze in de praktijk toch afgewezen voor urgentie. Dat komt door alle weigeringsgronden en voorwaarden. Daar komt bij dat de aanvraagprocedure voor een voorrangsverklaring zo complex is dat aanvragers in schrijnende omstandigheden er niet doorheen komen. Zo ontstaat er een vals beeld over het aantal mensen in acute woningnood in Dordrecht. Alle ouders met kinderen in onze groep hebben uit eigen ervaring ondervonden dat er in de aanvraagprocedure veel hindernissen moeten worden overwonnen. Daardoor heeft de procedure een ontmoedigend effect. Daardoor komen de mensen waar het voor bedoeld is er juist niet doorheen. Bij de invulvelden op urgentiewijzer online en bij het adviesgesprek voorafgaand aan een officiële aanvraag wordt de aanvrager vaak al afgewezen. Ook de kosten van een officiële aanvraag van 72 euro zijn voor veel aanvragers bezwaarlijk. De aanvrager kan een officiële aanvraag doorzetten, ondanks de onofficiële afwijzing van urgentiewijzer of van het adviesgesprek. Bijvoorbeeld als de situatie schrijnend is en vraagt om uitzonderingen. Maar dat is bij de aanvrager, en vaak ook bij de hulpverleners, onbekend. Duidelijke informatie daarover in de communicatie van de gemeente ontbreekt. Deze ouders gaan steeds bij verschillende personen uit hun sociale netwerk logeren. Zij raken niet alleen zelf uitgeput daardoor, maar de mensen waar ze logeren ook. De rek is er op een gegeven moment uit. Er is geen vangnet meer. Dat is niet goed voor acuut woningzoekenden, maar ook niet voor de veerkracht van onze Dordtse gemeenschap.

Het vertrouwen dat er hulp beschikbaar is, als het nodig is, neemt af. Het vertrouwen in de overheid neemt af. Er ontstaan heftige psychische problemen door veel stress, waardoor functioneren in een baan vaak moeizaam is. Er is een ondersteuning nodig van de huisarts en veel hulpverleners. De overlevingsmodus waarin dakloze mensen verkeren, werkt verlamdend. De juridische positie van deze ouders is zwak, omdat er pas bezwaar kan worden gemaakt op een officiële beslissing, namelijk op de officiële afwijzing van de officiële aanvraag. Maar de aanvrager is vaak al in een eerder stadium afgewezen en heeft de officiële aanvraag niet gedaan. In de Uitgangspuntennotitie staat nu het voorstel om enkel de mensen uit de opvanginstelling via de speciale voorrangregeling een sociale huurwoning te geven. Als dat doorgaat, dan is er nog steeds een grote groep die daar niet door geholpen wordt. Nog afgezien van het feit dat er voor ouders met kinderen er weinig opvangplekken zijn. En krijgen de ouders met kinderen uit de opvang dan wel een sociale huurwoning, en andere ouders voor wie er geen plek was in de opvang niet. Tenslotte nog iets over het behouden van punten,

waarvan in de Huisvestingsverordening staat dat bij een verhuizing naar een tijdelijk adres de punten niet mogen vervallen. Door een extra regeltje dat is opgesteld bij de verandering van het puntensysteem in het verleden zijn er op dit moment mensen dakloos die dat niet zouden zijn als het puntensysteem van Woonkeus niet zou zijn aangepast. De compensatie die zij bij aanpassing hebben gekregen, is vervallen door het vele verhuizen van logeerplek naar logeerplek. Zij zouden met een soort pardonregeling alsnog hun punten moeten kunnen terugkijken. U kunt de situatie van naar schatting zeker honderd dakloze kinderen in Dordrecht verbeteren door de aanbevelingen uit ons betoog over te nemen.

De voorzitter: Dank u wel. Dan geef ik nu graag het woord aan de heer Schotel.

De heer Schotel: Dank u wel. Goedenavond, geachte raadsleden en aanwezigen. Mijn naam is Vincent. Ik woon al vanaf mijn geboorte in Dordrecht. De stad waar ik van hou. Vandaag ga ik jullie vertellen over het belang van een eerlijke Huisvestingsverordening. Ik ben me bewust van de woningnood in ons land. En ik zie die ook in Dordrecht. Juist daarom is het belangrijk dat we woningen eerlijk verdelen. De bestaande voorrangregeling zou hier een goed instrument voor moeten zijn. Maar helaas zie ik hier tekortkomingen in. Daarom wil ik, nu deze geagendeerd staat, een belangrijk verbeterpunt met u delen. De categorieën die in aanmerking komen voor een voorrangbeleid, omvatten niet alle groepen met huisvestingsproblematiek. Ik doel op de groep die hun eigen huisvestingsprobleem oplost. Dat doen zij door noodgedwongen bij vrienden of familie te logeren, in een auto, garage of tent te wonen, tijdelijk te gaan huren of een onzelfstandige woonruimte te huren. Ze zijn in eerste instantie blij dat ze niet op straat staan, maar realiseren zich vaak niet dat ze op deze manier zichzelf tegenwerken. Deze woonvormen zijn tijdelijk van aard voor deze groep mensen. Vaak van het ene tijdelijke adres naar het andere tijdelijke adres verhuizen. Dit is een zware mentale belasting en zorgt vaak voor relatieconflicten, minder arbeidsdeelname, hogere ziektekosten en het afglijden richting reguliere dakloosheid. Daarnaast komen zij in de huidige Huisvestingsverordening niet in aanmerking voor een voorrangverklaring. Zo worden ze gestraft voor het oplossen van hun eigen huisvestingsproblematiek. Is er een betere manier wellicht?

De Europese federatie van organisaties die met daklozen werken, de FEANTSA, heeft een classificatie voor dakloosheid en sociale uitsluiting ontwikkeld, genaamd ETHOS. Hierbij wordt naast dakloosheid en thuisloosheid ook rekening gehouden met instabiele en onzekere huisvesting.

Daarom roep ik de gemeenteraad op de waardevolle kennis van de ETHOS-classificatie mee te nemen bij de herziening van de Huisvestingsverordening. Op deze manier wordt huisvesting daadwerkelijk een recht en staat niemand meer op straat. Ik bedank u graag voor de aandacht en de inzet voor een betere Huisvestingsverordening voor onze stad. Laten we samenwerken om een rechtvaardige verdeling van woningen te realiseren. Bedankt.

De voorzitter: Dank u, mijnheer Schotel. Dan geef ik nu graag het woord aan de heer Koolmees.

De heer Koolmees: Goedenavond. Bedankt voor jullie aandacht en tijd. Ik spring maar gewoon in het diepe. Ik zal niet om de feiten heen draaien, om slechts de gemoedstoestand te sparen. Ik geloof sterk dat een directe aanpak nodig is. Zachte heelmeesters maken stinkende wonden. Want het kan gewoonweg niet zo zijn dat in een stad zoals Dordrecht het vandaag de dag nog tot de mogelijkheden behoort dat de Dordrechtse kinderen, jongeren en hun ouders via communicatief houderige kanalen op min of meer apathische wijze van het Dordtse kastje naar de Dordtse muur worden gestuurd, om uiteindelijk in een Armada, procedures, wachtlijsten, formulieren, afwijzingen, teleurstellingen, onzekerheden, tranen en verdriet noodgedwongen met kinderen weer van thuis naar thuis, van oma naar buurvrouw, papa, mama, oma, zus en tante, et cetera. U kunt wellicht een poging doen om een beeld te vormen of een voorstelling proberen te maken van hoe onmogelijk en daarnaast hartverscheurend het is voor een ouder om aan een kind uit te moeten leggen dat de zekerheid van gisteren uiteindelijk maar één dag houdbaar was. En een huis in een andere gemeente voldoet gewoonweg niet. In deze, wie denkt dat bestaan zonder zekerheid opgelost is door een alleenstaande ouder met een kind of kinderen naar een gemeente buiten Dordrecht te sturen, heeft klaarblijkelijk geen idee van hoeveel impact het heeft op de belevingswereld en de ontwikkeling van kinderen ergo de toekomst van onze stad. En wie denkt dat die boemerang niet terugkomt, heeft nog nooit een put gedempt na het verdrinken van een kalf. Ik heb zelf geen kinderen. Ik weet niet wat het is om een ouder te zijn. Ik ken echter wel genoeg ouders en kinderen, om met zekerheid te kunnen concluderen dat er hier iets flink mis aan het gaan is. Als ik zo vrij mag zijn om namens die collectief opgroeiende toekomst van Dordrecht te spreken, volgens mij was het toch echt de bedoeling dat de kinderen de toekomst hebben in onze stad. En nogmaals, het gaat niet om mij. Ik zit prima waar ik zit op het Kromhout. Ik geef schilderles aan kinderen en jongvolwassenen met een beperking bij Gemiva. Ik geef schilderles bij het Leger des Heils. En ook al weet ik dat ik daar uiteindelijk weg moet waar ik woon op het Kromhout, ik ga pas weg als er voldaan is aan het grondwettelijke recht van ieder kind om een huis thuis te kunnen noemen. Daarnaast help bij het Leger des Heils, waar ik kan. Tijdens de open dagen en de burendagen in de wijk. En daar zijn ze blij mee. Want het wordt er niet bepaald minder druk op in de nachtopvang.

En ook daar heeft het Leger des Heils meer dan eens aan de spreekwoordelijke bel getrokken en alarm geslagen. De uitstroom is minimaal en de wachtlijst groeit met de dag, letterlijk en figuurlijk. Er heerst een algehele tendens dat het woningtekort met een passieve houding wordt gadeslagen. Er wordt geen perspectief of toekomstvisie geboden. En onzekerheid en een gebrek aan overzicht overheerst op alle flanken. Er is geen rigoureuze ambitieus plan om dakloosheid uit te bannen. Als we met zijn allen maar blijven afwachten tot het landelijk probleem zichzelf oplost, wat zijn we dan eigenlijk waard als oudste stad van Holland? Als oudste stad van Holland hebben we een verantwoordelijkheid om voorop te lopen in het aanpakken van deze problemen. We moeten ergens beginnen. En dat begint met ons huisvestingsplan voor Dordrecht. Dordrecht, geloof het of niet, ik was ooit ook klein in de Koldeweestraat, jaren 80 in Krispijn. In de koelte van de brandpoort zat de vierjarige ik met een glas limonade en wegdromende blik. Door get glas in lood boven de keukendeur brak het zonlicht door het raam. Nu was alles groen, nu weer geel, nu oranje. Ik had mijn Danootje op als een groot mensen glas champagne. Zo hoog hoort het zorgplafond in het leven van een kind zijn. En dat is niet onhaalbaar met ons plan voor huisvesting. Het gaat ons erom dat onze

stad Dordrecht met daadkrachtig oplossen begint. Pardon voor mijn spraakgebrek. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel voor uw verhaal. Nu wil ik als laatste van de Verandergroep Woonregels mevrouw Van den Hoek het woord geven.

Mevrouw Van den Hoek: Ik ga u in vijf minuten vertellen hoe u vanavond een cruciale stap kunt zetten om Dordrecht echt sterk te maken. Ik citeer het coalitieakkoord: "Tot een stad waar iedereen gelijke kansen heeft. Waar mensen sneller een passende woning kunnen vinden en prettig wonen en werken. U kunt Dordt veilig maken, zodat iedereen kan meebouwen aan een levendige stad die groeit en waar bedrijven zich vestigen." Mijn naam is Mirjam van den Hoek. En ik spreek vanavond in op basis van mijn waarnemingen en ervaringen als mede-initiatiefnemer van de Verandergroep Woonregels. Deze groep is ontstaan naar aanleiding van een oproep van Platform tegen Armoede en Kunstmin op de Wereldarmoededag. Laat ik met de deur in huis vallen. Ik heb een huis, als enige van de sprekers vanavond. Ik heb een deur om mee in huis te vallen. De Huisvestingsverordening maakt Dordtenaren dakloos en houdt dakloosheid in stand. En helaas gaan de voorstellen in de Uitgangspuntennotitie, zoals die nu op tafel ligt, dat niet veranderen. Als hier niets aan verandert, draagt Dordrecht er met de nieuwe Huisvestingsverordening straks actief aan bij dat mensen dakloos worden en dakloos blijven. De Uitgangspuntennotitie is nu een verzameling van goede bedoelingen. Maar goede symptoombestrijding kan verhullen dat oorzaken niet worden aangepakt. Kent u dat? Het hart op de goede plek, goede intenties? Er wordt echt hard gewerkt, maar toch. De oorzaak van de klachten wordt niet aangepakt. Zoals sommige medicijnen wel de gevolgen bestrijden, maar de oorzaak van klachten niet aanpakken. Soms wordt zelfs zonder de juiste diagnose te stellen alvast een behandeling opgestart. Misschien herkent u het zelfs wel bij uzelf. Helemaal in beslag genomen door de ellende die er op je afkomt, ben je aan het puinruimen. En op een goed moment zie je het. Je hebt een probleem in stand gehouden. Ken je dat?

Ik weet persoonlijk wat het is om pleisters te plakken met goede bedoelingen. Ik werk ruim twintig jaar in het sociaal domein. In goed Nederlands hebben we daar een spreekwoord voor.

Weet je wat dat is, dat spreekwoord voor symptoombestrijding? Dat noem je dweilen met de kraan open. Dat is nu precies wat de voorstellen in de Uitgangspuntennotitie doen, wel dweilen, maar de kraan niet dichtdraaien. En ik doel dan natuurlijk op het voorstel om met een speciale regeling mensen uit de opvanginstellingen aan een sociale huurwoning te helpen.

Het zou heel verstandig zijn om je af te vragen hoe die mensen in de opvanginstellingen terecht komen. En hoe dat zit, ik leg dat even uit. Om maar in het thema van de deur te blijven, het is een open deur. Let op, daar komt hij. Weet u hoe het komt? Weet u wat eraan voorafgaat, aan dakloosheid? Dat is acute woningnood. En mensen met acute woningnood, die geen woning kunnen vinden, raken dakloos. Daar heeft Dordrecht het volgende op gevonden. Die mensen laat je dakloos worden. En dan kunnen ze worden opgevangen. Deze oplossing kost ongeveer 60.000 euro per persoon per jaar. Doe dat voor het gemak maal 200 en je weet ongeveer wat de gemeente Dordrecht jaarlijks kwijt is. En ten slotte kunnen deze mensen als instellingsverlater, via een voorrangregeling,

een sociale huurwoning betrekken. Niet allemaal trouwens. Daarom is Thomas nog steeds op het Kromhout. Wat er moet gebeuren, is dat alle mensen die volgens de Europese definitie dak- of thuisloos zijn, een beroep moeten kunnen doen op de urgentieregeling. Het gaat om mensen die nog geen gebruik maken van die opvangvoorzieningen. Vincent heeft het al toegelicht. Laat ik nog een ding toevoegen. Als u dit probleem voor u uitschuift, komt het via de achterdeur, we blijven in het thema deur, weer bij u binnen. Want negeer de nood van acuut woningzoekenden, dan worden de problemen gegarandeerd groter. Het gaat hier om slagaderlijke bloedingen. Denk aan de drama's die ontstaan als ouders met kinderen dakloos raken, waarover Jessica heeft gesproken. Laat het morele kompas in onze beschaving u aansturen om behoorlijke huisvesting te realiseren voor alle Dordtenaren. Het gaat hier om een mensenrecht. Maar zelfs als je daar niet gevoelig voor zou zijn, mensen worden ook niet goedkoper voor de gemeenschap als hun acute nood blijft bestaan. Kortom, houd een ETHOS-telling en maak een voorrangsregeling voor alle acuut woningzoekenden die volgens de Europese definitie dakloos zijn. Niet enkel voor hen die in een instelling verblijven. Beter ten halve gekeerd dan ten hele gedwaald. Wij willen graag betrokken blijven bij uw oordeelsvorming en besluitvorming. Dank u wel voor uw aandacht.

De voorzitter: En dank u wel. Wie van de commissie heeft er vragen aan deze sprekers, ter verduidelijking? Mevrouw Stolk.

Mevrouw Stolk: Voorzitter, dank aan de sprekers voor deze toch wel indringende woorden, zou ik zomaar willen zeggen. Zou iemand specifiek aan kunnen geven wat er nu niet goed is in deze Huisvestingsverordening? Waar verbetering op plaats zou moeten vinden?

De voorzitter: Mevrouw Van den Hoek.

Mevrouw Van den Hoek: Heeft u even? Wij hebben een top drie gemaakt. Misschien is die inmiddels wel bekend. En wat er nu niet goed gaat, is dat er te veel weigeringsgronden en voorwaarden zijn, waardoor het eigenlijk een soort Kafka is waarin je terecht komt als je een urgentie-aanvraag wil doen.

We hebben in detail uitgewerkt in ons betoog wat daar dan aan moet veranderen. Het heeft te maken met bijvoorbeeld dat je drie jaar ingeschreven zou moeten staan als Dordtenaar, voordat je urgentie aan kan vragen. Sommige mensen zijn aantoonbaar hun hele leven Dordtenaar geweest, maar hebben drie jaar op een schip gezeten of in het buitenland verkeer. Komen dan terug. Ze zijn geen drie jaar meer Dordtenaar en moeten dan drie jaar hun tijd uitzitten in een opvanginstelling. Dat soort dingen.

En ook als je bijvoorbeeld geen vaste woon- of verblijfplaats hebt, bijvoorbeeld geregistreerd bent op een postadres, dan kun je geen urgentie aanvragen, want dan heb je geen vaste woon- of verblijfplaats. Terwijl ik denk, als er iemand is die een urgentie nodig heeft, dan zijn het de mensen zonder vaste woon- of verblijfplaats. Zo staat eigenlijk de lijst met voorwaarden en hindernissen vol

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van der Kruijff.

De heer Van der Kruijff: Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, op zich is het een heel helder betoog en herkennen wij de problematiek wat we natuurlijk hier in de raad, ik ben benieuwd hoe u daar tegenaan kijkt, ook wel vaak horen, is dat er natuurlijk heel veel mensen zijn die een huis zoeken. Ook jongeren die nog thuis wonen en op zichzelf willen gaan wonen. Die wil je niet dakloos maken, maar die wil je ook niet kansloos maken. En als u het heeft over een rechtvaardige verdeling, hoe ziet u het dan voor zich dat ook zij gewoon op een eerlijk moment aan de beurt komen ten opzichte van alle problematiek en de doelgroepen die u beschrijft?

De voorzitter: Mevrouw Van den Hoek weer? Ja.

Mevrouw Van den Hoek: Hier was ik op voorbereid, want dat is natuurlijk het eerste waar je aan denkt. Ten eerste is het niet zo dat de woningen er niet zijn. Ze worden alleen nu anders verdeeld. En verder is uw vraag een bijzondere reflex, die ik regelmatig meemaak. Die hebben we ook regelmatig naar ons toe gekregen. En wat er dan gebeurt, is eigenlijk dat de aandacht verlegd wordt van het thema rechtvaardigheid in de voorraadsregeling naar het thema schaarste in de voorraad. Voorrang en voorraad, die woorden lijken wel op elkaar, maar dat zijn toch echt twee verschillende dingen. Wij hebben gepleit voor een rechtvaardige voorraadsregeling. En wij geloven in eerlijke kansen. En niet iedereen heeft daarvoor dezelfde voorraad nodig. Sommige starters zonder huis hebben zelfs nog meer kansen dan een acuut woningzoekende die je voorrang verleent met een voorraadsregeling. Het zit zo. Je hebt bloedingen en je hebt slagaderlijke bloedingen en je hebt pleisters en je hebt ambulances. En niet iedereen heeft dezelfde voorraad aan pleister en ambulance nodig om toch dezelfde kansen te maken om in leven te blijven. En je kunt de Huisvestingsverordening gebruiken om een rechtvaardige verdeling te realiseren. Je kunt hem ook gebruiken om meer voorraad aan te leggen. Dat moet u ook zeker doen.

U moet ook zeker de ideeën van ondernemers en dergelijke goed naar luisteren en geen strobreed in de weg leggen. Maar een voorraadsregeling zorgt niet voor voorraad. En kom ik graag nog een keer inspreken over voorraad. Maar het ging ons nu om eerlijke voorrang.

De voorzitter: Helder. De heer Portier.

De heer Portier: Voorzitter, misschien toch even over de relatie tussen voorraad en voorrang. De Huisvestingsverordening is natuurlijk uitgegaan van het feit dat er veel te weinig woningen zijn. Blijf je maar net zolang regels en uitzonderingen en voorwaarden bedenken tot er bijna niemand meer voor in aanmerking komt. En dat is waar jullie tegenaanlopen. En ik kan me heel goed voorstellen dat u inderdaad zegt, dit moet gewoon anders. We moeten gewoon de Europese criteria volgen.

Maar hoeveel mensen zijn er dan straks inderdaad die er een beroep op doen? En zullen er dan inderdaad voldoende woningen zijn? Zoals het nu in Dordrecht geregeld is voor dan... Dan kunt u een inschatting maken bijvoorbeeld van hoeveel mensen inderdaad gebruik zullen maken, kunnen maken van de voorraadsregeling als hij inderdaad ingevoerd wordt, zoals u en wij dat graag zouden willen.

De voorzitter: Mevrouw Van den Hoek.

Mevrouw Van den Hoek: Die aantallen hebben we niet. Daarom zou het goed zijn als er een ETHOS-telling plaatsvindt. Maar die mensen zijn er nu ook. Ook al weten we het niet. En straks doen ze allemaal een aanvraag en worden ze daar allemaal bij toegelaten. En dan drukt het probleem waar het moet drukken. Dan komt er namelijk hier een vergadering over de verschrikkelijke tekorten. En dan ga je andere beslissingen nemen, om bestaande leegstand en dat soort dingen beter te benutten.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Laban. U moet even wachten, want voor u bent, is er nog iemand anders.

De heer Laban: Dank u wel, voorzitter. Dank voor het inspreken. Erg verhelderend en emotioneel ook soms. Twee keer hoorde ik een spreker de term ETHOS-telling... Kunt mij er iets meer over vertellen?

De voorzitter: Wie mag ik het woord geven? U.

De heer Schotel: Jazeker. De ETHOS-telling is een manier van classificeren van dakloosheid en sociale uitsluiting, waarin er een onderscheid wordt gemaakt in vier categorieën, dakloosheid, thuisloosheid, instabiele huisvesting en ontoereikende huisvesting. Dakloosheid en thuisloosheid zal iedereen wel bekend mee zijn. Maar met mensen die bijvoorbeeld onder de instabiele woonvorm vallen, zijn mensen die tijdelijk bij vrienden of familie verblijven. Begeleid wonen voor mensen die dakloos zijn, bijvoorbeeld. En een voorbeeld van ontoereikende huisvesting is mensen die in een ongeschikte woning wonen of mensen in tijdelijk niet conventionele woonvormen.

En zo zijn er in totaal dertien categorieën in de bovengenoemde onderscheidingen. Ik heb hier een kopie voor u liggen, als u hem in wilt zien.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Gündogdu.

De heer Gündogdu: Voorzitter, uiteraard ook namens mijn fractie dank voor uw bijdrage van vanavond. Ik heb een concrete vraag. En mevrouw Van den Hoek en mijnheer Koolmees refereerden er even aan.

Maar er is blijkbaar een Europese regel of voorrangregeling. En in dat kader is mijn vraag... U geeft aan, als dat de leidraad zou zijn voor deze voorrangregeling in deze Huisvestingsverordening, dan hebben we al een slag gemaakt. En kunt u met een aantal punten aangeven wat u wel terugvindt in de Europese voorrangregeling, wat niet is opgenomen in de verordening, zoals wij dat hier bespreken met elkaar?

Mevrouw Van den Hoek: Er bestaat niet zoiets als een Europese voorrangregeling, maar er is wel een Europese definitie van dakloosheid. En dat is de ETHOS definitie, die Vincent net heeft toegelicht. En mensen die er bijvoorbeeld nu in de huidige Huisvestingsverordening in Dordrecht niet goed vanaf komen, dat zijn die mensen die tijdelijk bij familie op de bank slapen, die illegaal onderhuren, die in een caravan op een camping wonen. Even kijken hoor. Wat hebben we nog meer? In het bos. Die komen er ook niet goed vanaf. In hun auto wonen. En de groepen die op hun eigen manier hun huisvestingsproblematiek oplossen. Kraken valt er ook onder. Of een woning die bijvoorbeeld als recreatiewoning bestemd is, maar waarin niet mag worden gewoond.

De voorzitter: Ik denk dat we zo een aardig...

Mevrouw Van den Hoek: En mensen die binnen een week of enkele weken zeker weten dakloos raken, omdat hun huurcontract afloopt en zij een tijdelijk huurcontract hebben wat niet gaat worden verlengd.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stolk.

Mevrouw Stolk: Voorzitter, ik heb een vraag aan mevrouw Van den Hoek. Ik wil niet lullig doen, maar ik ben geen medicus. En over slagaderlijke bloedingen en pleisters heb ik niet zo heel veel verstand van. Maar om u even de gelegenheid te geven om goed uit te leggen wat dit betekent. Ik kan hem wel zelf invullen, maar dat wil ik niet. Want ik denk dat u dat veel beter uit kunt leggen wat iemand dan precies nodig heeft? Wat u bedoelt met die pleisters plakken.

De voorzitter: Mevrouw Van den Hoek.

Mevrouw Van den Hoek: Pleisters plakken is wat ik bedoel met symptoombestrijding. En er is echt vreselijk hard hulp nodig als je zo acuut woningzoekend bent dat je dakloos dreigt te worden. En dan kun je beter iemand een huis geven, via een voorrangsregeling of hoe dan ook, dan iemand opnemen in een zorgvoorziening. Dat is niet alleen duurder, als je iemand opneemt in een zorgvoorziening, maar het is ook veel ellendiger.

Het maakt een groot trauma. En als je iemand direct van een woning voorziet, dan kun je een hoop ellende besparen. Direct levensreddend handelen.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Safranti wilde nog een vraag stellen. En dan gaan we door naar de volgende sprekers.

De heer Safranti: Dank u wel, voorzitter. Ook namens mij en mijn fractie dank voor het inspreken. Ik vind het zeer emotioneel dit. Waarom? Omdat ik dit dagelijks ook vanuit mijn werk mee moet maken. En heel veel mensen ook teleur moeten stellen.

En alles wat u zegt, dat is zo herkenbaar. En als ik dit zo hoor, is het ook niet echt iets van Dordt, maar gewoon een landelijk probleem. U bent nog een aantal punten vergeten te benoemen. Bijvoorbeeld mensen die ook in bedrijfspanden slapen. Caravans heeft u genoemd. Bos heeft u genoemd. U gaf ook aan over het kostenplaatje, wat dat iemand kost om een... Als we kijken wat het kost...

De voorzitter: Mijnheer Safranti, wat is uw vraag?

De heer Safranti: Ik wil daarnaartoe gaan, voorzitter. Mijn vraag is, heeft u misschien een voorbeeld van andere gemeentes waar het juist beter geregeld is, anders geregeld is, waar wij eventueel kennis van kunnen nemen? Want uw probleem is zo herkenbaar. Alleen wij hebben volgens mij ook geen oplossing ervoor.

De voorzitter: U vraag is helder, mijnheer Safranti. Kan iemand zeggen of in een andere gemeente het beter gaat?

Mevrouw Van den Hoek: Je zou bijvoorbeeld eens kunnen kijken naar Utrecht. Daar heeft een proef gedraaid. En het project heet Eerst een Thuis.

De voorzitter: Dank u wel. U allen hartelijk bedankt voor uw openhartige en oprechte inspreken. Ik wilde graag nu naar de volgende spreker gaan. De heer Moens, alstublieft.

De heer Moens: Dank u voor het woord, mevrouw de voorzitter. Dank dat ik hier mag inspreken. Mijn naam is Lambert Moens. Ik wil het volgende onder jullie aandacht brengen. Anderhalf jaar geleden zijn we aan de Zuiddijk komen wonen, mijn gezin, vrouw en vijf kinderen. We hebben een mooie woning en een enorme tuin rond ons huis. We genieten nog elke dag van de rust en de vrijheid. En we dachten, wat mooi als we dit ook kunnen delen met andere mensen. We wilden dit maatschappelijk delen. We zijn op zoek gegaan. En waar we uitkwamen, was Kamers met Aandacht. Ik weet niet of u dat kent? Kamers met Aandacht is een non-profitorganisatie die jongeren begeleidt tussen de 18 en 23 jaar, die door omstandigheden niet zelfstandig kunnen wonen en nog niet aan het maatschappelijk leven kunnen deelnemen. Ze coachen die jongeren, maar ze zoeken ook woonruimte. En dat is vaak een kamer bij een particulier, onder de hospitairegeling. Alleen we hebben vijf kinderen. We hebben geen kamer over. Maar we hebben een enorme tuin. We dachten, wat mooi als we een woonvorm in de tuin zetten. Dat kan zijn een Tiny House, een microwoning, verzin het.

Toen heb ik tegen Kamers met Aandacht wat heen en weer gemaaild en ook wat artikelen van hen gekregen. Toen heb ik de gemeente gebeld. Ik dacht, hoe gaat dat in zijn werk? Ik heb dit nog nooit bij de hand gehad. Toen werd ik wat minder enthousiast. Want degene die mij terugbelde zei, mijnheer Moens, beginnen we niet aan, want je krijgt er toch geen vergunning voor. Dat was een teleurstelling. Maar wat mooi als ik dan vanavond hier de notitie lees en dat ik in punt 11 zie staan dat er onder de mantelzorgregeling, onder strikte voorwaarden, misschien een uitzondering gemaakt kan worden. Dat zou heel mooi zijn. Wat wij graag zouden willen, is jongeren die het moeilijk hebben een steuntje in de goede rug geven. Ik heb totaal geen commercieel belang. Ik wil het niet uitbuiten.

Maar ik zou het erg mooi vinden als ik een microwoning of een Tiny House of wat dan ook op mijn perceel neer kan zetten waar ik jongeren een dak kan geven, die ook een klein sociaal netwerk dan krijgt. Die mag meedoen met ons gezin. Het is een win-winsituatie. Ik zou graag voor zo'n jongere wat willen betekenen, of we als gezin. Maar in de huidige wet- en regelgeving is dat eigenlijk niet mogelijk. Er zijn al drie gemeentes waar Kamers met Aandacht vorderingen mee heeft gemaakt. Dat is met Utrecht, Lopik en Vijfheerenlanden.

En ik dacht, wat zou het mooi zijn als Dordrecht nummer vier was waarin dat gerealiseerd kan worden. Hoe ze dat gedaan hebben, was volgens mij dat ze in die gemeentes ook zeggen dat die mantelzorgwoningen onder die verordening valt.

De voorzitter: Dank u wel.

De heer Moens: Dat wilde ik onder uw aandacht brengen.

De voorzitter: Dank u wel. Is er iemand van de commissie die een vraag wil stellen?
Mevrouw Stolk.

Mevrouw Stolk: Voorzitter, dank. Ook dank voor deze informatie. Ik kende het. Sowieso is het mooi, dat als je een grote ruimte hebt wat je zou willen delen en jongeren opvangen, laat ik dat even vooropstellen. Dat is een hele mooie gedachte. Maar is er ook verteld waarom u daar geen vergunning voor kreeg? Hebben ze dat er ook bij verteld?

De heer Moens: Ja. De enige mogelijkheid is een mantelzorgunit in je tuin zetten. Maar dat moet familie zijn. Mensen uit je directe familie. En je mag wel mensen in je huis ontvangen. Gewoon een kamerverhuren. Daar zijn wel regelingen voor. Maar dit valt er buiten. Je gaat buiten je huidige huis, los op je perceel een woonvorm neerzetten voor iemand die niet tot jouw familie behoort.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Van Herwijnen.

Mevrouw Van Herwijnen: Dank u wel. Het plan wat u in gedachten heeft, om wat voor wooneenheden, om het zo maar even te noemen, had u in gedachten? En gaat het dan om tijdelijke bewoning of kunnen ze daar permanent blijven?

De heer Moens: Kamers met Aandacht begeleidt jongeren maximaal twee jaar. En het doel is dat die jongeren doorstromen naar een reguliere woning of woonvorm.

De voorzitter: Ik denk dat u geen reactie moet geven op wat er nu gezegd wordt. Dank u.

De heer Moens: Het doel is tijdelijk. Maar tijdelijk kan ook wat langer van aard zijn.

De voorzitter: Dank u wel.

Mevrouw Van Herwijnen: Een andere vraag was nog even, hoeveel had u in gedachten? Voor hoeveel personen op uw perceel.

De heer Moens: Wij hebben een tuin van 1.000 vierkante meter. En een zijstrook is 6 bij 15 meter. Daar kan je 1 studio, 2. 1 à 2 jongeren, denk ik.

De voorzitter: Dank u wel.

De heer Moens: En het zijn jongeren die eigenlijk in de jeugdzorg ook wel terechtkomen. Je haalt ze ook uit de zorg weg.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Portier.

De heer Portier: Toch nog een beetje in aanvulling op mevrouw Stolk. Normaal gesproken als je een stuk grond bezit, kun je daar iets op laten bouwen, als dat binnen het bestemmingsplan past. Maar was dat het andere probleem? Want er worden een heleboel huizen gebouwd die niet onder mantelzorg vallen. Kon de gemeente echt precies aangeven waar het allemaal in zat?

De heer Moens: Nee. De volgende stap is dan concreet de aanvraag indienen. Dat was wel het advies. Maar de ambtenaar zei ook, de kans is heel klein dat dat gehonoreerd wordt. Maar het zou mij heel erg helpen als ik kaders kreeg.

De voorzitter: Dank u wel.

De heer Portier: Het was in ieder geval niet erg behulpzaam, maar bedankt voor uw antwoord.

De voorzitter: De heer Laban.

De heer Laban: Dank u wel, voorzitter. Ik vind het geweldig wat u vertelt. Gezin, vijf kinderen. Dat is toch een groot gezin. En dan toch bereid zijn om tijd en energie te steken in kwetsbare jongeren en die op te vangen. De vraag die ik in eerste instantie had, is door mevrouw Stolk gesteld. Wat was precies de reden waarom het geweigerd werd? Maar u noemde net ook jeugdzorg. Bent u in gesprek geweest met jeugdzorg om te kijken of dat er via die route mogelijkheden zijn om het wel voor elkaar te krijgen?

De heer Moens: Nee, zo concreet heb ik dat nog niet gedaan.

De voorzitter: Duidelijk antwoord. De heer Noldus.

De heer Noldus: Voorzitter, dank u wel. Ook dank voor het inspreken met dit verhaal. De vraag die lijkt op die van mevrouw Stolk en de heer Portier, maar toch iets anders. U gaf ook aan, in de Uitgangspuntennotitie staat opgenomen dat het onder strikte voorwaarden dan mogelijk zou worden. Stel u zou die strikte voorwaarden zelf mogen schetsen, wat zou u dan nodig hebben om dit wel te kunnen realiseren?

De heer Moens: Waar je bang voor bent, zijn uitwassen. Als ik heel duidelijk zeg dat het niet commercieel is, dat een non-profitorganisatie mij ondersteunt, dan zou dat denk ik wel helpend zijn. Ik snap als je regel- en wetgeving... En dat je bang bent voor uitwassen de verkeerde kant op. En je mag mij toetsen en je mag dingen vragen.

Als ik van tevoren zeg, hier, hier en hier voldoe ik aan. Kom dat maar checken na een aantal jaar. Daar sta ik voor open.

De voorzitter: Dank u. Ik zie de heer Noldus nog een aanvullende vraag hebben.

De heer Noldus: Nog een vraag. Want u had het ook over, die hospitairegeling zou alleen gelden voor binnen hetzelfde huis. Maar ik dit geval, ik ken de situatie niet zo goed, maar lijkt het me een bijwoning op hetzelfde adres. Voldoet dat ook niet aan de...

De heer Moens: Nee, het staat los van het huis. Ik zou wel een kamer aan mijn huis mogen bouwen, dat mag, maar niet één meter ertussen.

De heer Noldus: Duidelijk.

De voorzitter: Nederland met de regeltjes. Ik heb niks gezegd. Ik zie verder even geen vragen aan de heer Moens. En dan zou ik graag de heer Van den Berg het woord willen geven.

De heer Van den Berg: Dank u wel. Ik zal me voorstellen. Ik ben Michiel Van den Berg. Ik ben een zeventiger die al een 25 jaar in Dordrecht woont. En eigenlijk ben ik in contact gekomen of geïnteresseerd geraakt in de woningregels in Dordrecht, doordat ik een aanvraag deed om mijn huis te gaan splitsen. In plaats van 1 woonadres 2 huizen. Mijn huis is 166 vierkante meter. En je kan 2 appartementen van 80 of 90 vierkante meter maken. Eén voor mezelf op de begane grond en een soort maisonnette op de eerste verdieping. Een beetje jouw verhaal. Dan kom je in de regels. Dan ga je bellen. En dan kom je bij de Omgevingsdienst Zuid-Holland Zuid. En dan wordt er eigenlijk al gezegd, of dat had ik eerst gevraagd van, in Stadspolders, daar woon ik, mag het daar? Maar je daar woningsplitsen? Dat mag. Dan neem je een architect in de hand. En die gaat tekenen. En dan ga je een aanvraag indienen. En dan begint het eigenlijk dat je een brief krijgt, dat er regels zijn waar je aan moet voldoen. Nou ben ik natuurlijk een particulier die een huis gaat splitsen en geen iemand die 10 kamers aan arbeidsmigranten gaat verhuren, of zo. Ik denk, daar lijken dan ook die regels wel een beetje voor te gelden. Maar ik krijg op een gegeven moment een brief, na het indienen van mijn aanvraag, waarin staat, het gaat niet lukken.

Want het plan ziet er goed uit, maar de parkeernorm in Stadspolders is 2 auto's per huis. Ik heb 1 huis. Ik kan net 3 auto's kwijt, maar geen 4. Helaas. Waarbij ik dan denk, en wij ook in een gesprek samen met de architect gezegd hebben, mijnheer, denkt u ook eens aan de woningnood. Dat is er toch. En een parkeerplek lijkt me eenvoudiger te realiseren dan een maisonnette van 85 vierkante meter. Maar in feite wordt daardoor gezegd of daar hoor je dan in, we beginnen er niet aan, want u heeft geen 4 parkeerplaatsen. Dan was er nog een aanmerking dat we buiten het bouwvak gingen. Dat bleek dan ook niet zo te zijn. Maar het gevoel wat me eigenlijk een beetje overvalt als ik dat verhaal lees, men wil het eigenlijk niet. Er staat eigenlijk gewoon, mijnheer, laten we het maar niet doen, want het geeft allemaal zoveel gedoe. En ik lees u een klein stukje voor uit een artikel dat vorige maand of zelfs 2 weken geleden in het Amsterdam stond. "Kan het splitsen van woningen helpen om de woningnood tegen te gaan? De vraag naar woningruimte is groot. De nadruk ligt nu op bouwen.

Maar de ruimte in bestaande huizen beter benutten, kan ook nieuwe woningen opleveren. Uit onderzoek van de BLG Bank Wonen blijkt dat woningsplitsing in heel Nederland zo'n half miljoen extra woningen kan opleveren. Da zal dat half miljoen ook wel een beetje overtrokken zijn. Maar er zijn natuurlijk wel mogelijkheden. Maar als je dan met de mensen van Zuid-Holland Zuid belt die over die vergunningen gaan, dan heb je het idee, ze willen het niet. Ze denken, op welke gronden kunnen we het afwijzen? Ze zouden ook kunnen denken, met een beetje hulp komen we er misschien wel uit. En dan kunnen we toch wat doen. En het is wel een huis wat je maakt, wat je erbij krijgt.

Sommige gemeentes, die antimeren het splitsen van woningen. Ik las dat in Arnhem zelfs een woningsplitsingscoach werd aangesteld om mensen te begeleiden. En wij worden ook door de overheid in de, hoe heet dat, campagne met het motto, begin op tijd het gesprek over zorg, wonen en fit blijven. Volgens mij is die actie, dat reclame maken op dit gebied een week of 2, 3 geleden begonnen. En dan zie je dit of word je gevraagd, denk na over zorg, over wonen en over fit blijven. Begin daar op tijd mee over te denken. Ik had ook in mijn aanvraag naar Zuid-Holland Zuid toe gevraagd, als ik zo meteen nog ouder hoop te worden en misschien wat ga mankeren, zou daar een mooie plaats zijn om

een mantelzorger woonruimte te geven. En die ambtenaar belde op, op een gegeven moment. Die zegt, mijnheer, wat gaat u in die tussentijd doen, als u nog geen mantelzorger nodig heeft? Ik zeg, wellicht kan ik dat huis dan verhuren of gebruiken of wat ook of mijn kleindochter of wie er kan wonen. Er zijn zo meteen, of nu al, te weinig zorgwoningen, te weinig bejaardenwoningen. Er wordt gesproken over kangoeroewoningen, Knarrenhoven of Knarrenhof, mantelzorgwoningen, flexwoningen. Maar als je het wil doen, wat jij ook al zegt, dan is het wel heel moeilijk. Ik kan ook, als ik dat eventueel verhuur of daar iemand zit die een mantelzorger is, gewoon zeggen, je kan daar wonen, maar je mag maar 1 auto. Ik heb ook maar 1 auto. Ik heb er ook geen 2. Ik woon er alleen dan. Parkeerplaatsen in Stadspolders zijn ook wel aanwezig, maar doordat bewoners op publieke plaatsen gaan staan, die horen hun auto ook bij het huis neer te zetten. Daar zou ook, hoe heet dat, een handhaving op kunnen zijn. Maar nogmaals, ik vraag eigenlijk, denk eens na over de mogelijkheden en maak de regels wat minder streng. En als je dan, hoe heet dat, meer gaat toestaan, krijg je wel woningen erbij.

Anders zou je nog kunnen zeggen, moet jij dan niet doorstromen naar een kleiner huis of wat ook? Want ik heb nu 6 slaapkamers en ik woon er alleen. Dat is ook een beetje overdreven. Maar voor mij werkt het niet, omdat ik bang ben, als ik uit mijn wijk ga, dat ik mijn sociale contacten ga missen. En dat wil ik gewoon niet. Ik heb ook geen plannen om samen te gaan wonen. Ik woon daar naar mijn zin. En ik wil dat graag zo houden en daar blijven wonen en dan ook een beetje uit sociale overwegingen een tweede huis erbij maken. Dank u wel.

De voorzitter: Wederom een helder verhaal. Dank u wel. Is er iemand van de commissie die een vraag wil stellen aan de heer? Mevrouw Stolk, een vraag.

Mevrouw Stolk: Voorzitter, dank. En ook dank voor het inspreken. Je krijgt toch wel verhelderende dingen te horen ook. Maar waar het mij eventjes om gaat, u zegt, ik heb gebeld en ik heb eigenlijk alleen maar het idee gevoeld, laat ik even erbuiten laten of dat ook daadwerkelijk zo is, maar u heeft het gevoeld dat u niet gehoord bent en ook niet geholpen bent. Klopt dat wat ik zeg? Heeft u het gevoel dat ze u verder hebben geholpen, laat ik het dan maar zo zeggen, dan alleen maar concreet een afwijzing te geven?

De heer Van den Berg: Het is een beetje formeel wat je allemaal te horen krijgt. En dat is het eigenlijk. Ik heb niet zelf gesproken met die ambtenaar. Dat heeft een architect gedaan, omdat ik denk, die kan die vragen beantwoorden. En nogmaals, er staat in die afwijzingsbrief, dat er geen beroep mogelijk is over hun visie. Ik denk dat je dan de officiële bouwvergunning in moet dienen. Je weet hier al genoeg uit.

En die mensen zullen wel een switch moeten maken. Want die zeggen gewoon, geen vier parkeervakken, geen... Zij hadden dan dat we buiten het bouwvak hadden getekend. Maar ik denk dat ze de tekening niet goed hebben gelezen. En toen die architect ook zei, mijnheer, er is toch woningnood, dan hoor je niks meer. Dan zegt hij niks.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van der Meer.

De heer Van der Maar: Dank u wel, voorzitter. Ik heb eigenlijk aan de beide laatste sprekers dezelfde vraag. Eigenlijk gaat hun betoog, als ik het goed beluister, vooral over het creëren van woonruimte en niet over het toewijzen daarvan. Wij praten nu strikt genomen over de Huisvestingsverordening. Ik weet niet of u daar naar gekeken heeft. Maar zitten er in de Huisvestingsverordening elementen waarvan u zegt, daar kun je ook iets mee doen om dit soort dingen makkelijker te maken? Of is het gewoon eigenlijk meer een oproep om wat flexibeler om te gaan met het creëren van woongelegenheden voor wat voor doelgroepen dan ook?

De voorzitter: Ik zie beide heren knikken. U heeft een vraag gesteld en uw eigen antwoord gecreëerd. Fantastisch.

De heer Van der Meer: Kijk eens. Dan snap ik het in elk geval.

De voorzitter: Is er iemand anders nog die een vraag heeft aan de laatste spreker? Mevrouw Van Herwijnen.

Mevrouw Van Herwijnen: U gaf aan dat u zich een beetje had ingelezen over de Huisvestingsverordening. En dan specifiek natuurlijk vanwege de situatie die u had over de splitsing van uw woning. U heeft een redelijk ruime woning. Als het gaat splitsen, dan heeft u ook twee redelijke appartementen. Wat zou voor u, in uw ogen, een redelijk aantal vierkante meters zijn per appartement?

De heer Van den Berg: Daar heb ik eerlijk gezegd niet zo over nagedacht. Maar in het kadaster staat dat mijn woning 166 vierkante meter groot is. En ik heb zelf uitgerekend dat ik ongeveer 80, 85 vierkante meter heb. Dat hangt er een beetje vanaf hoe groot de berging van de maisonnette moet zijn. Dus zoiets. Maar dat zal voor de rest aan de bewoner natuurlijk zijn. Die zegt, dat is mij groot genoeg of niet groot genoeg. En of dat er één persoon of misschien wel twee personen kunnen wonen.

De voorzitter: Ik kijk nog even rond. Ik zie niet dat er nog iemand een vraag wil stellen. Ik dank u hartelijk voor uw inspraak. En dan wilde ik het woord geven aan de heer Weber.

De heer Weber: Ik heb een kleine samenvatting gemaakt van de Uitgangspuntennotitie en de punten die daaraan voorbijkomen. Ook de technische vragen die er zijn gesteld, had ik wel beantwoord, maar door een systeemfout of iets dergelijks heeft u die waarschijnlijk nog niet gekregen. Was het niet mogelijk om die verzenden.

De voorzitter: Sorry, ik onderbreek eventjes, want ik was ook even in discussie. Ik dacht even nog dat u een aparte inspraak had, maar dit wordt het tweede gedeelte van de commissie. Ik hoop dat u eventjes het zo meteen nog een keer kunt herhalen. Want dan wilde ik even alle sprekers bedanken voor uw inspraak. U kunt weer op de tribune plaatsnemen, want u mag nu niks meer zeggen en wij mogen ook niks meer aan jullie vragen. Hartelijk dank, nogmaals, voor alle inspanningen die u geleverd heeft. En aan de commissie, twee minuutjes eventjes benen strekken en ademhalen. Echt twee minuten. Dan kan alles ingezet worden. Mag ik dan toch even de aandacht? Lieve mensen allemaal, wij gaan weer starten. Mevrouw Stolk. Ik zei mevrouw Stolk. Het is dezelfde achternaam, maar toch iets anders. Helemaal goed. Ik wil vragen iedereen weer even te gaan zitten die deel wil nemen aan de technische sessie. Er zijn, even ter introductie,

aardig wat technische vragen gesteld. En die zijn gisteravond pas aan de stukken toegevoegd. Ik kan me voorstellen dat niet iedereen ze gelezen heeft, bekeken heeft, besproken heeft. En daarom worden we nu aan de hand meegenomen om een gedeelte van die vragen te bespreken. Mochten we niet helemaal eruit komen vanavond, we hebben nu nog ongeveer een uurtje, dan kunnen we altijd nog een sessie beleggen om dit uitgebreid te bespreken. Want ik denk, we horen toch wel interessante dingen vanavond. Wil ik nu u het woord geven.

De heer Weber: Dank u wel. Ik neem jullie toch nog even mee in de Uitgangspuntennotitie en de onderwerpen die daarin zijn opgenomen. En ik moet dan even schakelen om te kijken over welke onderwerpen dan ook de vragen zijn gesteld.

En misschien dat we dat kunnen combineren. En dat we er op die manier doorheen lopen. In de Uitgangspuntennotitie zijn een aantal bestaande regelingen. Zijn er voorstellen om bestaande regelingen aan te passen of te wijzigen. Bij hoofdstuk twee van de Huisvestingverordening, die heet woonruimteverdeling, is dat de voorrangregeling, waar we net al de sprekers over hebben gehoord. Die nieuwe regeling, verlaat de instelling, is het voorstel om die te gaan maken. En de categorie van mensen die instellingen verlaten uit de voorrangregeling, eigenlijk de Huisvestingsverordening, te halen. En een soort van contingent regeling af te spreken regionaal.

Daarnaast hebben we ook een voorstel om te kijken hoe we de kansen voor jongeren in Dordrecht kunnen verbeteren. Eén van de voorstellen is meer loting. Maar ik kan me ook voorstellen dat daar wellicht nog meer andere voorstellen uit voort zouden kunnen komen. Hoofdstuk 3, de Wet bijzondere maatregelen, die is aangevraagd...

Mevrouw Stolk: Voorzitter.

De voorzitter: Mevrouw Stolk.

Mevrouw Stolk: Mogen wij nu vragen stellen of het liefst aan het einde?

De voorzitter: Ik kijk even naar links. Wat heeft u zelf het liefste?

De heer Weber: Van mij mag je gewoon vragen stellen.

De voorzitter: Iedereen gaat gelijk rechtop zitten. En ik wil u wel vragen om duidelijk een vraag te stellen en niet een heel verhaal eromheen, want we hebben al genoeg inleidingen gehad. Mevrouw Stolk, u mag de eerste poging wagen.

Mevrouw Stolk: Heel concreet, hebben wij een leegstandsverordening? Zo nee, waarom niet?

De heer Weber: Heeft die met dit onderwerp te maken, die leegstandsverordening?

Mevrouw Stolk: Voorzitter, we hebben het over woonruimteverdeling. En als we het over woonruimteverdeling hebben, en we hebben net ook de sprekers gehoord, want we zijn nu toch bezig met een beeldvormende vergadering, we hebben heel veel leegstand in

Dordrecht. Waar wij al jaren mee worstelen, hoe we dat op kunnen lossen, met dwangsommen of... Maar de vraag is concreet, hebben wij die?

De heer Weber: Het antwoord is inderdaad nee.

Mevrouw Stolk: Dan de vervolgvraag, waarom hebben wij die niet?

De voorzitter: Het is een politieke vraag. En we zijn nu aan het beeld vormen. Er worden nu technische vragen gesteld. Het waarom komt een ander keertje. Maar we hebben hem niet.

De heer Damen: Daarbij hoort wel de technische vraag of zo'n leegstandsverordening elders wel werkt. Want daar hoor ik veel negatieve berichten over.

De voorzitter: Kunt u daar antwoord op geven?

De heer Weber: Ik heb me daar niet in verdiept. Ik denk dat we daarop terug kunnen komen en daarop kunnen reageren, op die vraag.

De voorzitter: Dat lijkt me een hele goede. We houden die gewoon vast en daar gaan we later op reageren.

De heer Damen: Kansen voor jongeren, meer loting. Nou kunnen jongeren tot, ik dacht 23, maar voor een beperkte huur in aanmerking komen, omdat ze beperkt huurtoeslag krijgen. En wij hebben die woningen met dat maximum huurbedrag bijna niet. Betekent het dat meer kansen voor jongeren door loting geen betrekking heeft op jongeren onder de 24?

De heer Weber: Nee. U moet het begrip jongeren wat ruimer zien hier. Het gaat om de leeftijdscategorie tot 34. Dat betekent, als je naar de beschikbaarheidsmonitor kijkt, ik weet niet of jullie die ook wel hebben gezien en gelezen, zie je dat in de leeftijdscategorie tot 34 die groep ontzettend groot is en dat die heel moeilijk aan een sociale huurwoning komt. Via het normale toewijzingsmodel komen ze bijna niet in aanmerking, omdat ze te weinig inschrijftijd hebben.

De voorzitter: De heer Damen, korte vervolgvraag.

De heer Damen: Vervolgvraag. Is het dan dat loting betekent dat er één snel aan een woning komt, maar de ander gewoon langer moet wachten? Je krijgt er geen woning extra bij. Is het dan niet eerlijker om te kijken of je een contingent woningen kunt reserveren voor deze groep, om ze op die manier sneller aan de bak te helpen?

De heer Weber: Wij zijn ook in gesprek met de corporaties om te kijken... Want één van de andere oplossingen is natuurlijk inderdaad meer woningen labelen, waar alleen jongeren op kunnen reageren. Maar dat is weer in het nadeel van ouderen of andere mensen. Als je die schaarste moet verdelen en je geeft één groep wat meer kansen, dat betekent dat een andere groep wat minder kansen krijgt.

De voorzitter: En dat is een politieke keuze. En die gaan we nu niet beantwoorden. Ik wil echt dat u goed let op uw technische vragen en geen politieke vragen, want de heer Weber kan hier geen antwoord op geven. Dat ligt straks aan ons, welke keuzes dat we gaan maken. De heer Van der Meer.

De heer Van der Meer: Voorzitter, nog even over het eerste punt, die voorrangsregeling voor verlaters van instellingen. Het wordt uit de voorrangsregeling gehaald, is het voorstel, als ik het goed begrijp. Maar er wordt wel voor hun huisvesting gezorgd. Ik begrijp van u dat er een regionaal contingent van woningen voor die groep komt. Maar hoe bepaalt u dan de omvang die dat moet hebben?

De heer Weber: Die omvang bepalen we door ervoor te zorgen dat we in de hele regio afspraken maken over, hoeveel woningen zijn er dan nodig voor die groep? En we weten vanuit de oude voorrangsregeling hoeveel mensen er zijn geplaatst. Het precieze aantal kan ik nu nog niet melden. Maar dat zal wel, als je het over contingent hebt, meer dan honderd zijn. In ieder geval moet je kijken hoeveel woningen er nodig zijn. En je moet met een aantal beginnen. En kom je tekort, dan zit je natuurlijk weer met de regio aan tafel om ervoor te zorgen dat er meer woningen komen. En heb je er over, dan zou je kunnen denken aan, misschien kan het wat lager. Maar we moeten ergens mee beginnen.

De heer Van der Meer: Mag ik nog een vervolgvraag stellen?

De voorzitter: Helder. Een hele korte vervolgvraag, want we hebben meer sheets. En anders blijven we hangen bij de eerste pagina.

De heer Van der Meer: De korte vervolgvraag is deze. Is het streven ernaar om voor instellingsverlaters een soort garantie te hebben dat zij een woning krijgen? En wat betekent dat dan voor andere groepen die een urgente woning dan...

De heer Weber: Het is niet expliciet het streven. Dat is niet het geval. Wat we eigenlijk willen, is ook een eerlijke verdeling over de regio van de uitstromers. En dat is op dit moment niet het geval of veel minder het geval. Er zijn ook geen afspraken over. We willen vooral ook, als mensen uitstromen, als ze uit Papendrecht komen, dat ze ook weer teruggaan naar Papendrecht en niet in Dordrecht blijven.

Het belangrijkste punt is eigenlijk dat er regionaal goede afspraken komen over de uitstroom van mensen die in een instelling zitten.

De voorzitter: De heer Laban.

De heer Laban: Dank u wel, voorzitter. Over die voorrangsregeling. U zat er net ook bij, mijnheer Weber, toen de insprekers daarover spraken. Zij gaven aan dat er een groot deel van de mensen waar zij voor staan, waarvoor zij ingesproken hebben vanavond, niet meegenomen zijn in de verordening. Kunt u daar wat meer over vertellen? Is het wel een idee om dat te gaan doen? Is er niet aan gedacht? Kunt daar iets meer over vertellen?

De heer Weber: Ja. We hebben met de Verandergroep Woonregels gesproken. En we hebben ook alle verhalen goed aangehoord. Maar we hebben ook al gezegd dat we waarschijnlijk niet alles kunnen toekennen wat gevraagd wordt. Want we hebben nog geen goed inzicht in de echte dakloosheid in Dordrecht. We hebben nog geen inzicht in aantallen. En als je beleid moet maken, dan zul je daar inzicht in moeten hebben.

De voorzitter: Korte vervolgvraag.

De heer Laban: Inderdaad, korte vervolgvraag. Ik stelde de vraag aan de sprekers, wat is die ETHOS-regeling en wordt die ETHOS-regeling ook voorgesteld of gebruikt in Dordrecht?

De voorzitter: De ETHOS-regeling, wordt die in Dordrecht gebruikt?

De heer Weber: Nee, tot nu toe niet.

De voorzitter: Duidelijk antwoord. De heer Noldus.

De heer Noldus: Voorzitter, dank. Vraag over de kansen voor jongeren. Er wordt gesteld, ook met loting bieden we daar meer kansen in. De Partij van de Arbeid vroeg al iets over contingent.

Ik ben benieuwd of je binnen de Huisvestingsverordening ook de puntentoe wijzings systematiek en het sparen van de punten, dat is natuurlijk een heel belangrijke graadmeter voor welke woningzoekende uiteindelijk ook via het reguliere verdeelsysteem aan de orde komt, is dit iets wat we binnen de Huisvestingsverordening kunnen aanpassen en waar we ook eventuele successen van kennen in andere gebieden of regio's?

De heer Weber: We kunnen dat niet in de Huisvestingsverordening aanpassen, want dit soort dingen is niet geregeld in de Huisvestingsverordening. Dit soort dingen is geregeld in de onderlinge afspraken van de corporaties in de regio. De richtlijnen voor toewijzing van woonruimte. En wat we kunnen doen, is daarin vragen of zij aan die richtlijnen iets willen doen.

De voorzitter: De heer Damen.

De heer Noldus: Een technische vervolgvraag, als dat mag?

De voorzitter: Korte vervolgvraag.

De heer Noldus: Wie dan uiteindelijk die regeling vaststelt, zijn dat dan de gezamenlijke colleges? Of hoe worden die dan vastgesteld in de regio?

De heer Weber: Die richtlijnen zijn onderlinge afspraken van de corporaties, die gelinkt zijn aan Woonkeus, het woonruimteverdeelsysteem. En daar worden die afspraken over loting en toewijzing vastgelegd. Die worden niet vastgelegd in de Huisvestingsverordening. In sommige gemeentes wel. Daar staat het hele woonruimteverdeelsysteem erin, maar in de Drechtsteden is dat nog nooit gebeurd.

De heer Noldus: Maar het kan wel?

De heer Weber: Maar het zou wel kunnen, ja.

De voorzitter: De heer Damen, pas als u het woord krijgt.

De heer Damen: Andere gemeenten doen het wel. De gemeenten in de Drechtsteden hebben gezegd, de corporaties voeren dat puntensysteem correct en netjes uit. Daarom doen wij het niet. Want waarom zouden wij als gemeente regelen dat de corporaties het op zich goed doen?

De voorzitter: Wat is uw vraag.

De heer Damen: Mijn vraag gaat over, verlaten instelling. We hebben hier in Dordrecht de instelling De Hoop. Dat is een bedrijf dat mensen begeleidt bij het afkicken, onder andere, en andere geestelijke gezondheidszorg verleent. Maar dat doen ze voor cliënten uit het hele land. Betekent het dat de voorgestelde nieuwe regeling, dat we ook klanten die uit Groningen naar De Hoop komen, dat we die dan hier voortaan gaan huisvesten? Want dat betekent dan extra druk op onze lokale woningmarkt.

De voorzitter: Gaan we mensen die hier terechtkomen, doordat ze in een instelling verblijven, ook aan huisvesting helpen? Dat is de vraag die u stelt.

De heer Weber: Van buiten de regio? Het kan wel, maar op dit moment is er nog sprake van dat iemand regiobinding moet hebben. Maar het kan zijn dat het een voorbeeld is wat net genoemd werd van iemand die naar Groningen verhuist, het huwelijk loopt mis en komt weer terug en heeft heel zijn leven in Dordrecht gewoond, maar voldoet niet aan de regels van regiobinding.

De voorzitter: De heer Damen.

De heer Damen: Bij regiobinding, als je hier de afgelopen tien jaar zes jaar gewoond hebt, dan voldoe je volgens mij aan de regiobinding.

De heer Weber: De definitie van regiobinding is anders geformuleerd in de Huisvestingsverordening.

De voorzitter: Dat is anders geformuleerd. Duidelijk. De heer Gündogdu.

De heer Gündogdu: Voorzitter, dank u wel. In deze Uitgangspuntennotitie staat ook bij punt 2.3.2, met name de woonruimteverdeling en de loting, pardon, dat er een wens is dat de corporaties met de gedachte van verdeelsleutel, verloting daarmee instemmen. Daar ook ruchtbaarheid aan geven. Maar kunt u ons meenemen in hoeverre een wens vanuit het college nu al wordt omarmd of is het meer zo van, we gaan ons best doen en we zien wel wat er uitkomt?

De heer Weber: Ik weet dat het de wens is om meer kansen te geven aan jongeren. En loting is een van de dingen die je daarvoor kunt gebruiken, maar er zijn wellicht nog meer mogelijkheden om die kansen te vergroten. Ik denk wel dat we vinden, ik mag

eigenlijk niks vinden, maar ik zeg het toch, dat jongeren gewoon echt veel te weinig kansen hebben op de woningmarkt. En dat we ervoor moeten zorgen dat de jongeren ook daadwerkelijk meer kansen krijgen.

En hoe je dat precies doet, via loting of via extra labeling of wat dan ook. Maar dat is volgens mij de wens, dat we jongeren meer kansen willen geven.

De voorzitter: Mevrouw Jager.

Mevrouw Jager: Klein vraagje. Stel dat we nog meer woningen gaan verloten om de kansen voor jongeren te vergroten. Hoeveel blijft er dan nog over wat in het normale systeem verdeeld kan worden? Want we komen al veel te veel te kort. Wordt het daar beter van?

De heer Weber: De verdeling is anders. Het wordt er niet beter van. Alleen je geeft een bepaalde groep iets meer kansen. De woningen worden anders verdeeld. En uiteraard willen we natuurlijk ook dat er meer gebouwd wordt en meer woningen bij komen. Dat zou beter helpen. Maar we weten ook allemaal wat daar de stand van zaken van is.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van der Kruijff.

De heer Van der Kruijff: Voorzitter, toch nog een vraag naar aanleiding van een antwoord wat u eerder gaf. Toen ging het over de regeling van de verlaten instelling. En toen zei u, we weten eigenlijk niet precies hoe groot de dakloosheid in Dordrecht is. Oftewel, in de voorbeelden van de sprekers, hoeveel mensen in caravans, bosjes en weet ik wat voor plekken verblijven. Begrijp ik dan goed dat u zegt, we zouden het misschien wel willen, maar we overzien het niet en daarom doen we het niet? Of loopt er toch een project om daar wel inzicht in te krijgen?

De heer Weber: Ik ben erg blij met die met die ETHOS-telling. Ik denk dat we eerst inzicht moeten krijgen in, wat is er precies aan de hand en om hoeveel mensen gaat dat? Je moet wel die gegevens hebben om daar beleid op te kunnen maken, uiteindelijk. Het is niet zo dat we het niet willen, omdat we het niet weten, maar we moeten het weten om te kunnen weten wat we willen.

De voorzitter: Ik moest ook even nadenken. Het was wel heel veel willen weten, weten om te willen en te willen om te weten.

De heer Weber: Sorry. Willens en wetens.

De voorzitter: Kunnen we naar de volgende sheet? Ik kijk even zo rond. We gaan door. Mijnheer Heijkoop wil een punt van orde maken.

De heer Heijkoop: Voorzitter, ik vind het wat lastig. Er komen echt heel veel politieke vragen langs. En ik vind het stuk voor stuk allemaal hele terechte vragen. Alleen ik wil in die zin ook even mijn ambtenaar enigszins in bescherming nemen. Ik ben van harte bereid om al deze vragen te beantwoorden, maar ik vind het wat ongemakkelijk, merk ik. Dat wil ik toch maar even met u delen, zeker omdat we nu ook verder gaan. Nogmaals, ik doe niks af aan de vragen hoor, want die zijn terecht. Maar ik vind het een beetje...

De voorzitter: U heeft zeker een punt. En ik heb er al een paar keer op gewezen. Ik dacht dat sommigen nog gingen, maar het zit wel steeds tegen het randje aan. En ik snap, het is ons vakgebied ook om altijd te vragen, waarom en hoezo en waarom kan het niet anders en dit en dat? Maar het gaat nu puur even om de gegevens, om te snappen waar het over gaat, te willen, kunnen, weten, willen, kunnen, enzovoort. Gaat u verder.

De heer Weber: Als ik kijk naar de onderwerpen, bestaande regelingen die aangepast worden, dan hebben we het bijvoorbeeld over de quotering van de kamerverhuur. Daar waar het zou kunnen en daar waar het ook verantwoord is om die te verhogen van twee procent naar drie procent. Zo meteen.

De voorzitter: Zo moet het inderdaad en u leert snel. U weet al meteen wie er aan tafel zitten bij wie u iets moet doen.

De heer Weber: Maar ik had mijn zin nog niet afgemaakt.

De voorzitter: Precies. Mijnheer Damen, ik wil echt aan uw verzoeken, dat meen ik serieus, wacht even af wat iemand gezegd heeft en ga dan uw vraag stellen.

De heer Weber: En het tweede deel waar een wijziging voorkomt, dat is wonen boven winkels. En daarvoor willen we het gebied waar dat geldt beter kunnen specificeren. Nu geldt het voor een heel groot gebied. En daar zitten bijvoorbeeld ook nieuwbouwpanden bij van grote winkelketens. We willen dat echt beperken tot een kleiner gebied. En dat was de tweede zin die ik nog wilde uitspreken.

De voorzitter: En nu heeft mijnheer Damen een vraag over wat u gezegd heeft. We zijn benieuwd naar de vraag.

De heer Damen: Het gaat over de quotering kamerverhuur van twee naar drie procent. Nou zegt u, dat wil u mogelijk maken. Maar in het stuk staat dat u dat alleen mogelijk wil maken in bepaalde wijken en andere wijken niet. Met name de 19de-eeuwse Schil, Oud en Nieuw Krispijn. Als ik het goed heb het gebied bij Brakkastraat.

De voorzitter: mijnheer Damen, ik vind het vervelend, maar dit is ook weer richting politieke afweging.

De heer Damen: Nee, dit is helemaal niet... Dat is onzin wat u nu zegt.

De voorzitter: Ik bepaal denk ik gewoon wat politiek is en wat niet politiek is.

De heer Damen: Wat is er politiek aan?

De voorzitter: Stelt u uw vraag.

De heer Damen: Naar mijn indruk zijn juist in die wijken die u wil uitzonderen van deze regeling, de wijken waar per kamer verhuurd wordt. Wat levert dit dan op? Heeft u nagegaan waar nu per kamer verhuurd wordt, waar een vergunning voor onzelfstandige verhuur gegeven is en zitten die niet juist in de uitzondering die u wil maken?

De heer Weber: We hebben gekeken en we hebben ook gevraagd. En er is ook specifiek steeds bij gezegd, we willen in principe die twee procent handhaven overal. Maar daar waar het kan en waar het wenselijk is en waar het verantwoord is, daar zouden we het eventueel kunnen verhogen naar drie procent. En welke wijken dat precies zijn, die heb ik ook niet in mijn hoofd zitten.

De voorzitter: Helder. Iemand nog een vraag? De heer Kleinpaste.

De heer Kleinpaste: Alleen die zit al bij woningdelen. Zijn we daar al aan toe? Maar hij staat wel op deze sheet. Mijn vraag is, welke criteria u heeft aangelegd om heel goed te kijken naar alle ruimten en mogelijkheden die we zouden kunnen benutten om aan woningdelen te gaan doen?

De heer Weber: Het is in principe al mogelijk, ook in de huidige Huisvestingsverordening. We hebben er alleen geen reclame voor gemaakt, tot nu toe.

De heer Kleinpaste: Voorzitter, als ik kort mag doorvragen.

De voorzitter: Zeker.

De heer Kleinpaste: Want ik vraag het natuurlijk specifiek, omdat we bij de insprekers ook een voorbeeld hadden van een particulier die aan woningdeling wil doen. Die zich in ieder geval ontmoedigd voelt. Of dat terecht is, laat ik in het midden. Maar dat maakt mij juist benieuwd naar de criteria. Want ik weet dat corporaties ook over onderbenutting voor woningen lopen na te denken. Ik kan me heel goed voorstellen dat heel veel ouderen in grote woningen diezelfde ambitie of diezelfde behoefte hebben. Vandaar dat ik naar de criteria vraag.

De heer Weber: Die criteria liggen nu gewoon vast in de Huisvestingsverordening. Ook die weet ik nu niet uit mijn hoofd. Maar ik heb het verhaal aangehoord en natuurlijk gaan we kijken naar, waar is deze mijnheer dan precies tegenaan gelopen en wat zou er moeten veranderen aan de criteria om dat misschien soepeler te kunnen laten verlopen? Maar meer kan ik daar nu niet over vertellen.

De voorzitter: Helder. De heer Van der Kruijff.

De heer Van der Kruijff: Voorzitter, toch aansluitende vraag daarop. Want het gaat inderdaad over die mijnheer, mijnheer Moens was dat, die graag één of twee huisjes aan de Zuiderdijk erbij wilde plaatsen en die andere mijnheer Van den Berg die zijn woning zou willen splitsen.

Zijn dit wel zaken die je in de Huisvestingsverordening zou kunnen regelen en oplossen als we dat willen? Of zegt u nee, we moeten ook bestemmingsplannen aanpassen of andere ruimtelijke kaders aanpassen? Kortom, we moeten in andere regelgeving zijn om dat op te lossen?

De heer Weber: Die vraag moet ik even goed over nadenken, want die kan ik niet zo direct beantwoorden.

De voorzitter: We houden die vraag vast. Die zetten we neer en die kunnen altijd nog schriftelijk ook beantwoord worden. Mevrouw Van Herwijnen.

Mevrouw Van Herwijnen: Dank u wel. Wij hadden een technische vraag gesteld over studentenhuisvesting. Maar dat klopt toch dat wij die beantwoording nog niet hadden?

De voorzitter: Ze zitten nu bij de stukken, maar die zijn pas laat toegevoegd. Als u opnieuw ververst, dan komen ze tevoorschijn.

Mevrouw Van Herwijnen: Moet ik even verversen inderdaad. Ik dacht het al.

De voorzitter: Maar ik bedoel, u heeft nog geen tijd gehad om die te lezen of tot u te nemen. Maar stelt u de vraag.

Mevrouw Van Herwijnen: Maar dan toch eventjes de vraag over de term studentenhuisvesting. Kan ik die scharen onder de term kamerverhuur of is dat echt een aparte categorie onder de Huisvestingsverordening? Of hebben wij die categorie misschien niet eens in onze Huisvestingsverordening?

De heer Weber: We hebben geen categorie studentenhuisvesting in de Huisvestingsverordening. En studenten kun je op verschillende manieren huisvesten. Dat kan in een kamer zijn of in een appartement of in een gewone woning. En al die categorieën zitten wel in de Huisvestingsverordening.

De voorzitter: De heer Noldus.

De heer Noldus: Voorzitter, een vraag over de, ik moet altijd even kijken naar de afkorting, WBMGP. Daar hebben we ook vragen over gesteld.

En in het antwoord op de technische vraag, heb ik net even kunnen lezen, wordt gezegd dat de aanvraag in 2026 opnieuw gedaan kan worden. Ben ik even benieuwd naar. We gaan nu een Huisvestingsverordening vaststellen. Daar wordt in geregeld welke straten, meer specifiek, op welke adressen je die regeling van toepassing verklaart. Zouden we dan bij een nieuwe aanvraag de Huisvestingsverordening t.z.t. moeten aanpassen daarvoor of kunnen we daar nu binnen de huidige toegewezen capaciteit andere keuzes maken qua gebied in deze Huisvestingsverordening?

De heer Weber: Het punt is dat die aanvraag gaat via de provincie. Die aanvraag kan je één keer doen. En daar moet je ook daadwerkelijk tot op woningniveau, adresniveau aangeven voor welk gebied die aanvraag geldt.

Als je dat nu zou willen wijzigen, dat kan je alleen doen met een totaal nieuwe aanvraag. Maar dat is ook een beetje aan jullie als raad om daar iets over te vinden. Vooralsnog zeggen we nu, we gaan het gewoon voortzetten zoals het twee jaar geleden is aangevraagd. En mocht je het willen uitbreiden qua gebied, dan ligt het voor de hand om

dat eind 2025 te doen, zodat het in 2026 voor een groter gebied of een ander gebied, zodat die wijzigingen op dat moment doorgang kunnen vinden.

De voorzitter: Mooi. Iemand anders nog? Dan gaan we door met het volgende.

De heer Weber: De opkoopbescherming. Die hebben we opgenomen in de vorige Huisvestingsverordening al. Het voorstel is om dat ook gewoon voort te zetten. En ik weet dat er is beloofd dat er een evaluatie zou komen van de opkoopbescherming. Die vraag had ik wel verwacht. Vanmiddag heb ik de cijfers gekregen. Maar die evaluatie komt er heel binnenkort aan. Ik kan wel heel in het kort schetsen wat er aan de hand is. Er worden heel veel woningen niet verkocht aan beleggers en pandjesbazen. Er worden juist heel veel woningen gekocht door mensen die er ook daadwerkelijk zelf gaan wonen. En het aantal waarschuwingen, het aantal handhavingen wat er wordt gedaan, dat zien we in de loop van de tijd ook afnemen. We zien wel een duidelijk effect, maar dit is vooruitlopend op de echte evaluatie. Maar even in het kort is dat het effect.

De voorzitter: De heer Laban.

De heer Laban: Voorzitter, dank u wel. Een vraag over die opkoopbescherming. Ik denk dat het een goede zaak is dat dat gebeurt. Juist de pandjesbazen en dergelijke, wat u noemt, dat het voorkomen wordt dat zij die panden kopen en daarmee gaan verhuren. Maar welke mogelijkheden zijn er voor kopers om een woning te kopen en die dan bijvoorbeeld te verhuren aan een kind of een partner of ex-partner of familie of vrienden? Zijn daar mogelijkheden voor?

De heer Weber: Ja, die staan gewoon ook in de regels voor de opkoopbescherming. Je mag aan familie in de eerste en tweede graad een woning verhuren.

De voorzitter: Iemand anders nog over de opkoopbescherming? Nee. Dan gaan we nog even naar de woonwagendstandplaatsen.

De heer Weber: Eigenlijk staat in de Huisvestingsverordening alleen regels over toewijzing van woonwagendstandplaatsen. Die willen we voortzetten en bijstellen in overleg met vertegenwoordiging van de woonwagendbewoners. Daar gaan we gewoon over in gesprek.

De voorzitter: Geen vragen of opmerkingen hierover? Ik denk dat moet komen. Daarom vraag ik er ook expliciet naar. Mevrouw Stolk.

Mevrouw Stolk: Die kan ik niet voorbij laten gaan. Ik zat even een appje te lezen. Maar waarvoor wordt dat niet opgenomen in de Huisvestingsverordening?

De heer Weber: Wat niet opgenomen?

Mevrouw Stolk: U heeft nu de voorwaarden, plaatsen kleine woningen op... Ik moet even een stukje terug.

De heer Weber: Eentje terug. Sorry.

Mevrouw Stolk: Het voortzetten van het huidige beleid en bijstellen in overleg met vertegenwoordiging bewoners. Wat bedoel je daar precies mee?

De heer Weber: Wat daarmee bedoeld wordt, is dat de afspraken over toewijzing van woonwagendstandplaatsen wordt gewoon voortgezet. Alleen aan de voorwaarden zouden we wat kunnen doen, maar wel in overleg met die bewoners. Voordat die Huisvestingsverordening daadwerkelijk wordt ingevuld, hebben we overleg gehad met de bewoners om te kijken, zijn dit dan de criteria waaraan je moet voldoen om in aanmerking te komen voor een woonwagendstandplaats?

De voorzitter: Mevrouw Stolk.

Mevrouw Stolk: Voorzitter, dat is niet helemaal correct wat wij hebben aangegeven in ons initiatiefvoorstel. Wat wij hebben gevraagd, is om in overleg te gaan met de woonwagendbewoners om te kijken naar uitbreiding op de bestaande locaties.

De heer Weber: Dat heeft niks met de Huisvestingsverordening te maken. In de Huisvestingsverordening staan alleen afspraken over toewijzing van woonwagendstandplaatsen. Eigenlijk de woonkeus voor de woonwagendbewoners.

De voorzitter: Mijnheer Heijkoop.

De heer Van der Meer: Voorzitter.

De heer Heijkoop: Excuus, voorzitter, om dit gewoon heel helder te verwoorden. Het gaat om de afspraak die we met elkaar hebben gemaakt. Het college met de raad. Dat ziet op twee dingen. Uitbreiding van het aantal plekken door verdichting en de afspraak om met een vertegenwoordiging van de woonwagendbewoners te kijken naar de huidige toewijzing van woningen. Dat zijn de twee zaken die u heeft meegegeven vanuit die motie. Daar hebben we ook middelen voor gereserveerd.

Daar gaat een extern mee aan de slag. En dit gaat hierover. En toen hebben we ook met elkaar besproken, zodra dat klaar is die veranderde toewijzing van woningen, dan zullen we dat verwerken in de Huisvestingsverordening. En als dat niet in deze lukt, dan wordt het een amendement op de nieuwe verordening.

De voorzitter: Meer helder? De heer Van der Meer.

De heer Van der Meer: Voorzitter, ik raak toch enigszins in verwarring. Er wordt net gezegd, dit gaat over toewijzing van woningen en niet over het creëren voor woningen. Maar als ik daar zie, de quotering van kamerhuur kan in bepaalde gebieden van twee naar drie procent, dan worden daar wel meer woonruimtes gecreëerd. Waar ligt precies de grens van wat wel en wat niet in de Huisvestingsverordening wordt geregeld?

De heer Weber: Wat in hoofdstuk 4 staat, dat gaat over onttrekking, omzetting, samenvoeging, splitsing en woningvorming. Daar zijn dan bepaalde regels voor opgesteld. Maar als je het hebt over hoofdstuk 6, over de woonwagendstandplaatsen, dan gaat het bij de woonwagendstandplaatsen alleen over toewijzing en niet over creëren.

De voorzitter: De heer Van der Meer.

De heer Van der Meer: Dat betekent, als ik het goed begrijp, dat we bij punt 4 kunnen spreken over de vraag, hoe meer woonruimtes gecreëerd kunnen worden?

De voorzitter: Volgens mij niet.

De heer Van der Meer: U zegt toch, dat gaat over splitsing, dat gaat over kamerverhuur en dat soort dingen. Dat zijn toch manieren om woning...

De heer Weber: Maar het is geen manier om woningen te creëren. Het gaat hier vooral om, welke regels hanteren we voor bijvoorbeeld splitsing van een woning? En als je een woning splitst, dan krijg je meer woningen. Maar het doel is niet het creëren van woningen. Het doel is om regels vast te stellen om het mogelijk te maken.

De voorzitter: De heer Damen.

De heer Damen: Bij woningvorming gaat het om het splitsen van woningen. En dan wordt als criterium gehanteerd dat de nieuwe woningen niet kleiner mogen zijn dan zeventig vierkante meter. Dat is best groot. Dat is groter dan gemiddeld een woning in Dordrecht. Dat betekent dat je daar grote huishoudens wil huisvesten. Gezinnen wordt er gezegd. Maar waarom wordt er niet gezegd, we zetten volop in op jongeren en op alleenstaanden om...

De voorzitter: De heer Damen, dit is ook weer een politieke keuze. En daar kunnen we later genoeg over debatteren, maar niet nu in deze sessie.

De heer Damen: U heeft gelijk.

De voorzitter: Fijn. Dat ik dat nog vanavond mag meemaken. Dank u. Zo komen toch af en toe tot elkaar. Dan gaan we verder naar de tweede uitgangspunten.

De heer Weber: En dat betreft de uitgangspunten. En dat betreft nieuwe regelingen die nu niet in de Huisvestingsverordening staan of waar nog geen regelingen voor zijn. Dan hebben we het allereerst over de Wet goed verhuurderschap. Die moet geïmplementeerd worden. Een onderdeel van die Wet goed verhuurderschap is het Meldpunt Ongewenst Verhuurgedrag, wat we in Dordrecht inmiddels al een tijdje hebben. De wet geeft ook de mogelijkheid om met een verhuurverordening te werken, waarin je bepaalde regels kunt vaststellen ten aanzien van verhuurders. En het voorstel wat er nu in de Uitgangspuntennotitie staat, is om met een verhuurvergunning te gaan werken in Dordt-West, Vogelbuurt en de Staart. En om voor de hele stad met een verhuurvergunning te gaan werken voor huisvesting van arbeidsmigranten. Dat is het voorstel. Want het is een hele nieuwe regeling.

We hebben nog geen verhuurverordening in Dordrecht, maar we willen wel uiteindelijk ook vooral de excessen tegengaan.

De voorzitter: Mevrouw Pichel, u had een vraag.

Mevrouw Pichel: Dank, voorzitter. Ik heb eigenlijk wel twee vragen. En ik zat ook even naar de tijd te kijken. Ik denk het tikt al aardig door. In het raadsvoorstel staat ook dat de Huisvestingsverordening is een middel om actiever in te grijpen op de verdeling, kwaliteit en beschikbaarheid van de bestaande woningen. Dat is logisch. U geeft ook eigenlijk allerlei knoppen aan waaraan gedraaid kan worden. Maar mijn vraag daarover is eigenlijk, als we dit volgen en die knoppen waaraan gedraaid wordt, wat is dan daarbij de verwachting wat dan de verbetering is? Want uiteindelijk willen we natuurlijk inderdaad meer beschikbaarheid en een betere kwaliteit. Ik heb het nog niet heel helder teruggevonden. Dat is mijn eerste vraag. En mijn tweede vraag, en dat is ook eigenlijk een verzoek in het raadsvoorstel, dat we uiteindelijk ook voor de Perspectiefnota een keuze moeten gaan maken. En dan wordt hier eigenlijk gesproken over de kosten voor de actieve handhaving van de woonregels. Mijn vraag daarover is ook inderdaad, kunt u daar wat meer informatie over geven?

Want volgens mij zijn dat twee verschillende dingen. We maken ergens een financiële beslissing, gebaseerd op iets. Aan de andere kant ben ik benieuwd naar een bepaald resultaat, wat u voor ogen heeft.

De heer Weber: Als je het hebt over de Wet goed verhuurderschap, daarin kunnen we straks regelen dat bijvoorbeeld geen woekerhuren meer worden gevraagd, maar dat woningen gewoon moeten voldoen aan het puntensysteem. Als je het hebt over arbeidsmigranten, kunnen we ervoor zorgen dat er geen gekoppelde huurcontracten aan het arbeidscontract meer zijn. Want als een arbeidsmigrant zijn baan kwijt is, dat hij dan ook zijn huis uit moet. Dat er ook een fatsoenlijke huurcontracten en fatsoenlijke woonruimte wordt geregeld voor die... Dat kunnen we allemaal regelen. En dat betekent een verbetering van de woonsituatie van behoorlijk wat mensen. Daartegenover staat, als je dat wil gaan handhaven, dan brengt dat kosten met zich mee. En ga je bijvoorbeeld met een verhuurvergunning werken in heel Dordrecht, we kunnen zien wat er bijvoorbeeld in Rotterdam is gebeurd met Carnisse, daar lopen twee, drie ambtenaren dagelijks rond om te handhaven.

De kosten kunnen best oplopen, maar ik denk dat het resultaat veel belangrijker is dat we gewoon voor goede huisvesting gaan zorgen en de excessen uit de woningmarkt halen.

Mevrouw Pichel: Mag ik nog een kleine vervolgvraag stellen, voorzitter?

De voorzitter: Nee, want ik heb nog twee andere mensen die ook...

Mevrouw Pichel: Maar het was niet helemaal een antwoord op mijn vraag, want ik vroeg juist naar het resultaat.

De voorzitter: Een kleine vervolgvraag.

Mevrouw Pichel: Mijn vraag was inderdaad, het laatste stukje wat u zei over het resultaat.

De voorzitter: U heeft gelijk.

Mevrouw Pichel: Maar die zou ik graag iets concreter willen zien. Wat verwacht u dan van dat resultaat een snelheid van beschikbaarheid van woningen of hoeveelheid woningen?
Zoiets

De heer Weber: Ik denk dat ik daar dan even goed over moet nadenken en dat we deze vraag ook even noteren en dat we daar schriftelijk op terugkomen.

De voorzitter: De heer Kleinpaste.

De heer Kleinpaste: Voorzitter, de nieuwe regelingen. En bij nieuwe regelingen verzand je waarschijnlijk heel snel in politiek. Ik ga proberen dat voorkomen.

De voorzitter: Graag.

De heer Kleinpaste: Maar hebben we die regelingen opgenomen in deze concept-verordening omdat de wet die ruimte gaat bieden of omdat we ergens in dit huis bepaalde wenselijkheden hebben bedacht?

De voorzitter: Dat is denk ik niet een vraag aan de heer Weber. Dat zou eerder de heer Heijkoop moeten beantwoorden.

De heer Kleinpaste: Het eerste gedeelte van die vraag is denk ik heel goed te beantwoorden de heer Weber.

De voorzitter: Ik zal zo even vijf minuten nog voor de heer Heijkoop reserveren, zodat hij nog wat kan reflecteren op het geheel. Kunt u op dat eerste stukje een antwoord geven? Kort, want we gaan wel heel erg uitwijden op deze manier.

De heer Weber: De wet geeft de mogelijkheden. En we weten dat er in Dordrecht ook panden zijn die verhuurd worden met woekerhuren.

We weten dat sommige arbeidsmigranten op een erbarmelijke manier worden gehuisvest. Om daar grip op te krijgen en om daar ook een verbeteringslag in te maken, willen we dit gewoon gaan invoeren.

De voorzitter: Helder. Mevrouw Van Herwijnen.

Mevrouw Van Herwijnen: Dank u wel. Nog eventjes aanhakend op wat de heer Kleinpaste heeft gevraagd. De Wet goed verhuurderschap geeft volgens mij ook verplichtingen aan de gemeente. Niet alleen de gemeente kan daarmee iets, met die wet, maar volgens mij geeft het ook verplichtingen om er iets mee te doen.

En de andere vraag is, die wet is alleen bedoeld voor particuliere verhuur en niet voor de woningbouwcorporaties?

De heer Weber: Dat klopt, dat laatste. En de eerste vraag was ik even kwijt.

Mevrouw Van Herwijnen: De eerste vraag was, de heer Kleinpaste...

De heer Weber: Verplichting?

Mevrouw Van Herwijnen: Ja, over de verplichtingen die de wet...

De heer Weber: De gemeente moet bijvoorbeeld verplicht een meldpunt hebben, waar huurders terecht kunnen die klachten hebben over het gedrag van hun verhuurder. Dat is de verplichting. En dat meldpunt hebben we.

De voorzitter: De heer Gündogdu.

De heer Gündogdu: Voorzitter, kunnen wij ook inzien wat een verhuurdersvergunning precies exact inhoudt? De voorwaarden die dan worden gesteld aan een potentiële verhuurder.

De voorzitter: U hoeft is alleen maar ja of nee te zeggen, want als het ja is, kunnen we het aanleveren.

De heer Weber: Dan zeg ik nee. Maar het wordt wel duidelijker. Er staat ook heel duidelijk in die wet wat je mag regelen en welke voorwaarden je mag stellen aan een verhuurder. Dat komt ook heel duidelijk in die tekst te staan.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Noldus.

De heer Noldus: Ik twijfelde even, omdat het bijna de vraag is van de heer Gündogdu en bijna helemaal het antwoord van de heer Weber, maar nog net een helemaal.

De voorzitter: Dan hoeft u hem niet...

De heer Noldus: Net niet helemaal.

De voorzitter: Jammer.

De heer Noldus: Jammer. Deze Wet goed verhuurderschap, is dat een kwestie van volledig toepassen of niet toepassen, of kun je daar ook, net als bijvoorbeeld de WBMPG Rotterdam, kiezen om een aantal artikelen uit die wet, die voor ons lokaal van toepassing zijn of die ons interessant lijken, toe te passen?

De heer Weber: Die verhuurvergunning is niet verplicht. Die verhuurverordening is ook niet verplicht voor een gemeente. Maar ik denk dat het wel zeer wenselijk is om het toch in te voeren. Maar je kunt in principe kiezen uit een aantal.

De voorzitter: Helder. Ik wil even een ordevoorstel doen. De heer Heijkoop heeft het net al aangegeven. We hebben nog een negen, tien, elf en twaalf vragen of opmerkingen en dingen die eronder staan. Daarnaast hebben we op de mail gekregen heel veel technische vragen met antwoorden. Mijn voorstel zou zijn om deze anderen in een tweede beeldvormende sessie op 14 mei één uur te behandelen. En dan kan de heer Heijkoop nu nog even reflecteren op wat we hier gedaan hebben en ons misschien nog wat meegeven. Dan wil ik de heer Weber in ieder geval hartelijk danken voor de toch soms wel pittige vragen die gesteld.

De heer Weber: Graag gedaan.

De heer Heijkoop: Dank u wel, voorzitter. En ik herhaal de woorden van mevrouw Stolk nog even, en met humor. Heel veel dank Günter. Günter is een echte volkshuisvestingsman, met een kleurrijke loopbaan in die sector. En hij vindt dingen. Günter vindt dingen. En de voorzitter merkt terecht op, hij moest zich af en toe ook inhouden. Maar dat is ook de reden waarom ik fan ben van Günter. Maar dat is ook weleens waarom technische sessies wat spannend kunnen zijn. Voorzitter, wat we hier voor hebben liggen, dat is even goed ook in het proces, dit zijn de uitgangspunten voor een Huisvestingsverordening. Als we dit debat met elkaar hebben afgerond, dan gaan wij aan het werk met een Huisvestingsverordening. En dat wordt ook de inzet naar de regio en de corporaties, om daar bepaalde afspraken in te maken.

Dat doen we eigenlijk voor het eerst. En dat is omdat we het beleid gewoon stevig willen wijzigen. Wij willen echt een aantal bakens verzetten. En u heeft denk ik vanavond vanuit de sprekers al gehoord waarom wij dat nodig achten. En er is veel wetgeving. We hebben een minister van Volkshuisvesting, er kan hem veel verweten worden, maar niet ijver. En hij komt met heel veel wetgeving. Wet regie volkshuisvesting, Wet betaalbare huur, Wet goed verhuurderschap. Ze zijn allemaal de revue gepasseerd. Daar kun je wat van vinden. Maar ik ben er eigenlijk wel heel erg blij mee, want het geeft ons als gemeente veel meer mogelijkheden om toch een stevigere greep te krijgen op die woningmarkt, op de volkshuisvestingssector ook hier in onze stad. En we hebben een traject al gelopen voor een deel. In die zin, ik heb natuurlijk al met collega's gesproken. Ik heb hier en daar al het een en ander gesondeerd. Zij vinden het ook wel spannend, het traject dat Dordrecht doet. Want we gaan best wel ver en we willen echt stevige wijzigingen doorvoeren. Bijvoorbeeld waar het gaat over de regiobinding. Bijvoorbeeld waar het gaat over de voorrang van beroepsgroepen. Maar zij begrijpen dat wel. Ze steunen dat ook. Maar we moeten daar uiteindelijk nog wel het gesprek met ze over gaan voeren. En ik heb ook met de Verandergroep meerdere keren gesproken. En inderdaad, dat gaat ook over die regiobinding. En die willen we opnieuw definiëren.

We willen eigenlijk deze verordening socialer maken. Maar eerlijk is eerlijk, dat heeft ook kunnen horen, wij gaan wel minder ver dan de Verandergroep zou willen. En dat gaat ook over balans. Het is ook een schaarste vraagstuk. Dat is in die zin ook volkomen logisch. En daar moeten we ook gewoon het debat over voeren, volgende keer. Voorzitter, misschien ook nog even kort die leegstandsverordening, richting mevrouw Stolk. We zijn er wel naar aan het kijken. We zijn wel aan het kijken van, is dat een instrument dat we toch willen inzetten?

De heer Damen gaf al aan van, er zijn betere en minder goede ervaringen mee. Het Centraal Planbureau, geloof ik, heeft aangegeven dat twee procent is gewoon prima leegstand voor een goede woningmarkt. In Dordrecht ligt het ietsje hoger. We hebben altijd gedacht, doen we het wel, doen we het niet? Maar we zijn het wel aan het bekijken. Dat doe ik ook samen met collega Burggraaf. Die is zeker niet weg. Maar het heeft gewoon voor- en nadelen. En ook weer een capaciteitsvraag. Tot zover, voorzitter. En misschien nog even over de jongeren. Daar was ook een vraag over gesteld. Het zou zomaar een combinatie van instrumenten kunnen worden. Ik ben hardgrondig voorstander voor meer lotingwoningen. Daarmee geef je jongeren meer kans. Je vergroot inderdaad niet de voorraad, maar je geeft jongeren wel meer kans om ook voor een woning in aanmerking te komen, die anders alleen maar bij iemand terecht zou kunnen

komen die al heel lang eigenlijk al woont en al heel lang zoekpunten, zoektijd heeft opgebouwd. Maar je zou inderdaad ook nog een contingentafspraken kunnen maken voor bijvoorbeeld een bepaald type woning. Daar moeten we ook gewoon over spreken met de corporaties. Maar ook daarvoor geldt dat ik zeer benieuwd ben naar uw reflecties op dat soort ideeën, want die kan ik vervolgens weer meenemen, verankeren in die uitgangspunten en daarna ook als boodschap meenemen richting de regio. Tot zover.

De voorzitter: Mevrouw Jager heeft een korte opmerking.

Mevrouw Jager: De wethouder triggerde even iets. Ik hoorde u zeggen dat de woningen anders gaan naar mensen die al heel lang punten sparen en zo. En ik heb ook gelezen dat er stond, mensen die sparen en mensen die gewoon wachten tot de woning van hun keuze langskomt. En ik wil toch wel heel even memoreren dat er ook veel mensen zijn die gewoon, als ze goed wonen, punten blijven sparen voor het moment dat ze toevallig naar een zorgwoning zouden moeten. En ik denk dat je dat wel in je achterhoofd moet houden als je dingen wil gaan veranderen. Want dat heeft natuurlijk wel een doel, dat de mensen dat doen.

De voorzitter: Dank u wel. Mooie toevoeging.

De heer Heijkoop: Voorzitter, nog een technische opmerking.

De voorzitter: Eén kleine technische opmerking.

De heer Heijkoop: Bestemmingsplan kwam nog even langs. Kan alles hierin geregeld worden? Ik zou me zomaar kunnen voorstellen dat als er bepaalde doelstellingen worden meegegeven vanuit het politieke debat dat je dan ook kijkt naar het flankerende beleid. Want u heeft van de insprekers ook gehoord, een belangrijke showstopper was de parkeernorm.

Dat bespreken we niet in de Huisvestingsverordening, maar heeft wel een directe relatie met het wonen. En bijvoorbeeld ook welstand ruimtelijke ordeningsaspecten, die komen ook langs. Ik kan me zomaar voorstellen dat u ook op dat vlak zaken meegeeft. En die kunnen we dan niet allemaal hier regelen, maar die kunnen we dan wel eventueel in flankerend beleid uitwerken en met elkaar van besluitvorming voorzien.

De voorzitter: Een wel hele mooie exercitie gaat dat worden. Ik wil u allen even van tevoren bedanken voor het aanzitten in deze commissie. 14 mei hebben we nog een beeldvormende technische sessie. Leest u allemaal goed de antwoorden die nu gegeven zijn, nog via de mail, via de stukken. En zeker ook de zaken die nu allemaal al opgeschreven zijn. Misschien geven die input voor nog meer vragen. Volgende sessie gaan we daarmee verder. En daarna zal dan een oordeelsvormende sessie komen, als we het al voldoende behandeld vinden. Hartelijk dank en wel thuis. En vergeet u niet uw flesjes en glazen en dergelijke naar de counter te brengen.

Aldus vastgesteld in de raadsvergadering van ..... 2024.

De griffier,

De voorzitter,

A.E.T. Wepster

A.W. Kolff